உ

சிவமயம்.

ம்ருகேந்த்ர

சவ்யாக்யாநம்.

ம-ள-ள-ஸ்ரீ

கொ - ஷண்முகசுந்தர முதலியா ரவர்களால்

சென்னை- சிந்தாதிரிப்பேட்டை

சிவஞானபோத யந்த்ரசாலையில்

அச்சிடப்பட்டது.

(காபிரைட்) என்னும் சுதந்தரம் பெறப்பட்டது.

விரோதிஹு மாசிமீ

உ
ரவி
சிவமயம்.
வேளச்சேரி

ம்ருகேந்திரோத்பத்தி.

க—மிருகேந்த்ரம் என்பது சிம்ஹரூபமாய் நின்றுணர்த்தியதோர் உபாகமம். (மிருகேந்த்ரம்—சிம்ஹம்.)

உ—இது சைவமூலாகம மிருபத்தெட்டினுள் காமிகத்தின் வழியாய்ச் சிவபேதமான ப்ரணவர் பரம்பரையி லுபதேசிக்கப்பெற்ற நரசிம்ம மூர்த்தியால் இந்திரனுக் குபதேசிக்கப்பட்டது.

* காமிகம்-கக- ருரு-பக்கங்களிற் காண்க.

ங—ம்ருகரூபமாயிருந்து இந்திரனுக் குபதேசித்தமெனினுமாம்.

ச—இதனைப் பதரிகாஸ்ரமவாசிகள் பாரத்வாஜருஷியை முன்னிட்டுத் தேவேந்திரனை ப்ரஸ்னசெய்வித்து அவரால் உத்தர மளிக்கப்பெற்றதோர் சிவஞானபோதமாய்ப் பின் அவர்களின் சந்தான பரம்பரையா யநுக்ரஹித்து வந்தனர். (பதரி - இலந்தை.)

ரு—இதில் முதலாவது ஞானபாதம், இரண்டாவது க்ரியாபாதம், மூன்றாவது யோகபாதம், நான்காவது சரியாபாதமாகக் கூறப்பட்டது. (இவ்வா றுரைப்பது சைவாகமமுணர்ந்தோர் சாம்ப்ரதாயமாக அவ்வவ்வாகமங்களிற் கண்டுணர்க.)

சிவமயம்.

ம்ருகேந்திரோத்பத்தி.

௧—மிருகேந்த்ரம் என்பது சிம்ஹரூபமாய் நின்றுணர்த்தியதோர் உபாகமம். (மிருகேந்த்ரம்—சிம்ஹம்.)

௨—இது சைவமூலாகம மிருபத்தெட்டினுள் காமிகத்தின் வழியாய்ச் சிவபேதமான ப்ரணவர் பரம்பரையி லுபதேசிக்கப்பெற்ற நரசிம்ம மூர்த்தியால் இந்திரனுக் குபதேசிக்கப்பட்டது.

* காமிகம்-௧௧- ௩௩-பக்கங்களிற் காண்க.

௩—ம்ருகரூபமாயிருந்து இந்திரனுக் குபதேசித்ததெனினுமாம்.

௪—இதனைப் பதரிகா ஶ்ரமவாசிகள் பரத்வாஜருஷியை முன்னிட்டுத் தேவேந்திரனை ப்ரஶ்னைசெய்வித்து அவரால் உத்தர மளிக்கப்பெற்றதோர் சிவஞானபோதமாய்ப் பின் அவர்களின் சந்தான பரம்பரையா யநுக்ரஹித்து வந்தனர். (பதரி - இலந்தை.)

௫—இதில் முதலாவது ஞானபாதம், இரண்டாவது க்ரியாபாதம், மூன்றாவது யோகபாதம், நான்காவது சரியாபாதமாகக் கூறப்பட்டது. (இவ்வா றுரைப்பது சைவாகமமுணர்ந்தோர் சாம்ப்ரதாயமாக அவ்வவ்வாகமங்களிற் கண்டுணர்க.)

இந்நூலின் பயன் முதலியன:—

௬—அம் ம்ருகேந்த்ரத்துள் முதலாவது (வித்யா பாதம்) ஞானபாதம், உபோத்காதத்தை யுள்ளிட்டுப் பதின்மூன்று ப்ரகாண மடங்கியுள்ளது. காமிகாகமத்தி லாங்காங்கு விவகரித்திருக்கும் ஞானார்த்தங்களைத் தொகுத்துக் கூறியுள்ளது. ஏனைய ஞானநூல்களுக் கெடுத்துக்காட்டும் ப்ரமாண நூல்.

௭—இந்நூலிற்குச் சமஸ்கிருத வ்ருத்தியுரை யியற்றியவர் சங்கரகண்டர் பௌத்திரர், பட்டவித்யாகண்டர் புத்ரர், பட்டநாராயண கண்டரென்னும் பெயருடையவர். இவர் இந்நூற்கன்றி யேனைய சிவாகமங்களிற் சிலவற்றிற்கு முரை யியற்றி யிருக்கின்றனர்.

௮—இந்நூல்போன்ற அரிய பெரிய விவருரை வடநூற் பயின்றோர்க்கன்றித் தமிழ்ப்பாஷா வல்லவர்களிற் சைவ சமயாசாரம் பூண்டொழுகுவோர்க்கும் பயன்படுமாறு தமிழ் மொழிபெயர்ப் பச்சிடப்பட்டது. இந்நூலின்கருத்தே அருணந்தி சிவாசாரியர் ரௌரவாகம சிவஞானபோத சூத்திரத்திற்கு ஏது திருஷ்டாந்தமாக வெடுத்துக்காட்டிச் சிவஞானசித்தியி லமைத்திருப்பதை உரையாசிரியர் சிவாக்ரயோகிகள் முதலியோர் ஆங்காங்கு குறிப்பித் திருப்பதையும் சிவஞானயோகிகள் சிவஞானபோத த்ராவிட பாஷ்யத்திற் குறிப்பித்திருப்பதையும் வாசித்துக் கேட்டுந் தெளிக.

௯—இவ்வியந்த்ரசாலை மேற்கொண்ட சிவஞான

போதத்தை மிக்கவாவினோர்க்கு அச்சிவஞான மேலு மேலு மபிவிருத்தியாம் பொருட்டு இதுபோன்ற நூல்க்ளை அச்சிட்டு வருகின்றேன். இதனைப் பெற்று வாசிப்போர் மேலு மேலு மஞ்ஞான வழிப்படாது மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கச் செய்தலே யாமடையும் பெரும்பயன், ஆதலால் அன்பர்கள் யாவரும் நன்குபயின்று அன்புமிகுந்து சிவஞானம் பெற்று வாழ்தல் வேண்டும். சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

இங்ஙனம்

☞ கொ - ஷண்முகசுந்தர முதலியார்.

உ

சிவமயம்.

ப்ரதி யுபகரித்தோர்

ஸ்ரீமத் - வடலூர் - பார்வதிபுரம்,

சபாபதி சிவாசாரியர் - அவர்கள்,

ம - ள-ஸ்ரீ, திருவொற்றியூர்-சுப்ராயதேசிகர் அவர்கள்,

சிவபத நீழலுற்றுச் சைவகுல தீபகர்களாய் வாழ்க! வாழ்க!!

சிவமயம்.

ம்ருகேந்த்ரம் வித்யாபாத விஷயதீபிகை.

பக்கம் - ஶ்லோகம்.

௧—உபோத்காத ப்ரகரணம் :—
இதில் இந்நூல் தோற்றிய
முறைமை கூறுகின்றது. ௧ ௨௪

௨-பரமோக்ஷநிராஸ ப்ரகரணம்:-
இதில் முதல் ஶ்லோகத்தா
ற் பதிலக்ஷண மாரம்பித்து
அதனை லோகாயதாதி மத
ப்ரஶ்நோத்தரங்களாற் றெ
ளிவுறக் கூறுகின்றது. ௧௧ ௨௭-ற

௩-பதிலக்ஷணப் பரீக்ஷா ப்ரகா
ணம் :—
இதிற் சத்து அசத்தின் வி
சாரணையாற் பதிப் பொரு
ளைத் தெளிவித்து அப்பதி
ப்பொருள் பஞ்சப்ரம்ம ஷ
டங்க சொருப மயமாயிரு
ப்பதெனக் கூறுகின்றது. ௨௭ ௪௧-ற

௪-பதிஸ்வரூப ப்ரகரணம் ;—
இதில் விஞ்ஞானமய ஸ்வ
ரூபங்களான சிவ சத்தியே

தங்களை யதிஷ்டித் தியற்றும் பதிஸ்வரூப சாமர்த்யங்களைக் கூறுகின்றது. ௩௪ ௧௫

௫-பஞ்சக்ருத்ய ப்ரகரணம் :—
இதில் இரண்டாம் ப்ரகரணமுதற் சூத்திரத்திற் கூறிய சர்வகர்த்தாவின் பஞ்ச க்ருத்ய சாமர்த்யத்தைக் கூறுகின்றது. ௪0 ௧௬௱

௬-பசுலக்ஷண ப்ரகரணம் ;—
இதில் ஆன்மாவின் சேதனுசேதன சொரூபங்களைக் கூறுகின்றது. ௪௮ ௭௱

௭-பாசலக்ஷண ப்ரகாரணம் ;—
இதில் மாயையின் பஞ்சமலக் கொத்துகளின் றன்மைகூறுகின்றது. ௫௩ ௨௩

௮-கன்மவிசார ப்ரகரணம் ;—
இதில் இந்திரியாதி ஏதுவால் விளையும் கன்மலக்ஷணம் கூறுகின்றது. ௬௩ ௬

௯-மாயாப்ரகரணம்;—
இதில் மாயையின் நிலைமை கூறுகின்றது. ௬௬ ௨௧௱

௧௦-கலாதிப்ரகரணம் :—
இதிற் கலை வித்யை முதலிய வற்றின் ஸ்வரூபங் கூறுகின்றது. ௭௬ ௩௦

௧௧-ப்ரத்யய ப்ரகரணம்;—
இதில் நான்கு ப்ரத்யயவர்க்கங்களையும் அதன் பிரிவான முக்குண ஸ்வரூபத்தையும் ப்ராணாதி வாயுக்களின் றன்மையும் கூறுகின்றது. ௮௮ ௨௭

௧௨-இந்த்ரியாதி ப்ரகரணம் :—
இதில் இந்திரிய வுத்பத்தியும் தைஜஸாதி ஆங்காரத்தன்மையும் ஆகாசாதி பஞ்சபூதத்தன்மையும் கூறுகின்றது. ௧௦௦ ௩௩ ற

௧௩-அத்வ ப்ரகரணம் ;—
இதிற் பஞ்சபூதத்தாலாகிய புவனாத்வாவின் விவரங்களும் அதில் வசிக்கும் ருத்ராதி தேவதைகளின் றன்மைகளும் கூறுகின்றது. ௧௧௪ ௧௬௬ ஒ

ஆ. வித்யாபாத படலம் - ௧௩-இ
ஸ்லோகம் ௪௪௫.

சிவமயம்.

ஸ்ரீமத் காமிகாகமோபபேத

ரவி
வேளச்சேரி

ம்ருகேந்த்ர

ஸவ்யாக்யாநம்.

க—வது, உபோத்காத ப்ரகரணம்.

[illegible]

ப்ரணம்ய பரமேசானம் நமஸ்க்ருத்ய பாரத்வாஜம் ருஷிம்
தத꞉ | ஸர்வ பாபஹரம் சிவாத் இந்த்ராத்யாயாதம் ஜ்ஞாநம்
ஸ்ருணுத ஸுவ்ரதா꞉ || க

(இதன்பொருள்.)

சதாசார சம்பன்னரான மஹாருஷிகளே! நீங்கள் பரமேஸ்வரரை நமஸ்கரித்துப் பிறகு பாரத்வாஜ மஹாருஷியை நமஸ்கரித்துச் சர்வ பாபங்களையும் ஹரிக்கச்செய்யும் பரமசிவத்தில் நின்றும் இந்திராதி வழித்தாய் வந்து தெரிவிக்கும் இந்த ஞானசாஸ்திரத்தைக் கேளுங்கள் - என்பது. (க)

நாராயணாச்ரமே புண்யே பாரத்வா
ஜாதயோ த்விஜா꞉ | தேவம் ஸ்ரீவம் ப்ருச்சந்தி
ஸ்ம லோகாநாம் ஹிதகாம்யயா || உ

பரிசுத்தமாகிய பதரிகாசிரமத்தில் பாரத்வாஜர் முதலாகிய மஹாருஷிகள் லோக பாண ஸிங்காதி ஆதாரத்

தில் பரமசிவனை ப்ரதிஷ்டைசெய்து அவரிடத்திலே யே யேகாக்ரமான சித்தமுள்ளவராய்த் தபசு செய்து கொண் டிருந்தார்கள். எ-து. (௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௩

பின் பொருகாலத்தில் அந்த மஹாருஷிகள் ஆகமத்தில் மிகவும் சிரத்தை யுள்ளவர்களென் றறிந்து, தேவேந்திரன் தான் ருஷிவேஷங்கொண்டு அவர்களாசிரமத்திற்கு வந்தார். எ - து. (௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௪

பின்பு இந்திரன் அம் மஹாருஷிகளாற் பூஜிக்கப்பட்டவராய் அவர்களைக் குசலப் பிரஶ்நம் செய்து விதிவிகிதமாகிய தர்மத்தை யனுஷ்டிக்க வில்லை யென்று கேட்டனர். விதிவிகிதம்-யாகாதிகள். எ - து. (௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௫

அம் மஹாருஷிகள், மஹாருஷியே! நாங்கள் தபசினால் அபீஷ்டசித்தியின் பொருட்டுச் செய்யும் இஷ்டதே

வதையாகிய பரமேஸ்வர ஆராதன ரூபமான இத்கருமம் விதிவிஹித தர்மமே யென்று சொன்னார்கள். எ-து.

ருஷிவேஷங் கொண்டபடியால் இந்திரனை மஹாருஷியேயென் றழைத்தது. (௫)

வெதெ௲வி ஸஂஹிதாபளீ௫ வாசா௫
ப-௦ ஶ௫ ஸு௦தெவதா । ஸாஷிஜ௫ கபணெ
வ௫வி௫ விஹிதஃ காஷ்௦காவியி௦ ॥ ௬

பின்னும் ருக்கு யஜுஸ் ஸாமம் அதர்வணமென்னும் நான்கு வேதங்களிலும் ருத்ரனையே முக்ய தேவதையாக விதித்திருக்கின்றது. கற்பத்திலும் ருத்ரதேவதா சாந்நித்யத்தின் பொருட்டு விதி விதிக்கபட்டிருக்கின்றது. எ-து. (௬)

ஊத௫௦கெ௲வி வப௦ஹாவ௦ ஜிஜ௫ாஸ-௦ஃ
வ௫ஷஸதுவ௫ஸ-௦ஃ। தாநாஷதி௫௫ஜா௫
ந௦வ ஶவஶா௫த௫௦ ஷிெஜவதா ॥ ௭

இவ்வாறு அவர்கள் கூறியபோதிலும் அவர்களின் மனோபாவத்தை அறியவிரும்பிய தேவேந்திரன் நகைத்துச் சொல்லுகின்றார். உங்கட்குண்டாகிய விங்கார்ச்சனைதி சிவபூஜையை விதிக்கும் ஞானசாஸ்திரமானது பொய்யாயிருக்கின்றது, ஏனெனில்? அதையுண்டாக்கின தேவதையென்பது சப்தத்தைவிட வேறில்லாதபடியால். எ-து. (௭)

ஸர்வே தல்லக்ஷ்யஸம்பவாஸ் ஸித்தே
ஸேஷ்டா யஷ்ட்ருஷ்டா | நஸா வ்ய யாதிஸா
ஜ்ஞீய த்ரைதோ க்ஷா ஸஜ்ஞாதிவஸ் || அ

அல்லாமலும் சப்தத்தைவிட வேருகத் தேவதை யுருப்பட் டிருப்பதாகச் சொன்னல் ஒரேகாலத்திற் பல தேசங்களில் யாகஞ்செய்யு மவர்களிடத்திற்போய் பாகம் வாங்கிக்கொள்ள மாட்டாது; நம்மைப்போ லுருப்பட்டிருக்கிறபடியால். எ-து. (அ)

இத்த்ரீம் வசோவாஸ் வெவா ந
ஹோ ஷ்ணீதவஸ: | ஸங்க்ஷண நசசா
லைஷாம் யோகேஸ் ஸ்வாதநேதவாக் ||

இவ்வாறு இந்திரனாகிய சமுத்திரத்தினுடைய, தேவதை யில்லையென்னுஞ் சொல்லாகிய அலைகளினாலே அலைக்கப்பட்டபோதிலும், அந்த ருஷிகளினது புத்தியாகிய மலையானது உறுதியா யிருந்தமையால் அசைக்கப்படவில்லை. எ-து. (௯)

நஜாது தேவதா ஸத்த்ரிஷ் ஸர்வஜ்ஞாதி
ஸ்ரீவஸ் | விஸிதைஷ்ட ஸ்வயம் ஸம்ஸ்வஜ்ஞா
ஸாதோதைந தஜ்ஞிஸம்ந || ௧௦

நினைத்த மாத்திரத்தில் நமது சரீராதிகளை யுண்டாக்கவுங் காக்கவு மழிக்கவும் வல்லமையுள்ள ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வ கர்த்ருத்வாதி சக்திகளினாலே நிறை

ந்த ஈஸ்வர மூர்த்தியானது, கன்மத்திநாற் பலவித ககதுக்கமான நமது மூர்த்திகளைப்போ லொருபோது மாகமாட்டா தாகையால்; இது திருஷ்டாந்தமாகாது. எ-து.

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௧

அல்லது இவ்விந்திராதி சப்தத்திற்குப் பொருளாக வேறொரு தேவதை யில்லையென்னும் நியாயம் கட சந்திராதி சப்தங்கட்கும் வருமாகையால் கட என்னும் சப்தம் ஜலத்தைக் கொண்டுவரமாட்டுமோ சந்திர என்னும் சப்தம் பிரகாசிக்க மாட்டுமோ. எ-து. (௧௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௨

இவ்வாறு விவாதப் பிரஸ்தாபத்தால் ஈஸ்வரப் பிரசம்ஸையிலே மிகச் சந்தோஷமுள்ளவர்களாய் ஆநந்த பாஷ்பத்தினாற் கண்டஸ்தம்பித வாக்குள்ள அந்த ருஷிகளைப் பார்த்துத் தேவேந்திரன் ப்ரீதி யடைந்தான். எ-து. (௧௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௩

பின் இந்திரன் வஜ்ராயுதபாணியாய் தேவசமூகங்களினால் ஸ்தோத்ரஞ் செய்யப்பட்டு இளஞ்சூரியனுக்கொப்பாய்ப் பிரகாசமுள்ள தனது ரூபத்தைக் காண்பித்தான். எ-து. (௧௩)

தே தத்³ருஷ்ட்வா யஜுர்பி⁴ஸ்ஸாமபி⁴ஸ்
ஸ்துவந்தா: । ஸோऽபி ருஷீ ஊசே தாம்
காமோ ஜக³த்ஸ்தவ்ய வசோ பூ⁴ய: ॥ ௧௪

அம்மஹாருஷிகளந்த இந்திரனை நமஸ்கரித்து ருக்கு யஜுஸ் சாம வேதங்களினாலே ஸ்தோத்ரஞ்செய்தார்கள். இந்திரன் ருஷிகளைப்பார்த்து உலகத்தி லுயர்ந்த வார்த்தையைக் கேட்டுக்கொள்ளுங்களென்று கூறினர். எ-து. (௧௪)

தேவ விப்ரோ ஶிவஜ்ஞாநம் ஶ்ருணுயதா
இதிஸோऽப்³ரவீத் । கிம்த்வத்³கோ ஸ்தவ ஜ்ஞாந
ஷ்டா நிர்விஶ்ய ஶ்ரோதவ்யஸ்ஸ்தத: ॥ ௧௫

அவர்கள் சிவஞான சாஸ்திரத்தை வரித்துக்கொண்டார்கள். யாவரும் கேளுங்கள், ஆனால் யாவர்க்கும் சமாதானப்பட்டவரா யொருவர் பிரஸ்னை செய்யவேண்டுமென்றார். எ-து. (௧௫)

கஸ்தேஷாம் ஸர்வதோ ஜ்ஞாநம் ஸம்வாத³ந்
ணீஸம்ப்ருச்ச। வாக்³விஸ்தரோ: வஸ்த்வஹ ந்யா
யதஸ்ஸம்ப்ரஜிதஃ ॥ ௧௬

பின்பு அவர்கட்குத் தலைவராய்ப் பண்டிதராய் வாசாலகரா யிருக்கின்ற பாரத்வாஜ மகாருஷி இந்திரனை நியாயமாகப் பிரஸ்னைசெய்கிறார். எ-து. (கசு)

கதம் ஶாஸ்த்ரமிதம் ஜ்ஞாநமுத்த-
மம் | நிஷ்கலாச்ச ஶிவாத்ஸ்வஸ்மாந் நிர்க-
தம் ஸ பவாநிதம் || கள

நிஷ்கள சிவனிடத்திருந்து உத்தமமான விந்த ஞானசாத்திர மெவ்விதமாக வெளிப்பட்டது. அந்த பகவா னிதை யென்ன நினைத்துச் செய்தார். எ-து. (கள)

ஸ்ருஷ்டிகாலே மஹேஶாந: புருஷார்த்த-
ப்ரஸித்தயே | விதத்தே விமலம் ஜ்ஞாநம் பஞ்ச-
ஸ்ரோதோபிருத்க்ஷிதம் || கஅ

சிருஷ்டியாரம்ப காலத்திலே பரமேஸ்வரன் போகமோக்ஷ ரூப புருஷார்த்த சித்தியின்பொருட்டு முன்னம் நாதரூபமாய் நின்மலமாகவும் பின்பு சதாசிவரூபத்தால் ஊர்த்வ கிழக்கு தெற்கு மேற்கு வடக்குமுகங்கள் வழியாக ஐந்து மார்க்கத்தால் பிரகாசரூபமாகவு மதைச் செய்கிறார். எ-து. (கஅ)

தத்ர வாசகவாச்யார்த வாச்யாநந்தம் ம-
ஹேஶ்வரா: | ஸ்பர்ஶகோடி ப்ரமாணாஸ்-
தாநு தந்த்ராணி ஜஜ்ஞிரே || கக

பின்னும் மந்திரோத்தாரத்திற் சொல்லப்போகிற ஞானமத்யத்தி லிருக்கின்ற மந்திர கணத்திற்குப் பொருளாகிய அஷ்டவித்யேஸ்வரர்களையும் சுத்த மார்கத்தில் ஏழுகோடி மகா மந்திரங்களையும் பரமேஸ்வரன் செய்கிறார். எ-து. (கசு)

அஷ்டாதஶாதிகஞ்சாந்யச்சதம் மாயாதிகா
ரிணாம் | மந்த்ரேஶ்வராணாம் மந்த்ரேஶாஸ்ஸர்வ
தேஜோபம் மந்த்ரஜாலம் || உ0

பின்னும் மாயையி லதிகாரமுள்ள மேலான சுத்தமார்க்கத்தி லிருக்கும் வித்யேஸ்வரர்களுக்குச் சரியான தேஜசுள்ள மண்டலேஸ்வரர் குரோதாதிகள் ஸ்ரீகண்ட வீரபத்ரனென்னும் நூற்றுப் பதினெட்டு மந்திரேஸ்வரர்களையு முண்டாக்குகிறார். எ-து. (உ0)

தேஷாம் வ்யக்தஸஹஸ்ரவாந் ஶிவம் யோ
ஜ்ஞேஷாம் விஶ்வய | ப்ரகாஶ யத்யதோ
நந்யேஷாம் யோக்யஸஞ்சபாஶஸ்த்ரதே || உக

அந்த மந்திரமகேஸ்வர மந்திரேஸ்வரர்களிடத்தில் அபிவியக்த்தராய்ப் பரிபக்குவமலர்களாய் சிரேயஸை யடைய விரும்பினவர்கட்கு போகமோக்ஷத்தின் பொருட்டு இந்த ஞானசாத்திரத்தையும் அபரிபக்குவ மலங்களான பசுக்களுக்குத் தருந்த காபிலாதி பசுசாத்திரத்தையுஞ் செய்கிறார். எ-து. (உக)

ஶிவோத்தம் ஜ்ஞானம் தத்தத்

ஷண்முகாதிஷு । காமதத்வாத் காமிகாக்யம்

ப்ரகாஶிதம் அஷ்டவித்யேஶ்வரை: ॥ ௨௨

முன்சொன்னவழியே பரமசிவனிடத்திருந்து வந்ததாயும் தேவி சுப்ரமணியர் முதலானவர்கட்கு அநேக பேதமாக வுபதேசிக்கப்பட்டும் சர்வ கர்மங்களையுங் கொடுக்கின்றபடியால் காமிகமென்று சொல்லப்பட்டுமிருக்கிற இந்த ஞானசாத்திரம் அனந்தாதி யஷ்டவித்யேஶ்வரர்களாலே பிரகாசமாக வுபதேசிக்கப்பட்டது. எ-து. (௨௨)

தேப்யோ நேத்ராக்னிநா தக்த

காமஸ்ஸம்ப்ராப்ய ஸோமநாதோ மஹேஶ்வர:

ஸஹஸ்ரைர் தஶஸம்க்ஷிப்தம் ॥ ௨௩

நேத்ராக்கியால் மன்மதனை யெரித்த உமாபதி தேவர் அந்த அனந்தாதிகளிடத்தில் இதை யுபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு பதினாயிரங் கிரந்தமாகச் சுருக்கி யெனக்குபதேசித்தார். எ-து. (௨௩)

தத்ராபி விஸ்தரம் ஹித்வா ஸாரம்

ஸாரமாதாய சோதித: । வக்ஷ்யாமி

ஸங்க்ஷிப்தம் ஜ்ஞானம் தத்ர ஶ்ரவணாய வை ॥ ௨௪

அதிலும் நான் அர்த்தவாத விஸ்தாரத்தைச் சாராம்சம் விடாமற் சுருக்கமான சொற்களாலே பெரும்பாலு மவர்களின் சொற்படியே சிலது என்சொல்லையும் கலந்து இந்த ஞானசாஸ்திரத்தைச் சந்தேகமற உங்கட்குச் சொல்லுகிறேன் என்று இந்திரன் சொன்னதை ஆரீதமுனி சொல்லுகிறார். எ-து. (உச)

முதலாவது, உபோத்காதப் பிரகரணம்

முற்றிற்று.

DRAVI D RAVI

ரவி
வேளச்சேரி

9444895845

சிவமயம்.

உ - வஸ்து பரமோக்ஷ நிராஸப்ரகரணம்.

பதிலக்ஷணம்.

அநாதி³ மலோபேத ஸம்ʼஸ்க்ருʼதஸ்ய
ஸ்வவ்ருʼத்திஷு | பஶுவ்யக்த்யா வித³த்யா
ணோ: பாஶஜாலம் வ்யபோஹதி || க

ஸ்வபாவ நின்மலனாய் சர்வகர்த்தாவாய் சர்வஞ்ஞனாயிருக்கிற பரமேஸ்வரன், அநாதியான மல கன்ம மாயைகளினாலே சர்வஞ்ஞத்வ சர்வகர்த்ருத்வம் மாறியிருக்கின்ற விஞ்ஞானகல பிரளயாகல சகலரென்னும் மூவிதமான அணுவிற்கும் பாசங்களின் கூட்டத்தைப் போக்குகின்றார். எ-து. (க)

த்ரிபதா³ர்த²ம் சதுஷ்பாத³ம் மஹாதந்த்ரம்
ஜக³த்³கு³ரு: | ஸூத்ரேணைகேந ஸம்
க்ஷிப்ய ப்ராஹ விஸ்தரஶ: புந: || உ

லோகநாதனாகிய ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரர், பதி பசு பாசமென்னு மூன்று பதார்த்தமுள்ளதாயும் வித்யா சரியா கிரியா யோகமென்னு நான்கு பாதமுள்ளதாயுமிருக்கிற விந்தவுயர்ந்த சாத்திரத்தை, முன்னொரு சூத்திரத்தாலே சுருக்கிச்சொல்லி, பின்பு விஸ்தரித்துச் சொல்லுகிறார். எ-து. (உ)

ஜகஜ்ஜந ஸ்திதித்வம்ஸ திரோபாவ விமு-
க்தய: | க்ருத்யம் ஸகாரகபலம் ஜ்ஞேயம
ஸ்யைதசேவஹி || ௩

ஸர்வலோகங்களி னுற்பத்தியும் ஸ்திதியும் நாசமும் மறைப்பும் அநுக்ரகமு மாகிய பஞ்சகிருத்யமும், கருவிகளான சத்திகளோடும் பலமாகிய போகமோக்ஷங்க ளோடுங்கூடிய விந்த பரமேஸ்வரன் றெழிலா யிருக்கின்றது எ-து. (௩)

தேந ஸ்வபாவஸித்தேந ஸித்தத்வம் ஜ
ஞக்கர்த்தா | க்வாபி ஸித்தேந வஸாத்யஸ்யா
ஹேநாக்ஷா நிர்ஹேதுகோவிதா || ௪

பசுக்கள் மலத்தினாலே தடுக்கப்பட்ட ஞானகிரியை யுள்ளவர்களாயும் பாசங்கள் ஜடமாயு மிருப்பதால், சர்வகர்த்தாவான பரமேஸ்வரன் றனக்கொரு காரணமின்றி ஸ்வபாவசித்தரா யிருக்கவேண்டும். அவருக்குங் காரணமுண்டென்றால் அநவஸ்தையென்னுங் குற்றம்வரும். அல்லது மோக்ஷம், ஏதுவின்றியே யுண்டாகவேண்டும். ஏனெனில்! யாவருஞ் சமமாய்ப்போனபடியால் யாவரும் முத்தராகவேண்டும். அல்லது ஒருவருக்கும் முத்தியில்லாமற் போகவேண்டும். ஆகையால் ஸ்வபாவசித்தமாய் நித்யமாய் மேலானதாய் நின்மலமான சர்வஞ்ஞத்வ சர்வகர்த்ருத்வ முள்ளவர், பதியென்று பதிலக்ஷணஞ் சொல்லப்பட்டது. எ-து. (௪)

இனி பசுலக்ஷணம்.

சைதந்யம் த்ருக்க்ரியாரூபம் ததஸ்த்யாத்மநி ஸர்வதா ।
ஸர்வதஸ்ச யதோ முக்தௌ ஸ்ரூயதே ஸர்வதோமுகம் ॥ ௫

ஸர்வஜ்ஞாவரணகார்த்ஸ்ந்ய நிரோதம் ஸ்ரூயதே ।
வஸ்யா பாசாவ்ருத வீர்யஸ்ஸர்வோத்கர்ஷவிமோக்ஷணாத் ॥ ௬

சைதன்ய மென்பது ஞான க்ரியாரூபமா யிருக்கின்றது. அது ஆத்மாவினிடத்தில் எப்போது மெங்குமிருக்கின்றது. மோக்ஷத்தி லெங்கும் வியாபகமாகத் தோற்றுகிறபடியால் இந்தச் சைதன்யம் சரீரதருமமென்றும், முத்திபி லுண்டாகிறதென்றும், தேகப் பிரமாணமென்றும், சொல்லும் வாதிகளின் மதமெல்லாம் பின்னல் தள்ளப்படப் போகிறது. ஆயினிந்தச் சைதன்யம் வியாபகமா யிருந்தபோதிலும் தோற்றமலிருப்பதால் ஒன்றினலே தடுக்கப்பட்டதாகத் தோற்றுகின்றது. ஆகையா லந்தத் தடை விடுகிறவரையில் அப்படித் தடைபடாத ஞானக் கிரியாசத்தியுள்ள ஈஸ்வரனுக்கு ஆன்மா வசப்பட்டிருக்கிறுன். எ - து. (௫—௬)

இ.னி பாசலக்ஷணம்.

ப்ராவ்ருதீஸவமைகஞ்சாயாகாயஞ்ச

தத்விஹாய । பாஶஜாலம் ஸமாஸேந ய

உக்தா நாமேஷுவக்ஷ்யந்தே ॥ எ

ஆன்மாக்களின் சைதன்யத்தை ஆவரிக்கையால் ஆவரணமென்று சொல்லப்பட்ட ஆணவமலம் ஆன்மாக்களை மறைத்து விஷயத்தைப் புசிக்கச் செய்யும். ஈஸ்வரனது திரோதானசத்தி பலத்தை விரும்பிச் செய்யப்படுகிற படியால் கன்மமென்று சொல்லப்பட்ட சரீராரம்பமாய்ப் பிரவாகாநாதியான புண்யபாப ரூபமான கன்மம், பிரளயத்திற் சகல ஜகத்தும் சத்ரூபமா யிதி லடங்குகிறபடியால் மா வென்றும், சிருஷ்டியில் வியத்திரூபமா யிதிலிருந்து வெளிப்படுகிற படியால் யா வென்றும் கூடி, மாயா என்று சொல்லப்பட்ட தன்காரியமாகிய கலாதியோடு கூடிய மாயை ஆகிய இந்நான்கும் ஆன்மாக்களின் ஸ்வபாவ சாமர்த்யத்தைத் தடுத்துக் கட்டுகிறபடியால் பாசஜாலமென்று சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது. இவைகளின் செய்கைகள் அவ்வவற்றின் பேர்களாலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த விஸ்தாரம் பின்னாலே தெரிவிக்கப்படும். இது பாசபதார்த்த லக்ஷணம். எ - து. (எ)

இனி, மூன்று பதார்த்தத்தையும்
கூட்டி முடிக்கின்றார்.

இதிவஸ்துத்ரயஸ்யாஸ்ய ப்ராக்வா
க்யார்த்தஸம்ஸ்திதே । யதோக்தமக்ரியா
வாக்கெவிருதியொதா ஹியாஸ்யதே ॥ அ

இவ்விதமிம்மூன்று பதார்த்தமும் முதலாவது ஞானபாதத்திலிருக்கின்றது. இதையே மற்றச் சரியை முதலான மூன்று பாதத்திலும் பிரித்துக் கூட்டவேண்டுமென்று பின்னாற் சொல்லப்போகிறது. எ - து.

பாதந்தோறும் பதியானவர் பாசத்தைப் போக்கிப் பசுக்களை யநுக்ரகிக்கிறாரென்றறிக என்பது கருத்து(அ

அதற்குப் பிரயோசனஞ் சொல்லுகிறார்.

விதிதோயம் ஸமுத்க்ருஷ்ட ஸம்ஸித்திப்ரஸவோந்முக
ஜாத: | ஸாதாஸாதவிபாகேந ஸம்ஸித்திர்தே
தைகதேகயா || கூ

இவ்வாறிதைப் பார்ப்பதற்குப் பயன் மோக்ஷமாகும். போகமும் ஆநுஷங்கிகமாகக் கிடைக்கும். அந்த போகமோக்ஷமிரண்டும் பரம் அபரம் என்று சொல்லப்பட்டு அந்தந்த புவனாதிகளுக்குக் தக்கபடி உயர்வும் தாழ்வுமுள்ளதாய் பல பேதப்படும். அது பின்னாற் சொல்லப்படும். எ - து.

ஆநுஷங்கிகமாவது நினையாமல் நேரிடுகிறது. (கூ)

இனி, மற்றச் சித்தாந்தங்களை விட இந்தச் சைவ சித்தாந்தத்திற்கு யாது விசேஷமென்று ருஷி கேட்கிறார்.

வேதாந்தஸாங்க்யம் ஸதஸத்பக்ஷாத்
கணாதிஷு | ஸர்வாஸ்வநாஸ்த்ருஷு ஸித்தேஷு
விசேஷஸ்ஸிவாகமே || கம

உபநிஷத்து முதலான வேதாந்த சாஸ்திரங்களிலும் அறுபத்து நான்கு தந்திரமுதலான சாங்கிய மதங்களிலும் ஸத்து அஸத்து என்று வாதிக்கிற ஆருகதமதங்களிலும் திரவியாதி பதார்த்தவாதிகளான கணாதாதி மதங்களிலும் சாதனத்தோடு முக்திசொல்லியிருக்க இச்சைவாகமத்தில் யாது விசேஷம்? (க0)

இவ்விஷயத்திற் சித்தாந்தம்.

ப்ரணேத்ரு ஸமஸ்தேஷ்வஸர்வஜ்ஞ-
த்வாத்ஸம்ஸ்ருஷ்ட: | உபாயாஸ்ஸஃபலா
ஸத்வேஷ்வேவ ஸமுதிதம் பரம் || கக

அவ் வேதாந்தாதி சாஸ்திரங்களைச் செய்த இரண்ய கர்ப்ப கணாத பதஞ்சலி கபிலர் முதலானவர்களெல்லாம் சர்வஞ்ஞரல்லாதபடியால் தாழ்ந்தவர்களாகையால் தங்களறிவிற் கெட்டாத ஆகமத்திற் சொன்ன வஸ்துநிச்சய மவர்கட்குத் தெரியாதபடியால் அவர்கள் செய்த சாஸ்திரங்களில் வஸ்துநிச்சயமும் சாதனமும் பயனும் ஸ்பஷ்டமா யிருக்கமாட்டாது. இச்சைவ சாஸ்திரம் பசுபாசங்கட் கெட்டாத சர்வார்த்தவிஷயக ஞானக்கிரியா சத்தியுள்ள பரமேஸ்வரனாற் செய்யப்பட்டபடியால் இதிற்சொல்லிய சர்வவிஷயமும் மேலானதாயிருக்கும். எ-று. (கக)

ஆனல் மற்றமதங்களில் அஸ்பஷ்டமா யிருப்பதெப்படியென்னில்; அதனை விரிக்கின்றார்.

[illegible] ।
[illegible] ௧௨

பரமான்மா ஒருவனே சேதநாசேதந ரூபமாகக் காணப்பட்டிருக்கிறான், காணப்படும் ஸ்தாவர சங்கமரூபப் பிரபஞ்சமியாவு மான்மாவே, பரமன்றி வேறொரு வஸ்து கிடையாது, என்று வேதாந்திகள் சொல்லுகிறார்கள், இது யுக்தமன்று. எ-து. (௧௨)

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௩

இவ்வாறு சொல்வதை உபபத்தி யநுபபத்தி யாலோசனையின்றி யொப்புக்கொண்டா லொப்புக்கொள்ளலாமே தவிர எது திருஷ்டாந்தங்களாலே யிதை நிச்சயிக்க என்ன ப்ரமாண மிருக்கிறது. அல்லது, சப்தப் ப்ரமாணமாகிய வேதமிருக்கிறதெனில்? அதுவும் ஆன்மாவா வேறா? வேறானால் அசத்யமானபடியால் ப்ரமாண மாகாது. ஆன்மாவேயானால் தானே ப்ரமேயமு மாக வேண்டிவரும். எ-து. (௧௩)

ஆனாலென்னவெனில்?

[illegible]

உவிஷ்டி ஜ | ஙூெ ஜக ஹாமி ஸெவம்ஹுா
ஷிஷ்டானைகதாநூயா || கசு

எவ்விடத்தி லிந்தப்ரமாணம் பிரமேய மிரண்டு மிருக்கிறதோ அவ்விடத்தில் ப்ரமாதா ப்ரமிதியென்று மிரண்டு மவசிய மிருக்கவேண்டும். அவ்வாறுவரி லென்னவெனில்? நீர் சொல்லிய அத்வைதஹானிவரும். இல்லாவிடில் ப்ரமாணமே இல்லாமற்போம். எ-து. (கசு)

ப்ரமாதா - அறிகிறவன், ப்ரமிதி-அறிவு, ப்ரமேயம் - அறியப்படும் விஷயம், ப்ரமாணம் - அறிவுக்குக் கருவி.

ஹொமஹாஜூா விஜொக்ஷள வ யளெந
ஷாவாத்வாஜிஹ் | கசுஉ

மேலும் பலவிதமான பலங்கொடுக்க ப்ராணிகள் தோறும் தனித்தனியே ஏற்பட்ட புண்ணியபாவ கன்மமென்பது வேருக வில்லாமற் போனபடியால் எல்லோர்க்கும் போகஞ் சரியாகவே யிருக்கவேண்டும். காரணமாகிய பரமான்மாவில் லயிப்பது மோக்ஷமென்னில்? மறுபடி அங்கிருந் துதிக்கிறபடியால் மோக்ஷமே யில்லாமற் போகவேண்டும். மோக்ஷமில்லாமற் போனல் அதற்குச் சாதகமான ஸ்ரவண மனந நிதித்யாசனங்களும் வியர்த்தமாய்ப் போகவேண்டும். சேதனுசேதன ரூபப் பிரபஞ்சத்திற்குப் பரமாத்மாவை உபாதான காரணமாகச் சொன்னுற் காரியங் காரணத்தின் ஸ்வபா

வ முள்ளதாயிருக்கு மென்னும் நியாயத்தாற் பரமான்மாவும் சேதனுசேதனரூப மாகவேண்டும். ஆனல் இருளும் வெளிச்சமும்போற் சைதன்யமும் அசைதன்யமு மோரிடத்தில் ஒருகாலத்தி லிருப்பது யுக்தமன்று. இது முதலான பலவித தோஷமுண்டாகிறபடியால் ஆன்ம த்வைத மொருபோதும் ஒவ்வாது. ஆகையால் வேதாந்திமத நிராகரிக்கப்பட்டது. எ-து. (கச௰)

வேதாந்தி மதத்தை நிராகரித்துப் பின் சாங்கிய மதத்தைத் நிராகரிக்கின்றார்.

ஸாம்க்ய ஜ்ஞாநெவி தி3வ்யாக்ஷம் காயெ-
காரண வ—ஜிதஃ। கரு

சாங்கியர் சொல்லிய ஞானமு மிதைப்போலவே பொய்யென் றறியவேண்டும். அவர்கள் மூலப்பிரகிருதி விகார மற்றதென்றும் மாயாகாரியமான கலையிலுண்டான முக்குண ரூபமாய்க் காரியமாயிருக்கிற பிரகிருதியை முதற் காரணமென்றும் சொல்லுகிறபடியால், கலை முதலான தத்வங்கள் தனித்தனியே காணப்பட்ட பிரயோசன முள்ளதா யேற்பட் டிருக்கிறபடியால், அவைகட்கெல்லாம் பரமகாரணமான மாயையை அவர்களறியவில்லை. அவர்க ளொப்புக்கொண்ட பிரகிருதி, சத்துவ ரஜஸ் தமஸ் என்னு முக்குணந் தவிர வேருக வொன்றில்லாததா லதை யநேகமென்று சொல்லவேண்டும். எது ஜடமா யநேகமா யிருக்கிறதோ அது, காரி

யமென்னும் நியாயத்தாற் காரியமாகிய பிரகிருதியை ப் பரமகாரணமாக ஒருபோதுஞ் சொல்லக் கூடாது.

[illegible] ௧௰௩

பின்னும் போக்தாவான புருஷனைக் கர்த்தாவல்லவென்றும், அசேதனமான பிரகிருதியை ஸ்வதந்திரமென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியால், அவர்கள் மதம் சரியன்று. சைதன்ய மென்பதே ஞானக் கிரியா ஸ்வரூபமாகையாற் செய்கை யில்லையென்றால் அறிவுமில்லாமற் போம்; ஆகையாற் போகமுங்கூடாது. ஜடமாகிய பிரகிருதியும் சேதனப் பிரேரணையின்றி ஸ்வதந்திரமாக வொருகாரியம் செய்யமாட்டாது. ஆகையா லவர்கள் ஞானமு மெய்யன்று. (௧௰௩)

இனி, சதசத்வாதி யென்னு மநேகாந்தவாதி மதத்தைத் நிராகரிக்கின்றார்.

[illegible] ௧௰௪

அநேகாந்த வாதிகள் பதார்த்த மேழென் றொப்புக்கொண் டிருக்கிறார்கள். அவையாவன? சித்தன் முத்தன் பந்தன் என்னு மூன்றுபேதமுள்ள ஜீவபதார்த்தம்-௧. பிருத்வியாதி பூதங்களாகிய அஜீவ பதார்த்த

ம்-௨. சக்ஷுராதி இந்திரியங்களாகிய ஆச்ரவ பதார்த்தம்-௩. இந்த்ரியங்களை யடக்கிச்செய்யுந் தவங்களாகிய சம்வர என்னும் பதார்த்தம்-௪, அநுபவத்தாற் சீர்ணமாகுஞ் சக்தியுள்ள கன்மமாகிய நிர்ஜர பதார்த்தம்-௫, இருப்புக்கூடு தனக்குள் வைக்கப்பட்ட சுரைக்காயை யெப்படித் தண்ணீரிலழுத்திவிடுமோ அப்படிப்போல் மோகமுதலான எண் குணங்களும் தமக்குள் ளகப்பட்ட ஆன்மாவை சம்சாரத்தி லழுத்துகிறபடியால் பந்தமென்று சொல்லப்பட்ட பதார்த்தம்-௬, அவ் விருப்புக்கூடு விட்டமாத்திரத்திற் சுரைக்கா யெப்படி உயரக் கிளம்புகிறதோ அப்படிப்போல் இந்த மோகாதி குணங்களாகிய பந்தத்தை விட்டு ஆன்மா உயரக்கிளம்புகையாகிய மோக்ஷமென்னும் பதார்த்தம் - ௭. இவ்வாறேழுபதார்த்தஞ் சொல்லுகிறார்கள். (கசு௨)

யத்ராத்ர யாத்ருஶம் யஸ்ய
தேஶே காலாதிகஸ்ய த꞉ । தத்ரைவ ஸ
த்ததைவாஸதிதி கேந ப்ரதீயதே ॥ கஎ௨

இந்த ஜீவாதி பதார்த்தங்கள் தேகாதி சம்பந்தத்திற்கு முன்னுள்ளதோ இல்லாததோ என்னுங் கேள்விக்கு, அவர்கள் மதம் சதசத் வாதமாகையால், ஒரு நியமமா யுள்ளதென்றும் இல்லாததென்றும் சொல்லக் கூடவில்லை. எது எவ்விடத்தி லெக்காலத்தி லுள்ளதோ அது அவ்விடத்தி லக்காலத்தி லில்லையென்று எவன் ஒப்புவான். (கஎ௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௮

தேகாதி சம்பந்தத்திற்குமுன் ஜீவரூபமாகச் சத்தென்றும் தேகிரூபமாக அசத்தென்றும் சொன்னால் நமது சித்தாந்தத்தைச் சேர்ந்துபோனபடியால் சித்தத்தையே சாதிக்கவேண்டி வருகிறது. அல்லது எவ்விதத்திலாவது சதசத்பாவம் யுக்தமானபோதிலும் அவர்களிடத்தில் வேறு குற்றமாகாது? (௧௮)

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௯

ஆன்மாக்களை வியாபகமாக வொப்புக்கொண்டால் காலதேசங்களினால் தூரத்திலிருக்கும் கன்மங்களை யொருக்காலே செய்யவேண்டி வருகிறபடியால் அவ்யாபகமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு நியாயம் அநாதியே மலசம்பந்தத்தினாலே அது தடுக்கப்பட்டதென்றும் முத்தியில் அது விடுகிறபடியால் அந்த வியாபகத்துவந் தோற்றுகிற தென்றும் இந்த ஞானமில்லாததால் அவர்கள் விவேகமில்லாதவர்கள் ஆகையா லிந்த சதசத்வாதிமத மொருபோதும் ஸ்தாபிக்கக்கூடாது.

இனி திரவியமுதலான ஆறுபதார்த்த ஞானத்

தால் முத்தியென்று சொல்லுகிற கணாதமதத்தை நிரா
கரிக்கிறார்.

ஷட்பதார்த்தபரிஜ்ஞாநாத்ஸ்யாஜ்ஞா
நம் நிவர்த்ததே | ராகத்வேஷௌ ததஸ்தஸ்ய
ததஸ்சேஷ குணாஸ்தத: || ௨௦

க்ஷீணேஷ்வபி நிவர்த்தந்தே தேஹஸம்
யோகஜா யத: | ஸா முக்திர் ஜடபாஷாண
வத் ததோ ஸக்தஸ்யோபநக்ரி || ௨௧

திரவியம் குணம் கன்மம் சாமான்யம் விசேஷம் சமவாயம் என்னு மாறுபதார்த்தங்களையு மறிதலால் அஞ்ஞானம் போகிறது. பின்பு இராகத்வேஷங்கள் அகங்கார மமகாரங்கள் நீங்குகின்றன. புத்தி சுக துக்க இச்சா த்வேஷ பிரயத்ன தர்ம அதர்ம சம்ஸ்காரங்களென்னும் ஆன்மகுணங்கள் ஒன்பதும் தேக சம்பந்தத்தால்வருகிறபடியால் தேக நீங்கினவுடனே எல்லா நீங்குகிறபடியால் அதுவே முத்தியென்கிறார்கள். இந்தமுத்தி புத்திமுதலானவை யில்லாதென்கிறபடியால் ஜடமாயிற்று. ஆகையால் சுவத்தோடு சரியாகச் சொல்லலாமாதலா லிந்தமுத்தி தள்ளப்பட்டது. (௨௦—௨௧)

இனி சௌகதர் சொல்லிய முத்தியை நிராகரிக்கிறார்.

விஜ்ஞாநஸந்ததேஸ்தஸ்ய க்ஷணிகஸ்யா

[illegible]
[illegible] ௨௨

சம்வேதன ரூபமாகிய சித்தானது தனக்குவியஞ்சகமாகிய நேத்திராதி வியாபாராதிகள் க்ஷணிகமாகையால் அடிக்கடி யுண்டாகிறதுபோலத் தோற்றுகிறது. அதையறியாமற் சித்தெல்லாம் க்ஷணிகமென்று சௌகதர் சொல்லுகிறார்கள். (௨௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௨௩

அவ்வாறு சொல்வதுகூடாது. சித்தாகிய ஆன்மா க்ஷணத்துக்கு க்ஷணம் வேறுபடுகிறதாயிருக்குமானால் புண்ணியபாப கன்மபோகமும் பூர்வாநுபவ ஸ்மரணமுங் கூடாது. ஏனெனில்? ஒருக்ஷணத்தி லுண்டாகிய சித்து மற்றொரு க்ஷணத்தி லிறந்துபோகிறபடியால் ஒருவன் செய்தகன்மத்தை மற்றொருவ னெப்படிப்புசிக்கலாம். ஒருவனநுபவித்ததை மற்றொருவ னெப்படி நினைக்கலாம். கன்மபோகமும் ஸ்மரணமு முண்டாகக் கண்டிருக்கிறபடியால் ஒருவனே நித்யனாயிருக்கவேண்டியது. (௨௩)

இதுவுமல்லாமல் இன்னொரு தோஷமுண்டாகிறது.

[illegible]

ஸ ப்ரஶாந்தப்ரதீபவத் । நசாஸத்யந்தஸம்பவ:
க்ஷுப்திஸ் ஸுகாவஸ்தா வரஞ்ஜக: ॥ ௨௪

சுத்தமாகச் சித்து சந்ததியுண்டாவது மோக்ஷமென்னலாமா ஜ்வலித்த தீப மணைவதுபோல விஷயத்தை யறிந்த சித்து அடங்குவது மோக்ஷமென்னலாமா? முதற்பக்ஷத்தில் அவ்வாறுண்டாகிற் சிற்சந்ததி யடிக்கடி யறியுமென்பது மோக்ஷத்திலும் வருமே! இரண்டாவது பக்ஷத்தில் தீபம்போ லணைந்துபோனால் யாதொரு ஆனந்தானுபவமு மில்லாததால் அம்மூர்த்தியை விட சம்சாரியா யிருப்பதே மேலாயிருக்கிறது. ஆகையால் அவர்கள் சொல்வதுஞ் சரியன்று. (௨௪)

இத்யாத்யஜ்ஞாந மூடாநா மதமாச்ரி
த்ய துர்தியஃ । மோக்ஷமிச்சந்தி க
த்யோதே பாவகார்த்திந: ॥ ௨௫

இது முதலாக வஞ்ஞான மூடர்களுடைய மதத்தை யாச்ரயித்துப் புத்தியில்லாதவர்கள் மோக்ஷத்தை யிச்சிப்பது, மின்மினிப்பூச்சியிடத்தி லக்நியை விரும்புவதுபோ லிருக்கின்றது. (௨௫)

யத்ஸௌக்யம் பஞ்சஸ்கந்தாவி
வேகாதீநாவஸ்தம் ப்ருதக்ஸ்வ விநா
ஶ: । யாவாக்ஷாஸ்ஸந்தக்ஷய: பாஶஜாந்தா
ஸ்ஸா ஸ்ஸா ஸ்ஸந்தா தேஹாதாக்ஷி ஸூக்ஷ்ம ॥ ௨௬

பிரகிருதி புருஷ விவேகத்தால் முத்தியென்பதும், சர்வமும் பிரமமயமென் றறிந்து ஒழிவது முத்தியென்பதும், பாசங்களாகிய கால மனமுதலானவையே பந்தமோக்ஷ ஏதுவென்றறிவது முத்தியென்பதும் இவைமுதலான முத்திகள்யாவும் சிருஷ்டியாரம்பத்தி லழிந்து வேறுபடும். (உ௲௬)

இவ்வாறு மற்றமதங்களின் முத்திகளியாவும் அசத்தியமென்றுதள்ளி தம்மதத்தின் முத்தி சிறந்ததென்கிறார்.

ஶைவே ஶிவேஶ ஹாநிர்ஞேயா தஸ்ய
ஷாட்குண்யஸ்ய ஸம்யக் ஸோ முக்தி
நாய:| வித்யாநந்தாது வேத்நவிஷ்ணுயா
ஶாஸ்வதாஸாநா நிஶ்சிதஸ்வாஸ்ய ||உஎ||

இச்சைவ மதத்திற் சித்தியடைந்தவன் மற்றப் புவனபதிகட்கெல்லா மேலாக அணிமாதி அஷ்டைஸ்வர்ய சம்பன்னனைப் பிரகாசிக்கின்றான். இதில் முத்தியடைந்தவன் சிருஷ்டி யாரம்பத்திலும் ஈஸ்வரனாகவே யிருக்கிறான். ஆனால் தனது தேஜசினாலே தனக்குச் சர்வஞ்ஞத்வ சர்வகர்த்ருத்வம் வந்திருந்தபோதிலும் தனக்குச் செய்யவேண்டிய கிருத்ய மொன்றில்லாததால் சர்வார்த்தங்களையு மடக்கிக்கொண்டு ஈஸ்வரனுக்குப் பிரேரியனாகாமற் சரியாகவே யெப்போதும் பிரகாசிக்கின்றான். (உஎ௬)

இரண்டாவது, பரமோக்ஷ நிராசப் பிரகரணம் முற்றிற்று.

ஆம் ஸ்லோகம்—௫க௬.

உ

சிவமயம்.

௩—வது பதிலக்ஷண பரீக்ஷா ப்ரகரணம்.

ஸர்வாவயவஸம்ஸ்தாநவிஶேஷாத்காயதா
க்ஷ்யாதேர்க்ஞேய | கர்த்தா ஸர்வஜ்ஞாநக்ரியாவிஶி
ஷ்டோ அநுமாநத: || க

தநுகரண புவனமுதலானவை யாவும் அவயவ சந்நிவேச விசேஷங்களோடுகூடி யிருக்கிறபடியால் கடாதிகளைப்போற் காரியமென்றறிந்து அநுமானத்தால் இவை சிறந்த ஞானக்கிரியா சத்தியுள்ள கர்த்தாவை முன்னிட்டு வந்ததென் றறிகிறோம். (க)

ஸ்வ என்பது இனி பதிபதார்த்த பரீக்ஷாரம்பம் என்று அர்த்தம்.

நித்யம் காரணவஸ்த்வேகம் வ்யாபகம்
ஞேயம் ச விபு | க்ரமாக்ரமாப்யாம் ஸ்ருஷ்டேஸ்து
க்ரமாக்ரமவிசித்ரஶக்தி || ௨

இவ்வாறு சர்வகாரணமாக வேற்பட்ட வஸ்து காலத்தி லடங்காததினால் நித்தியமென்றும், தேசத்தி லடங்காததினால் விபு வியாபகமென்றும், தநுகரண புவனாதிகளைக் கிரமமாகவும் ஏககாலத்திலு முண்டாக்குகிறபடியால் அவ்வா றுண்டாக்கும்படியான விசித்ர சத்தியுள்ளதென்று மறியவேண்டியது. (௨)

தஸ்யாஸ்திகரணம் யேந த்ருஷ்டா நகரண
ணாக்ருதிஃ । அநாதிச தச்சாஜ்ஞேயம் கா
ர்யஸ்யாநாதிஸம்ஸ்திதேஃ ॥ ங

அவ்வா றுண்டாக்கும் சத்தி கிரியையாகையாற் கிரியையாவும் கரணமின்றிக் காணப்படாதபடியால் அக்கர்த்தாவிற்குக் கரணமுண்டென்றும், அக்கரணமும் காரியமு மநாதியா யுண்டாய் வருகிறபடியால் ஆகந்துகமின்றி ஸ்வபாவமாக எப்போது முண்டென் றறியவேண்டியது. (ங)

கரணஞ்ச நபிந்நம் தச்சக்திர் நாவிதஃ । விஷயாநியதோநேகம் போ
யே கர்மேத்வ தத்யதா ॥ ச

அவ்விதகரணமும் இச்சாதிரூபமாக மேற்சொல்லும் சக்தியன்றி வேறில்லை. அச்சக்தியும் சித்ரூபனான ஈஸ்வரனுடைய ஸ்வபாவ ரூபமாகையால் ஜடமாகமாட்டாது. அச் சக்திரூபமாகவுங் கரண மொன்றுயிருந்த போதிலும் அறியும் விஷயங்களும் செய்யும் விஷயங்களும் பலவாகையால் அறிகையிலும் செய்கையிலும் அவ்வாறே பலரூபமாகும். (ச)

காயஸ்திதிஜந்மாதி பீஜவத் ப்ரக்ருதே
தரணோஃ । வாகீசேசா ந்ருபோ
வாஸ்ய ஈசஸ்வ ஸ்ரீவஸ்வவஸஃ ॥ ரு

இச்சிருஷ்டியாதி காரியங்களைக் கன்ம மாயாதிகளினபேக்ஷையின்றி யீஸ்வரன் செய்யாததனால் அவைகளையே ஜகத்காரணமென்று சொல்லலாகாதோவெனில்? கன்ம மாயா ப்ராகிருதிகள் ஜடங்களாதலாலும் அணுவாகிய ஜீவன் அஸ்வதந்திரனாதலாலும் புத்திமானாகிய ஸ்வதந்திர சேதனாதிஷ்டானமின்றி செய்யாதனவாகையாற் பாரிசேஷாநுமானத்தால் ஈஸ்வரனே கர்த்தாவென் றறியவேண்டும். அப்பரமேஸ்வரன் முத்தான்மாக்களுக்கு ஜன்மாதிஹேதுவான கன்மமாயாதிகளின்மையால் அவர்களுக்குச் சம்சாரபோகாதிஹேதுவாகாமற் சுத்தசிவஸ்வரூபமாகவே யிருக்கின்றார். (ரு)

[illegible] ।
[illegible] ॥

௬

இவ்விடத்திற் சிருஷ்டியாதி காரியத்திற்கும் ஜகத்கர்த்தாவிற்கும் சம்பந்த மறியப்படாததினா லிவ்வநுமானத்திற்குப் பாதை ஒருவாதி சொல்வதாயிருக்குமானால் அந்த மகானச முதலான பலவிடங்களி லிருக்கும் புகைக்கும் மலையிலிருக்கும் நெருப்பிற்கும் சம்பந்தமறியாம லிருக்கையிலும் புகைமாத்திரத்திற்கும் நெருப்பு மாத்திரத்திற்கும் சம்பந்தமறிந்ததனா லநுமானத்திற்குப் பாதையில்லை யென்பதுபோல இவ்விடத்

திலும் காரியமாத்திரத்திற்குக் கர்த்தாவுண்டென்றறி தலால் அனுமானத்திற்குப் பாதையில்லை. அவ்வாறு குற்றஞ்சொல்லில் அவ்வாதிக்கு மிகக்குற்றமுண்டு. (௬)

இவ்விடத்தில் பூர்வபக்ஷம்.

कार्यं शरीरयुक्तेन कर्त्रा व्या-
प्तं स्वदेहवत् । तेनेश वपुष्म-
ता दृष्टं कर्तृत्वं सोऽवपुष्मता-
वत: ॥ ௭

ஈஸ்வரன் கர்த்தாவாக ஏற்பட்டபோதிலும் அவன் சரீரமில்லாதவனென்று சொல்லக்கூடாது. லோகத்திற் சரீரமுள்ளவனுக்கே செய்கை கண்டிருக்கிறபடியாற் காரியமெல்லாம் சரீரமுள்ள கர்த்தாவினாற் செய்யப்படவேண்டும். ஆகையாலந்தக் கர்த்தாவான வீஸ்வரனும் நம்மவர்போற் சரீரமுள்ளவனாதலாற் சரீர தருமங்களான துக்காதிகளோடுகூடி அற்பசக்தியுள்ளவனாய்ப் பரிச்சின்னனாய் அநீஸ்வரனாயிருக்கவேண்டும். (௭)

இதற்குச் சித்தாந்தம்.

मलाद्यसंभवाच्छाक्तं वपुर्नै-
तादृशं प्रभोः । ௭அ

ஈஸ்வரனுக்குச் சரீர முண்டாகும்படியான மலகன்மாதிகளின்மையால் அவர் சரீரம் நமதுசரீரம்போலாகாது. ஆனாற் சத்தி மயமாயிருக்கும். (௭அ)

தநுஃ பஞ்சபிர்மந்த்ரைஃ பஞ்சக்ருத்யோபயோகிபிஃ ।
ஈசதத்புருஷாகோர வாமாஜைர்மஸ்தகாதிகம் ॥ ௮௯

வாங்களினால் தியானிக்குமவர்களைப் போஷிக்கிற படியால் வபு என்னுங் காரணப்பெயரையுடைய ஈஸ்வர சரீரமானது அநுக்கிரக திரோபவ சங்கார ஸ்திதி சிருஷ்டி என்னும் பஞ்ச கிருத்தியங்கட்குபயோகமாக ஈசான தத்புருஷ அகோர வாமதேவ ஸத்யோஜாதம் என்னும் பஞ்சமந்திரங்களினாலே மூர்த்தாதி அவயவமுள்ளதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (௮௯)

ஈசானதி மூர்த்தாதிகட்கு அர்த்தஞ் சொல்கிறார்.

ஸர்வோர்த்வே யேந ஜகத்ஸர்வம் ஸமேந
யேநாநுக்ருஹ்யதே । ஸர்வாநுக்ரஹகர்த்ருத்வா
தீசாநோ மூர்த்தா வபுஷோ மதஃ ॥ ௯௯

சர்வாநுக்கிரக வேதுவாயிருப்பதால் சர்வமார்க்கத்திற்கு மேலானவிடத்திலிருக்கிற வீசான மந்திரத்தாற்சர்வாநுக்கிரக வல்லவராகிற படியால் மூர்த்தாவிற்குச் சமானமாக வுயர்ந்திருப்பதால் ஈசான மூர்த்தாவாயிற்று. சரீராவயவமல்ல. (௯௯)

தஸ்ய தஸ்ய தநுபோதகஸ்யா
ஶுத்தி யேநஸ ! தத்ராணா ஸ்ருஜநா
த்பவேத் ஸத்புருஷவக்த்ரகஃ ॥ ௧௦௯

தேவமனுஷ்யாதி சரீரங்களில் அதிஷ்டாதாவாக வசிக்கிறபடியால் தத்புருஷ என்றும், அவர்கட்கு ஞானம் பிரகாசிக்கச்செய்து ஜநநாதி பயத்தை நீக்கிக் காக்கிறபடியால் வக்த்ர என்றும், காரணப்பெயரினால் தத்புருஷ வக்த்ரமாயிற்று. (௧௦௯)

𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌬𑍋𑌧𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌘𑍋𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌘𑍋𑌰𑌶𑌿𑌵𑌤𑌃 । 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯
𑌘𑍋𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌘𑍋𑌰𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌰𑍁𑌪𑌚𑌾𑌰𑌤𑌃 ॥ ௧௧௯

இருதயமென்பது போதத்திற்குப் பரியாய நாமமாதலால் அப்போதமாகிய சிவஸ்வரூபம் கோரமாகாமற் சாந்தமாயிருப்பதால் அகோர ஹ்ருதய மென்னப்படும். ஆனாற் சிவனுக்குக் கோரரூபஞ் சொல்வது பரிக்கிரகமாகிய அசுத்தாத்வாதிகாரசக்தி கோரரூபமானமையா லுபசாரமாகச் சொல்லியது. (௧௧௯)

𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌃 । 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯
𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌕𑌃 ॥ ௧௨௯

தர்ம அர்த்த காமமென்னும் திரிவர்க்கமும் தாழ்ந்த தாகையால் வாமமென்னப்படும். தேவ என்பது பிரகாசம்-தேஜஸ். குஹ்ய-ரகஸ்யம். ஆன்மாக்களை கன்மாநுகுணமாக த்ரிவர்க்கத்தைப் புசிக்கும்படிச் செய்யும்சிவதேஜஸ் வாமதேவ என்றும் ஸ்வபாவத்தில் ரகஸ்ய

மாகையாற் குஹ்ய என்னும் பெயரினால் வாமதேவ குஹ்யமாயிற்று. (௧௨)

ஸத்³யோஜாதம் நாம ஶக்த்யா ஸ்வஸம்ப⁴வ
த்தியஸம்பா⁴தஸ்ய ந ஸத்³யோஜாதா ந:।
ஸத்³யா ஶக்திர்யயா மூர்த்திர்நாம வா வ்ய
த்தே ஸத்³யா ஶக்தி: க்ருத்வா
ஸ்வாத்மஶக்தித: ॥ ௧௩

இச்சாமாத்திரத்தினாலே அணுக்கட்குடனே மூர்த்திகளை யுண்டாக்குகிற படியாலும் யோகிகட்குத்தமக்கொத்த மந்திரமூர்த்திகளை யுண்டாக்குகிறபடியாலும் தொழிலினது வேகத்தாற் சத்யோஜாத ரென்னப்படுகிறார். மூர்த்தியெடுக்கிறதினா லன்று. (௧௩)

ஐஶ்வர்யஶக்தி: கேவலைர்தே³ஹக்ருத்யம் தே³
ஹாஹாவாதே³ வ்ருத்தே தே³ஹஸம்ப³ந்த⁴: ।
தஸ்யா தே³ஹாதி³ வாஶாதி³ஸ்வ்ருத்தே
வி பே⁴தா³: க்ருத்வா ஸ்வத³நஸ்ஸ்ரு: ॥ ௧௪

வாஸ்தவமாக வீஸ்வரனுக்குச் சரீரமில்லாததினாலே சத்தியே சரீரகாரியத்தைச் செய்கிறபடியாற் சரீரமென் றுபசாரமாகச் சொல்லப்படும். அச்சத்தியுமொன்றாக விருந்தபோதிலும் தொழிலின் பேதத்தால் வாமாதிபேத முள்ளதென்று பெரியோர் சொல்கின்றார்கள். (௧௪)

மூன்றாவது, பதிலக்ஷண பரீக்ஷாப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஆ. ப்லோகம்—௩௩.

சிவமயம்.

௪—வது: பதிஸ்வரூப ப்ரகரணம்.

இவ்வாறு பதி பதார்த்தத்தை லக்ஷணத்துடன் சாதித்து அவரது ஸ்வரூபத்தைக் கூறும் பொருட்டு மூல சூத்திரத்திற் கூறிய சர்வகர்த்தா என்னும் பதத்தினர்த்தத்தை விரித்துக் கூற வேறுபடல மாரம்பிக்கின்றார்.

[illegible]
[illegible] | கரோதி [illegible]
[illegible] || ௧

கூறிப்போந்தபடி மந்திரமய சரீரமுள்ள அவ்வீஸ்வரன் தடையற்ற வல்லமையுள்ள கீழ்ச்சொல்லிய கருவியாகிய சத்தியைக்கொடு சிருஷ்டியாதி பஞ்சகிருத்தியத்தையும் யாது எச்சமயத்திற்குத் தக்கதோ அவ்வாறெப்போது மியற்றுகின்றார். (௧)

தத்ராதௌ கேவலாணூநாம் யோக்யா
நாம் குருதேஷ்டகம் | வாமாதிஶக்திஸ
ம்யுக்தம் ஸப்தகோடி பரிச்சதம் || ௨

இயற்றுமிடத்து முதலில் மாயா கன்ம பந்தமிரண்டு மேவிட்டு விஞ்ஞான கேவலர்களாய்ச் சிவபத யோக்

யானான எட்டு அணுக்களை வாமாதி நவசக்திகளுடன் கூடி சப்தகோடி மந்திரங்களைப் பரிவாரமாயுடையவர்களாகச் செய்கிறார். (௨)

தேஷாமநந்த: ஸூக்ஷ்மஶ்ச ததா சைவ
ஶிவோத்தம: | ஏகநேத்ரைகரு
த்ரௌ ச த்ரிமூர்த்திஶ்ச ததா பர: || ௩
ஶ்ரீகண்டஶ்ச ஶிகண்டீ ச ராஜராஜேஶ்வ
ரேஶ்வரா: | ...
...யோஜ்யா: பரமேஶிந: || ௪

அம் மந்திரேஸ்வரர்கட்குள் அனந்தர் சூக்ஷ்மர் சிவோத்தமர் ஏகநேத்ரர் ஏகருத்ரர் திரிமூர்த்தி ஸ்ரீகண்டர் சிகண்டி என்னுமெண்மர்களும் ராஜர்களாகிய இந்திராதிகட்கும் ராஜர்களாகிய சதருத்ரர்கட்கும் ஈஸ்வரர்களான மண்டலி முதலானவர்கட்கு மீஸ்வரர்களென்றறிக. மந்திர மஹேஸ்வரரென் றர்த்தம்.

இவர்கள் அதிகாரமல மொன்றுள்ளவ ராதலாற் பரமேஸ்வர சமானபாவத்திற் சிறிதுகுறைந்து அவரால் நியமிக்கப்பட் டிருப்பார்கள். (௩—௪)

ஸர்வஜ்ஞாதி ... நியோஜ்யா
... | ...
... || ௫

இவர்கள் யாவரும் சர்வஞ்ஞத்வாதி குணமுள்ளவர்களாகிலும் மலாம்சத்திற்குத் தக்கபடி நியமிக்கப்படு

மவர்களாய் ஒருவர்க்கொருவர் தாரதம்ய முள்ளவர்களா யிருக்கிறார்கள். இவர்கட்குக் கீழிருக்கு மந்திரங்களு மவ்வாறே பேதமுள்ளவையா யிருக்கின்றன. (௫)

தேஷ்வஷ்டௌ ப்ரவராஃ ஶிவஶக்திப்ர
சோதிதா:| கோட்யஸ்ஸப்த மஹாமந்த்ரா: ஸர்வம்
ஸாம் யதாயோக்யம் ஸமநுக்ருஹ்ணதே || ௬

அம்மந்திரங்களும் மந்திரேச்வர ரிடத்தில் அபிவியக்தமான சிவசத்தியா லேவப்பட்டவைகளாய் ஆத்மாக்கட்கு யோக்யதைக்குத் தக்கபடி அநுக்கிரகத்தைச் செய்கின்றன. (௬)

ப்ரயோக்த்ருதேஹஸாபேக்ஷா ஹ்யஶேஷா
விதேவ்யநி| க்ருத்வாதிகாரஸம்ஸ்தித்யை
ஶிவம் விஶந்தி ஸேஶ்வரா:|| ௭

அவ்வேழுகோடி மந்திரங்களிற் பிற்பாதி அநுக்ரக ஆசாரியமூர்த்தி (கர்த்தாக்களின்) சரீரத்தை யாச்ரயமாக அபேக்ஷித்துக்கொண்டு சமஸ்த மாயாத்வாவிலும் அநுக்ரகிக்க வேண்டியவர்களை யநுக்ரகிக்குந் தன்னதிகாரத்தை நிறைவேற்றி மாயாத்வா முடிவில் மந்திரேச்வரரோடுகூடிச் சிவனை யடைகின்றது. (௭)

விநாதிகாரிணோ நாந்யே ப்ராயா நவி
க்ருதாரய:| க்ருத்வாதிகாரஸீமேஷ்டௌ
வைசித்ர்யம் ஸாத்யஸம்ஹ்ருதௌ || ௮

முதற்பாதி ஆசார்ய மூர்த்தி யாதாரமின்றியே பரமேஸ்வரனுக்கு அநுக்ரகிக்க இஷ்டமானவிடத்திற் சுத்தவித்தைக்குக் கீழ்ப்பட்ட மாயாத்வா முழுதிலும் அவரிச்சைப்படி அநுக்ரகாதிகாரத்தைச் செய்து தனது அநுக்ரகாத்வாவையடைகின்றார். (அ)

தமெதாந ஜாஉ ൃஹிவൃக்ஷ: வெதீநாம
ஶ്ரீதகுவதஃ। கஶாஉൃா ஶ്ஷலமெஉஷாநாம
கமிஶாத ൃஷ்டா உஸ്ஸഗதம் ‖ ௯

பின்பு பரமேஸ்வரன் அனந்தாதிகளிடத்தி லபிவியக்தராய் மாயாதத்வத்திலிருந்து மாயாகர்ப்பாதிகாரிகளான கலைமுதலானவற்று லுண்டாக்கப்பட்ட சரீரமுள்ள மண்டலிமுதலான நூற்றுப்பதினெண் பதிகளைச் செய்கின்றார். (௯)

தாநவെൃா விஶൃஹமவாது ஶாஜ்ஞநா
து ஷஃவநாயிவாது। யெஷஃஶவஷ்ஜிஉம்
யெஷாம் ஶக்திஃகஉஷ்மிஶ்ஶநா ‖ ௧௦

அம்மண்டலி முதலானவர்களையு மதிஷ்டித்துக் கொண்டு பரமேஸ்வரனவர் ஸ்தாவர ஜங்கம ரூபப் பிரபஞ்சத்தையெல்லா முண்டாக்காநின்றும் கன்மபாசத்தை யநுசரித்த சக்தியுள்ளவர்களாயும் மலத்தோடு கூடியுமிருக்கிற பிரமாதிகளை அந்தந்த லோகநாதர்களாய்ப் பிரகாசிக்கப்பட்ட ஞானக் கிரியா சக்தியுள்ளவர்களாகச் செய்கின்றார். (௧௦)

𑌪𑍍𑌰𑌣𑍇𑌤𑍄𑌨𑍍 𑌪𑌶𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪
𑌶𑍂𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 । 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯
𑌕𑌾𑌰𑌕𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿
𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ ௧௧

பின்னும் ஆருகத சாங்கியாதி பசுசாஸ்திரங்களைச் செய்யும் அருக கபிலாதிகளையும், அந்த சாஸ்திராநுஷ்டானஞ் செய்யும் பசுக்களையும் தத்தஞ் சாஸ்திரத்திற் சொல்லிய பலத்தோடும் சாதனங்களோடுங் கூடினவர்களாக காலாக்நி ருத்ர புவனபரியந்த மிருப்பவர்களாகச் செய்கின்றார். (௧௧)

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌨𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌗
𑌭𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 । 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌧𑌿𑌶𑍍𑌰
𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌨𑌭𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௨

போக சாதனங்களாகிய தத்வ புவனாதிகளுடன் கூடிய விவர்களைத் தம திச்சாசத்தியா லதிஷ்டித்துக் கொண்டு தத்தம் புருஷார்த்த சித்தியின் பொருட்டுச் சர்வபூதங்களினாலு மறியப்படாதவராய் அவர்களை நியமிக்கின்றார். (௧௨)

𑌹𑍋𑌮𑌸𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌕𑌾𑌰
𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀
𑌷𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 ॥ ௧௩

ஸித்தானாம் ஸவிஜ்ஞானாம் ஸர்வேஷாமேத
ஷதிரோதாயக: ‖ ௧௩

ஸம்ஸாரத்தில் வருத்தமடைந்த ஸம்ஸாரிகட்கு இளைப்பாற்றற் பொருட்டுச் ஸர்வபூத இதகர்த்தாவான பரமேஶ்வரன் போகஸாதனங்களாகிய தநுகரணாதிகளையொடுக்கி ஆத்மாக்களுடன்கூட மாயையில் இலயிக்கச்செய்து அதையும் ஆக்ரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார். (௧௨-௧௩)

ஸ்வாபே ஸர்வாந்ஸ்வாத்ம ஸ்ருஷ்ட: ...
ப்ராதுர் ப்ரவர்த்ததே ‖ ௧௪

மேற் சொல்லுங்கால் அளவுள்ள சுவாபத்தின்முடிவில் மறுபடியு முன்போலவே சிருஷ்டியிற் பிரவர்த்திக்கிறார். (௧௪)

ஸ்வாபேப்ய ஜாக்ரதேபோயதுபோ
யமோக்ஷாது ரோதயதுமந்து போத
யது கர்மாணி । ஜாயாஸக்தீ வ்ருக்தியோ
க்ஷா: ப்ரகாஶது பஶ்யது ஸர்வமய
ஏதயா வஸ்துஜாதம் ‖ ௧௫

சாக்ராவஸ்தையைப்போல ஸ்வபாவாவஸ்தையிலும் மலபரிபாக தாரதம்யத்திற்குத் தக்கபடி போதிக்கவேண்டியவர்களை போதித்துக்கொண்டும் ரோதசக்தியாற் றடுக்கவேண்டியவர்களைத் தடுத்துக்கொண்டும் கன்மிகளின் கன்மங்களைப் பக்குவமாகச் செய்துகொண்டும்

மாயாசத்திகளைப் பிரசவோன் முகங்களாகச் செய்து கொண்டும் சமஸ்த சிதசித் வர்க்கங்களையும் யதாவத் தாகப் பார்த்துக்கொண்டு மிருக்கிறார். (கரு)

நான்காவது, பதிஸ்வரூப ப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஆகப் ச்லோகம்—அக.

௫—வது, பஞ்சக்ருத்ய பிரகரணம்.

மூலசூத்ரத்திற் சர்வகர்த்தாவென்று சொல்லிய பதத்தா லுண்டாகிய பஞ்சகிருத்யங்களில் அநுக்ரக திரோபாவமென்னு மிரண்டு கிருத்யங்களையுஞ் சொல்லத் துவக்குகின்றார்.

தஸ்ய ஸ்ருக்ஷ்யி காலஸ்யாவிர்பூதைஸ்ஸ்வ
பரிணாமதஸ் | வ்யக்திக்ருக்ரியா மஸ்யம் ஜக
ஸ்ஸ்வபாவோ ஸிவ: || க

பலத்தினுடையவும் திரோதான சத்தியினுடைய வு மதிகாரமாகிய நீசபாவமும்ஆவரணநீங்குதலால் அந்த மலசத்திகள் நீங்கும் சமயத்தில் லோகபந்துவான பரமசிவன் ஆன்மாவிற்குச் சர்வஞ்ஞத்வ சர்வகர்த்ருத்வந் தோற்றும்படிச் செய்கின்றார். (க)

யாந்நீஶோநுக்ருஹ்ணாதி ஸம்ஹாரே வ ஶிவஸ்ஸ
ஶோ ஸவந்தி தே | ஸம்ஹ்ருதௌ ஸர்வ
ஸ்ருஷ்டௌ வா வருத பதமேவ வா || ௨

சங்காரத்திற்குப்பின் காலத்திற் சிவன் எவ்வணு க்களை யநுக்ரகிக்கிருரோ அவர்களெல்லா முடனே சிவத்வ வியக்தி யுள்ளவர்க ளாகிருர்கள். சங்காரகால த்திலும் சிருஷ்டிகாலத்திலு மநுக்கிரகிக்கப்படுகிறவர் கள் மலபரிபாகத்திற்குத் தக்கபடி அதிகாரமற்ற முத் தியையாவது அதிகாரமுள்ள பதித்தன்மை யையாவது அடைவார்கள். (௨)

ஸ்திதௌ குரு பதீஶாந பதஹாஜொ ஸ
வந்தி தே | ஸ்திதௌ யா நநு த்ரஹாதி
மந்த ஜாஸ்யாயதிது த: || ௩

ஸ்திதிகாலத்திற் பரமேஸ்வரன் குருமூர்த்தியை யதிஷ்டித்து எந்தச் சேதனர்களை யநுக்ரகிக்கிருரோ அவர்கள் மந்த தீவ்ராதி சத்திபாத பேதத்தாற் பஞ்சா ஷ்டகாதி ருத்ரர் சப்தகோடி மந்திரங்கள் மந்திரேஸ்வ ரர் ஈஸ்வர சதாசிவ சாந்தனொன்று மீசானர் இவர்களி ன்பதத்தை யடைகின்றார்கள். (௩)

மந்தாதி சத்திபாத மறியும்படி.

யேஷாம் ஶரீரிணாம் ஶக்தி: பதத்ய
பி நிவ்ருத்தயே | தேஷாந்தேஷ்வம்ஶ த்ரு
க்ஷம் ஸந்தஸ்லெஷோ ஸவஸ்திதா || ௪

[illegible] ரு

எந்தச் சரீரிகட்கு மறுபடி பிறவாமையின் பொருட்டுச் சத்திபாத முண்டாகின்றதோ அவர்கட்கு முத்தியில் விருப்பும் சம்சாரத்தில் வெறுப்பும் சிவபக்தரிடத்திற் பத்தியும் சிவசாஸ்திரத்திற் சிரத்தையும் அடையாளமாக விருக்கின்றன. இதைக்கொண்டு ஸ்தூலபுத்திகள்கூட சம்சார ஏதுவான பாசஜால நீங்கினதை யநுமானத்தா லறியக்கூடும். (ச—ரு)

[illegible] சு

[illegible] எ

உபகாராபகார கன்மங்களின் குறிப்பான சந்தோஷகோபங்க ளில்லாமற் சமமாயிருப்பது முத்திக் கடையாள மாகாதோ, சத்திபாதமென்ப தொன்றேனென்னில்? அது பசுஞானமாகிய காபிலாதி யோகத்திற் சித்திபெற்றவர்கட்குச் சரியே, இவ்விடத்தில் அதிகாரத்தோடுகூடிய முத்திகளில் தீக்ஷாதி சாதனங்களின் யே

த்தாலும் அந்தந்த பதப்பிராப்தியிற் பிரீதியாதியாதாரபேதத்தாலும் மந்திர மஹேஸ்வராதி பதப்பிராப்தியாகிய உத்தமபலத்திற் குரியவர்கட்கும் மந்திரேஸ்வராதி பதப்பிராப்தியாகிய மத்யமபலத்திற் குரியவர்கட்கும் பஞ்சாஷ்டகாதி ருத்ரபத ப்ராப்தியாகிய அதமபலத்திற் குரியவர்கட்கும் தகுந்தபடி மூன்றுகுறியும் வேண்டியதாக விருக்கின்றன. அவ்விரண்டையும்விட இதில் வேறொரு விசேஷ மிருப்பதால் இந்தச் சத்தியாதமென்னுங்குறி யவச்யம் வேண்டியதே! (௬-எ)

[illegible]
[illegible]
[illegible] அ

ஞானக்கிரியைகளை மறைக்கும் வாமதேவருடைய ரோதசத்தியானது சிறிது நீங்கினபோதும் பாதிநீங்கினபோதும் சிறிது மீந்திருக்கும்போதும் சரீரிகட்கிந்தக் குறிகளுண்டாகின்றன. (அ)

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௯

இம் மூன்று யோக்யதையு மதிகாரத்திற்கு வேண்டியதாகையால் அதிகாரமற்ற ஸ்வாபகாலத்திற் பரமேஸ்வர னிம்மூன்றையு மபேக்ஷியாமலே அணுக்களையநுக்ரகிக்கின்றார். (௯)

ஸர்காதௌ ச த்ருதீயாயாம் ஸ்வாபவத்

ஸத்யஸ்ஸாதநா: | ௯௨

வரப்போகிற சிருஷ்டியாரம்பத்திலும் மேற்சொல்லும் லக்ஷணமுள்ள மூன்றுவது பூதசங்காரத்திலும் அநுக்ரகிக்கப்படுமவர்கள் ஸ்வாபகாலத்திற்போல உடனே சிவத்வம் பெறுகிறார்கள். (௯௨)

ஸயத்ப்ராஸ்ரக்ரியதே தத்வியோ

யோணு: பரிகீர்த்யதே | ௧௦

இவ்வாறு மூக்காலத்திலு மநுக்ரகிக்கத் தகுந்தவன் எத்தன்மையைத் தள்ளி அவ்வித சிவத்வமுள்ளவனாகச் செய்யப்படுகிறானோ அத்தன்மையுள்ளவன் அணுவென்று சொல்லப்படுகிறான். (௧௦)

ததா பீஜம் ஶரீராதே: பாசயத்ய

திரோதாநம் | ௧௦௨

அவ்வாறே ஸ்வாபகாலத்திற் சரீராதிகட்குக் காரணமாகிய கன்மத்தை மீட்டுஞ் சரீராதி யுண்டாகிறவரையிற் பலத்தை யுண்டாக்கும்படி பரிபக்குவமாகச் செய்கின்றார். (௧௦௨)

நயோமந்த்ராம்ஶபஜம் ஸத்வஸ்ர

ஔஷதாதிவத் | ௧௧

கன்மம் பரிபாகத்தை யடையாவிட்டாற் பக்குவமாகாத ஔஷதாதியைப்போ லுடனே பலங்கொடுக்கமாட்டாது. (௧௧)

பாகார்ஹஸ்யாபி தஸ்ய கர்மணோ நைவ பக்த்ரு
த்மாநமாத்மநா | ககஎ

பாகயோக்யமான வந்தக் கன்மமும் தன்னைத்தானே பரிபக்குவமாக்கமாட்டாது. ஆகையால் ஈஸ்வரன் வேண்டுமென்பது கருத்து. (ககஎ)

இவ்வாறீஸ்வரன் சர்வகர்த்தாவெனக்கூறி இனிச் சர்வஞ்ஞனென்று கூறுகின்றார்.

ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வகர்த்ருத்வாத் ஸாதந
அங்க பலைஸ்ஸஹ | யோயஜ்ஜாநாதி
குர்வீத ஸதேவேதி ஸுநிஸ்சிதம் || ககஅ

ஈஸ்வரன் சர்வகர்த்தாவானபடியாற் சர்வஞ்ஞனுமாவன். எவன் எதைச் சாதனம் அங்கம் பலன் இவைகளோடறிகின்றானோ அவனதைச் செய்கின்றானென்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால் அறிந்தவனே செய்யவேண்டும். (ககஅ)

தத்வாஸ்ய வ்ருத்திரூபஸ்ய ஜ்ஞத்வ
ஸ்யாக பெக்ஷதே | ந ஸம்ஸாரி ஸம்ஸ்ருஷ்டா
விபரீத ஜ்ஞாநவத் | கககூ

அந்தச் சர்வஞ்ஞத்வமுமிவருக்கு மலாதியாவரணமில்லாததால் கலாதி வியஞ்சகத்தை யபேக்ஷிக்கிறதில்லை. மேலது சம்சாரி ஞானத்தைப்போற் சம்சய

திதோஷ முள்ளதுமன்று. ஆகலா லொருபோதும் வி
பரீதமாகாது. (௧௩.உ)

யாநிவ்யஞ்ஜக தீக்ஷந்தே வ்யஞ்ஜகஸாந்நித்
ஸ்த்திஷு | வ்யஞ்ஜக வ்யாப்ருதௌ யேந
தாநிஸ்யு வ்யஞ்ஜகதாத்ருஸீ || ௧௪

மலா திரோதான சத்திகளால் மறைக்கப்பட்ட
ஞானங்களெல்லாம் வியஞ்சகத்தை யபேக்ஷிக்கிறபடி
யால் வியஞ்சகத்திற்குத் தக்கபடி மாறிப்போகும் (௧௪.உ)

நாத்யக்ஷம் நாநுமேயம் தந்நஸாங்க
உவிஸாங்கஸம் | ஜ்ஞாநஸாஸ்வதிகமலம் ஸர்வ
த்ர ஸர்வவஸ்துஷு || ௧௫

ஆகையா லீஸ்வரஞானமானது பிரத்யக்ஷாநுமா
னுகமப் பிரமாணங்கட் கெட்டாதது. எப்போதுமெல்
லாவஸ்துக்களிலு நின்மலமாகப் பிரகாசிக்கும். (௧௫.உ)

இவ் வாறீஸ்வரன் சர்வஞ்ஞன் சர்வகர்த்தாவென்
றுசாதித்துக்கூறிப்போந்த அர்த்தத்தை முடிக்கும்பொ
ருட்டு ம்மேற்கூறு மர்த்தத்தைக் குறிப்பாகக் காட்டும்
பொருட்டும் மேற் சுலோகங் கூறுகின்றார்.

ஸகர்த்தா ஸர்வக்ருத்யாநாம் விஸ்வவித்
உத்பத்திஸ்த்திஸம்ஹாரதிரோபாவாநுக்ரஹான்
யதகர்த்ருத்வம் ஸம்யக் ஸர்வஜ்ஞோ ஜாயதே

ஏவம் உத்த்ருத்ய நாவிஸ்தரேண ஸம்ஸார-
ஸாகராத் ஸம்ஸாரஸாகராஜ்ஜநாந் || ௧௬௦

இவ்வாறு சுருக்கமாகக் கூறி ஈஸ்வர னுண்டென்னும் சத்தையும் நித்யத்வாதி ஸ்வரூபமும் சத்தியாகிய காரணமும் போகமோக்ஷமாகிய பிரயோசனமும் சிருஷ்டியாதி பஞ்சகிருத்தியமும் சர்வவிஷயக ஞானமும் ஆகிய இவைகளாலீஸ்வர தத்வத்தை யறிந்த ஞானிகள், சம்சாரமாகிய சேற்றில் முழுகினவர்களைக் கரையேற்றிவைக்கின்றார்கள். சர்வமும் ஆத்ம ஸ்வரூபமென்று பசுரூபமாகப் பரமாத்மாவையறிபவர்களும் காலகன்மவியக்தாதி பாசங்களே கர்த்தாவென்று பாசரூபமாக பரமாத்மாவை யறிபவர்களும் எவ்வளவு தூர மறிந்திருந்தபோதிலும் தாங்களுங் கரையேற மாட்டார்கள், மற்றவர்களையு மேற்றிவைக்கமாட்டார்கள்.

(௧௬௦)

ஐந்தாவது,

பஞ்சக்ருத்யப் ப்ரகரணம்

முற்றிற்று.

ஆம் ச்லோகம்—௱௭௦.

மும் க்ஷிதிமுதலானவையும் அந்ய நிமித்தமானதால் அந்ய ஆத்மாவென்று யுத்தியாலேற்படுகிறான். (௩௰)

சேதந꞉ ஸம்ஹதைர்பூதைர் விகாரி
வா ஸஞ்ஜாதசேதந꞉ । போக்யோ விகாரி
போக்யத்வாத் கடாதிவத் ஜடாஶய꞉ ॥ ௪௰

பிருதிவிமுதலான நான்கு பூதங்களின் சேர்க்கையிற் சைதன்னியமுண்டாகிறபடியால் தேகமே சேதனனென்று சொல்வாயேயானால், தேகம் போக்யமாகவும் விகாரத்தை யுடையதாகவு மிருக்கிறபடியாற் சேதனமாகமாட்டாது; அவ்வாறு போக்யமாகவும் விகாரத்தை யுடையதாகவு மிருக்கிற படாதிகளை ஜடமாகக் கண்டிருக்கிறபடியால். (௪௰)

யதி ஸ்யாத் ஸஹஜா சைதந்யசே
தநாஸ்ய ஸ்யாத் । யதா ஸர்வத்ர ஸம்ப
வே மிதிரேகோ ம்ருதாஸ்ய சேதந꞉ ॥ ௫௰

பின்னும் பிருதிவியாதி நான்குபூதமுஞ் சேர்ந்தாலறிவுண்டாகவு மில்லாவிடி னில்லாமற்போகவுங் கண்டிருக்கிறபடியால் தேகத்திற்கே சைதன்ய முண்டென்று சொல்வாயேயானால், பிரேதமான தேகத்தி லறிவில்லாமையைக் கண்டிருக்கிறபடியால் தேகம் சேதனமாகமாட்டாது. (௫௰)

பரிணாமஸ்ய வைசிஷ்ட்யாத் ஸ்ம்ருதிஶ்ச
ஜ்ஞஸ்ய ந ஸ்ம்ருதிஸ்ததா । ௬

பூதங்கள் பால்யமுதல் அடிக்கடி வெவ்வேருகப் பரிணமிக்கிறபடியால் பிரேத பரிணாமந் தவிர மற்றப் பரிணாமங்களி லுமிவுண்டென்று சொல்வாயாகில், அப்போது அடிக்கடி தேகம் வேறுபட்டுப் போனபடியால் முன்னநுபவித்ததை ஸ்மரிக்கக் கூடாது; ஒருவனநுபவித்ததை மற்ருெருவன் ஸ்மரிக்கமாட்டா னாதலால். (௬)

நாஸ்த்யயம் ஸ்மரணம் ஸர்வ
லோகாதேவ ப்ரஸித்தித꞉ । ௬௨

பின்னும் ஸ்மரணமில்லாமலே ஆத்மா விருக்கட்டுமென்னக் கூடாது; சர்வலோகப் பிரசித்தமாக யாவர்க்கும் ஸ்மரண முண்டாகிறபடியால். ஆகையாற் சரீரத்திற்கு வேருக ஸ்மரிப்பவனாத்மா ஒருவ னிருக்கிருனென்று ஒப்புக் கொள்ளவேண்டும். (௬௨)

இவ்வா றாத்மாவுண்டென்று சாதித்து அவனுடைய விசேஷ ஸ்வரூபத்தைச் சொல்கிருர்.

தஸ்மாதாத்மா க்ஷணிகோ ந
தேஹோ ந விஜ்ஞாத்ருக꞉ । நாகர்த்தா ஹி ந
ஶ்ரேஷ்ட꞉ பாஶாந்தே ஶிவதந்த்ரதே꞉ ॥ ௭௨

ஆத்மா தேச காலா நவச்சின்னனுகையால் அவ்யாபகனுமல்ல க்ஷணிகனுமல்ல ஒருவனுமல்ல ஜடனுமல்ல கிரியையில்லாதவனுமல்ல, பரிபூரண சைதன்யமுள்ளவன்; பாசமுடிவிற் சிவத்தன்மை வருகிறதாகப் பிரமாணமிருக்கிறபடியால். (எ.ற)

ஆருவது, பசுலக்ஷண ப்ரகரணம்
முற்றிற்று.

அட ப்லோகம்—கoரு.

உ

சிவமயம்.

௭-வது, பாசலக்ஷண ப்ரகரணம்.

𑌅𑌥 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌶𑌾𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰
𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 । 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌤
𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌣𑌵𑌃 ॥ ௧

பசுபதார்த்த நிருபித்தபின், ஆணவ முதலாகிய பாசங்கள் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படுகின்றன. இப்பாசங்கள் நீங்கினபின்பு அணுக்கள் லோகபதிகளாய் முத்திபடைகின்றன. (௧)

𑌪𑌾𑌶𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌪𑌾𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂
𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑍇 𑌚 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾
𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌤𑌾 𑌕𑍁𑌤𑌃 ॥ ௨

இப் பாசங்க ளில்லாவிடில் புருடனுக்குப் பாரதந்திர மொருவனுக்கு வசப்பட்டிருக்குந் தன்மை யெதினால் வந்ததென்று சொல்லலாம்? ஸ்வபாவமாக வுண்டெனில் முத்தாத்மாக்களிடத்தில் முத்தனென்றும்பேர் வரமாட்டாது. பந்தம் விட்டா லல்லவோ முத்தனாவான், பந்தம் ஸ்வபாவமானால் விடமாட்டாதே! (௨)

𑌮𑌲𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕𑍋 [illegible]

ஸஸ்வத³ஸ்வதா | ஸதாவதீதி ஸ
ச முக்தஶ்ச ஸமுக்தயோ: || ௩

கட்டில்லாதவன் ஸ்வாதீனனாகவும் கட்டுப்பட்டவன் வசப்பட்டு மிருக்கக் கண்டிருக்கிறபடியால், பத்தனுக்கும் முத்தனுக்கும் இவ்வளவே பேதம். அதாவது, வசப்பட்டவன் பத்தன், ஸ்வாதீனனானவன் முத்தன். (௩)

தஸ்மாத் தத்ஸ்வதந்த்ரம் தத்பரிஹா
ரேண விஶ்வவித் | முக்திஸாதநஸம்பா
ஹோ வ்யர்த்த ஏவ ப்ரஸஜ்யதே || ௪

ஆகையா லந்த வசப்பட்டிருக்குந் தன்மையே பந்தமென்று சொல்லப்படும். அந்தப் பந்தத்தை ஞானக்கிரியைகளைப்போல் ஆத்மாவிற்கு நித்யமென்றால் முத்திக்காக வேற்பட்ட ஞானாதி யுபாயங்களெல்லாம் வியர்த்தங்களாகும்; பந்தம் நீங்காததினாலே. ஆதலாற் போதும்; இதுவரையிற் சொல்லிய சம்சாரத்தை நீக்கமாட்டாத புத்தி. (௪)

நித்யவ்யாபகசிச்சக்தி நியோ வ்யக்தி
ஸித்தயே | பாஶவஶ்யாஸ்ஸவ பாவீ நா
நிஷ்வ த்ருத்யாஸஸம் || ௫

அணுவாகிய ஆத்மாவானவன் அநாதியான மலத்தால் கட்டுப்படாவிட்டால் அவன் நித்யமாகவும் வியாபகமாகவு மிருக்கிற சிற்சத்திக் கிடமா யிருக்கையிலும்

தனக்குப் போகசித்திக்காக கலாதி யாத்ம பலத்தையும் மோக்ஷத்திற்காகச் சிவனுடைய பலத்தையும் தேட வேண்டுவதென். (ரு)

ததா வரணஶக்த்யாணோ: ஸர்வத்ரா
தவி ஶாங்கரா | ஸய்த்யாமயே ஸாத்
மூர்த்தி: ஸ்வாக்த த்ருஷ்டம் ஸம்ஹிதா || சா

இவ்வாத்மாவிற் காவரணமாகிய வந்த மலமானது சைவசாஸ்திரத்தில் அநேக பரியாயநாம முள்ளதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது பசுசாஸ்திரஞ் செய்தவர்கட்குத் தெரியாது. (சா)

பஶுத்வ பஶுநீஹார ம்ருத்யுமூ
ர்ச்சா மலாஞ்ஜனை: | அவித்யா வ்ருதிருக்
க்லாநி பாபமூலக்ஷயாதிபி: || எ

பசுத்வ பசுநீஹார மிருத்யு மூர்ச்சா மல அஞ்சன அவித்யா ஆவ்ருதி ருக்கு கிலானி பாப மூல க்ஷய முதலாகிய பேர்களுள்ளது மலம். (எ)

ததேகம் ஸர்வஜந்தூநா மநாதி நி
பிடம் மஹத் | ப்ரத்யாத்மஸ்த ஸ்வகாலாந்தா
பாயிஶக்தி ஸமூஹவத் || அ

அம் மலமானது சர்வப் பிராணிகட்கு மொன்றே அநாதியாயும் கனமாய்ப் பேதிக்கக் கூடாததாயும் மக

த்தாயும் ஆத்மாக்கள்தோறும் தத்தம் பரிணாமகாலத்தி லழிகின்ற அநேக சத்தியுள்ளதாயு மிருக்கும். (௮)

அநாதி ஸம்ஸ்வருத்தா தஸ்யைதத் ஸத்
தோந்யா | ப்ராணஜி ஸ்யாத்காலேநைவமஞ்ஜு
நோபேக்ஷ்ய ந்தஸ்ய தோஸ்ரஷா || ௯

அம் மல மாத்மாக்கட் கநாதிகாலத்திலேயே யிருக்கிறதென்று சொல்லவேண்டும். நடுவில் வந்ததென்றால் வந்ததற்கு நிமித்தஞ் சொல்லவேண்டும். நிமித்த மில்லாமல் வருமென்றால் ஸ்வபாவமானபடியால் முத்தாத்மாக்களையு மறைக்கும். ஆனா லென்னவெனில் மோக்ஷப் பிரயத்தினம் வீணாகப் போய்விடும். (௯)

தமேகம் பஹுஸம்வ்ருத்தே: தாத்ரு
மாக்ஷ் வர்த்திச்ச்ருத: | கிந்து தச்சக்தயோ
நேகா யாவமவை ந்த்ரக்ய பாகிநாக்ஷ || ௧௦

அம் மல மநேகமென்றால் அவ்வாறு ஜடமாகவு மநேகமாகவு மிருப்பது பிறப்புள்ளதாகையால் அநாதியான விம்மல மேகமே யாகவேண்டும். ஆனால் ஒரேகாலத்தில் எல்லோருக்கும் முத்தி காணப்படாததினாலே அவ்வாத்மாக்கடோறு மறைக்கின்ற வநேக அநித்தியசத்திக ளுள்ளதென்று சொல்லவேண்டும். (௧௦)

தாஸாம்ஸாமே ப்ரஸக்தி ஸ்வாதந்

க்³ராஹிகா ஶிவா | யஸ்மாத³நுவர்த்தநாதே³வ
பாஶத்வமுபசர்யதே || ௧௧

முன் னீஸ்வரனது திரோதான சத்தியையும் மலத்திற் சேர்த்துச் சொன்னபடியா லதைச் சொல்லுகிறார். ஸ்வபாவத்திற் சர்வாத்மாக்களையு மநுக்ரஹித்துமங்களைப் பிரகமான வீஸ்வர திரோதான சத்தியானது மறைக்கின்ற மலசத்திகளை யதிஷ்டித்து அநுவர்த்திக்கிறபடியால் பாசமென் றுபசாரமாகச் சொல்லப்படுகிறது. (௧௧)

பரிணாமயதீ தாஸ்து ரோதா⁴யாம் கா
லுஷ்யேஷா | யதோ³ந்நேயா தத³
ஸாநுக்³ராஹிகோச்யதே || ௧௨

ஈஸ்வர சத்தியானது திரோதானதிகார மிருக்கும் வரையி லந்த மலசத்திகளை பரிணமிக்கச் செய்துகொண்டு அநுக்ரஹரூபமான ஞானமந்திரமாகிற சூரியனுடைய சித்பிரகாசத்தாலே யெப்போ தாத்மாக்கட்கு ஞானவிகாசத்தைச் செய்கிறதோ அப்போது அநுக்ரஹசத்தியென்று சொல்லப்படுகிறது. (௧௨)

பிரச்னை.

ஸம்போ³த்⁴யாத்மாநுக்³ராஹ்யத்வே ஶிவேந
யி ஞ்யாதி⁴ந: | யந்மலே ஶக்திஶக்தி ஸஹ
வந்நாநுக்³ராஹிகாம்ஶ்ரு || ௧௩

ஈஸ்வரன் சேதனாசேதன வர்க்க மெல்லாவற்றையு மநுக்ரஹிக்க வேண்டியது கடமை, அவைகள் ஒன்றுக்கொன்று விரோதியாகையால் ஈஸ்வரசத்தி யேககாலத்தி லநுக்ரகிக்க மாட்டாது. ஆதலாற் சர்வாநுக்கிரகிகையென் றெப்படிச் சொல்லலாம். (௧௩)

ந சாஹேதோ ரபகாராய ஸம்ப்ரவ்ரு
த்தஸ்ய ஜகத: ப்ரபோ: । அபகாரக ஶா
ஸித்ருத்வம் யுஜ்யதே கிந்து தாத்ருஶம் ॥ ௧௪

பின்னும் சர்வபூதங்கட்கு முபகாரஞ்செய்யவே ப்ரவர்த்தித்த லோகப்பிரபுவான வீஸ்வரன் அபகாரஞ் செய்யும் ஆணவாதி பாசங்களை யநுக்ரகித்தும் ஆத்மாக்களைபந்தித்து வருத்துவது யுக்தமாகமாட்டாது. (௧௪)

உத்தரம்.

ந தோஷோ நாயகஸ்யைதே சைவ்யா
ணோ ரநுக்ரஹம் । கிந்த்வஸ்ய க்ரிய
தே கிஞ்சித் தத்வாப்யநுஜ்ஞயா ॥ ௧௫

ஈஸ்வரசத்தி சர்வாநுக்ராகிகையென்பது மெய்யே! சேதனாசேதனங்களை யொருக்காலே யநுக்ரகிப்பதில் விரோதமு மில்லை; அணுவை வருத்துகிறதற்காக மலத்தை யநுக்ரகிக்கிறதில்லை. ஆனால் அவர்செய்கிறதுபாயமாகச் செய்கிற செய்கையேயல்லாமல் வேறில்லை. (௧௫)

நஸாயி காலே ஸகலீ க்ருத்ஸ்ந ஹ்யவதிஷ்ட
கஸ்யசித் । அதிகாரோபி தத்ஸ்வத்வே ப
ரிணாமாந் நிவர்த்ததே ॥ ௧௬

உபாயமாவ தென்னவெனில் மலத்திற் கதிகார மிருக்கும்வரையி லொருவனுக்கு முத்தியுண்டாகிறதில்லை; மலநீங்குதலே முத்தியென்னப்படுகையால். மலாதிகாரமும் மலசத்தி பரிணமித்தபின்தான் நீங்கும். (௧௬)

ஸோபி ந ஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஜடஸ்யேயா
த்ரஸ்ய வஸ்துந: । ஸர்வதா ஸர்வதா
ஜடஸ்ய சித்ஸம்ப்ரயோஜ்யத்வ தர்சநாத் ॥ ௧௭

அம் மலபரிணாமமும் அது பரிணாம யோக்யமான போதிலும் தனக்குத்தா னுண்டாகாது; எப்போதும் எவ்விதத்திலும் ஜடமெல்லாஞ் சித்தினாலே யசைவிக்கப்படக் காண்கையாலே.

ஆகையா லநுக்ரகமும் அதுநிமித்தஞ் செய்யும் மலபரிணாமமும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதியலலவென்று கருத்து. (௧௭)

இதற்கு திருஷ்டாந்தம்.

யதா க்ஷாராதி நாவேத்ய ஸ்வர்ணம் ந
விரோதோ மித: । கார்யாவிஷ்டாஸ்வஸ்தா
யிக்ஷா ஸ்வ: ஸ்ம்ருதா: ப்ருதீயதே ॥ ௧௮

எவ்வாறு வைத்யன் ரோகியைப் புண்முதலானவை ற்றிற் காரமுதலானவை வைத்து வருத்தினபோதிலும் முடிவில் நன்மைசெய்கிறபடியா லவ்வாறு வருத்துகிற வனாகத் தோற்றவில்லையோ, அவ்வாறே யீச்வரனு மலநீங்கும்பொருட்டுச் செய்யுந் துக்காநுபவத்தை வருத்தமென்னக்கூடாது. (கஅ)

சுத்தஸ்வரூபரான யீச்வரன் பாசத்தையநுசரித்துச் செய்யவேண்டுவ தென்னவென்னுங்கேள்விக் குத்தரம்.

ஸவ-ுமகுவா நூமெஹஸவஸ ு நாயிஷா
நஂவிஹநு ுெ ஷ। உவயக்ு ா ஷுிகுதக-ுவு ுஂ
தூஷிஞள ஊாஸ ுெஜ்திஸஃ ॥ கக

ஈச்வரன் சர்வவியாபியாகையால் யாவையும் அதிஷ்டிக்கா மலிருக்கமாட்டார். ஆனால் எங்கே செய்ய வேண்டிய செய்கையில்லையோ அங்கே செய்கையின்றி உதாசீனரா யிருப்பார். (கக)

யதி-ுணொாந- ு ு ஹொாநாஜ யதூஐ
ஜ-ுா ந-வதூ-ுநஂ। நஂஷொா ஷுி குஷு ுவிஜா
த-யஃவெகு ுா நாந-வக ு-ுெ ஷ ॥ உ0

ஈச்வரன் தருமிகளான சேதநாசேதனங்களை அநுக்ரஹிப்பதாவது அவைகளின்தருமத்தை யநுசரிப்பதுதான். அவ ரநுசரிக்காத தருமமொருபதார்த்தத்திற்கு மொருபோதுங் கிடைக்கமாட்டாது. (உ0)

[illegible] உக

ஞானக்கிரியைகளைத் தடுக்கு மலசத்தி நீங்கின பசுவினிடத்தில் ஈஸ்வரசத்தி யநுக்ரக ரூபமாக வருகிறது, அப்போது பாசத்தினிடத்தில் அதின்சத்திகளைப் பரிணமிக்கச் செய்வதே அநுக்ரகமாகிறது. (உக)

[illegible] உஉ

ஆதலா லென்ன வேற்பட்டதெனில்? அதிகாரத்துடன் மலசத்திநீங்கும்போது திரோதானசத்தியும் நீங்குகிறபடியால் சேதனனுடைய அறியுந்தன்மையையும் ஜடத்தினுடைய பரிணமிக்குந்தன்மையையும் அநுசரிப்பதே அநுக்ரகமென்றறிக. (உஉ)

[illegible] உங

இவ்வாறேககாலத்திற் சம்பவிக்குமிடத்தி லநுக்ரக ஸ்வரூப மறியவேண்டியது. கிரமமாக வருமிடத்திற் சுலபமே. இவ்வாறே அதிகாரத்துடன் கூடிய மாயா

கன்மங்கட்குஞ் சொல்லியதென் றறிக; ஜடமெல்லாஞ் சித்திறலே அசைவிக்கப் பட்டதென்று முன்னமே பொதுப்படச் சொல்லியபடியால். (உக)

ஏழாவது, பாசலக்ஷண ப்ரகரணம்

முற்றிற்று.

ஆப் ஸ்லோகம்—கஉஅ.

சிவமயம்.

௮-வது, கன்மவிசாரப்ரகரணம்

கர்மேந்த்³ரிய ஶரீராதை³ஸ் ஸம்ப³ந்தோ⁴ ஹ்யாத்ம
ந ஸங்க்ராந்த ஜாயதே। நிமித்த ஜந்ய ஸம்ப³ந்த
ஜ்ஞாநத்வாத³நுமீயதே ॥ க

கன்மேந்திரிய ஞானேந்திரிய சரீரவிஷயங்களோடு சேர்க்கை யாத்மாவிற் குண்டானதற்கு நிமித்தமுண்டென்று அநுமிக்கப்படுகிறது, உற்பத்திபுள்ளதாகையால்; உற்பத்தி யுள்ளதெல்லாம் காரணமில்லாம லிருக்கக் கண்டதில்லை யாகையால். (க)

தஸ்ய ப்ரதேஶ வத்த்வாச்ச வைசித்ர்
யாத் க்ஷணிகத்வத:। ப்ரத்யேக நிய
தத்வாச்ச ஸந்ததத்வாச்ச கர்மணி॥ ௨

இந்திரியாதிகளுட னாத்மாவிற் குண்டாகிய சேர்க்கையானது ஸ்வர்க்காதி தேசநியமமுள்ளதாலும் பிராணிகள்தோறும் சரீராதிகள் வெவ்வேறுபட் டிருப்பதாலும் அநித்யமா யிருப்பதாலும் புருஷன் றோறும் தனித்தனியே ஏற்பட் டிருப்பதாலும் ஜன்மாந்தரத் தொடர்ச்சி யுள்ளதா யிருப்பதாலும் அதற்குண்டாகிய காரணமு மவ்வித குணமுள்ளதென்று சொல்லவேண்டும்; காரணத்தைப்போற் காரிய முண்டாகு மாதலால்.

[illegible] ௧

மேலு மந்தக்காரணமானது பலங்கொடுக்க ஈச்வர திரோதான சத்தியையும் ஆணவ மலமுதலானவற்றை யு மபேக்ஷிக்கிறபடியால் ஸ்வதந்திரமாகாமற் சககாரி யாயிருப்பதென்றும் செய்கையா லுண்டாகிறபடியாற் கிரியாரூபமான கன்மமென்று பேருள்ளதெனறும் ஸூக்ஷுமமாய்ப் பிரத்யக்ஷமா யிருக்கிறபடியா லதிருஷ்ட மென்று பேருள்ளதென்றும் சொல்லப்படுகிறது.(௧)

[illegible] ௨

அந்தக் கன்மமானது நிமித்தமாய்ச் சரீராதிகளை யுண்டாக்குவதாயும் சரீரரூபமாய்த் தரிப்பதாயும் விஷ யரூபமாய்ப் போக்யமாகவும மனோவாக்குக் காயங்களி னா லுண்டானதாயும் மெய் பொய்களைக் காரணமாகக் கொண்டிருப்பதால் தர்மாதர்ம ரூபமென்றும் சொல்ல ப்படும். (௨)

[illegible] ௩

அந்தக் கன்மமானது பிரளயத்திற் பரிணமத்தை யடைகின்றது, சிருஷ்டிகாலத்திற் போகத்திற் குப யோகமாகிறது, சங்காரகாலத்தில் மாயையிற் சம்ஸ்கார ரூபமாக விருக்கிறது, புசிக்காம லழிகின்றதில்லை. (௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௬

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட கன்மமானது மாயை முதற் காலமீறான அத்வாவி லுண்டாகிய சரீராதிகளை யுண்டாக்குகிறதாயும் பிரவாகாநாதியாகவு மிருக்கும். இது அநித்தமா யிருந்தபோதிலும் போதகமாகவே யாகும், ஏனெனில்? கன்ம மிருக்கும்போது முத்தியில்லை யாதலால். (௬)

எட்டாவது, கன்மவிசார ப்ரகரணம்

முற்றிற்று.

ஆக ஸ்லோகம்—௧௨௪.

உ

சிவமயம்.

௩-வது: மாயா ப்ரகரணம்.

[illegible]
லக்ஷணம் | [illegible]
[illegible] || ௧

இனி, உத்தேச சூத்ரத்திற் சொல்லப்பட்ட மாயா பாசத்தின் லக்ஷணம், ப்ரமாணத்தாலும் யுக்தியாலும் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படுகிறது. (௧)

[illegible] ஶிவம் பீஜம் [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] || ௨

அம்மாயையானது ஒன்றாகவும் மயக்குவதாற் சிவமாகவும் பிரபஞ்சத்திற் குபாதானமாகவும் பலவேறுபட்ட சத்தியுள்ளதாகவும் சககாரிகளான கன்மங்களி னதிகாரவசமாயி லாத்மாக்களை மறைப்பதாகவும் வியாபகமாகவும் நித்தியமாகவு மிருக்கும். (௨)

சில யுக்திகளாலும் மாயை யுண்டென்கிறார்.

[illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] || ௩

ஜகத்து உற்பத்தியுள்ளதென்னும் யாதொரு ஏதுவினாலே கர்த்தா அநுமிக்கப்படுகிறாரோ அவ்வேதுவினாலேயே அதற்குபாதானமாகிய மாயையு முண்டென்று சொல்லவேண்டும்; தந்துமுதலான வுபாதான காரணமன்னியில் படமுதலான காரியம் பிறவாதாதலால். (௫)

ஜட3த்வேந ச ஸர்வஸ்ய கார்யஸ்யா
விஶ்வஸ்ய ஜக3தாஸ் | ப்ராப்தே ஸ்வகார்யஸம்ப3ந்தோ4
தோ3ஷ: காரணநியமோ ந்யதா2 || ௬

பின்னு மம்மாயையின் காரியங்களெல்லாம் ஜடங்களாகையா லதுவும் ஜடமென்றே சொல்லல்வேண்டும். அவ்வாறு சொல்லாவிடிற் காரியகாரண நியமபங்கமென்னும் பெருங்குற்றம் வரும். (௬)

யத்3யநித்யா ப்ரளயே கார்யம் கஸ்மாஜ்ஜாயேத
புந: | அவ்யாபிநீ சேத் கார்யஸ்ய
ஸர்வத்ர ஸம்ப4வோ ந ஸர்வதோமுகம்
ஜாயதே || ௭

இம்மாயை பிரளயத்திலழியுமென்றால் மீட்டும்பிரபஞ்ச மெதிலிருந் துண்டாகும்; ஆதலால் நித்யமே. இது, அவ்யாபகமானால் சர்வதோமுகமாகக் காரியமெங்கு முண்டாகக் கூடாதாகையால், இதை வியாபகமாகவும் அவச்ய மொப்புக்கொள்ளல் வேண்டும். (௭)

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௫

ஜடமாயு மநேகமாயு மிருப்பதெல்லா முற்பத்தியுள்ளதாகக் கண்டிருக்கிறபடியால் இம்மாயைக் குற்பத்தி யில்லாதபடியால் இதை யொன்றென் றெப்புக்கொள்ளவேண்டும். அநேகமாகிற் பரமகாரண மாகமாட்டாது. (௫)

சங்கை.

[illegible]
[illegible] ௬

உபாதானகாரணமான அநேக தந்துக்களி லிருந்து ஒருபட முண்டாகக் காண்கிற படியால் இவ்வாறே சர்வகாரியமு மநேகோபாதானத்திருந் துண்டாகிறது. ஆதலால் மாயை அநேகமே யென்னில்? (௬)

உத்தரம்.

[illegible]
[illegible] ௭

அவ்வா றநேகமான தந்துமுதலானவும் ஒன்றாகிய பஞ்சுமுதலான வுபாதானத்திருந் துண்டாகின்றதாகையால், ஒன்றாகிய பரமகாரணமான மாயையினி

ருந்து சர்வப்பிரபஞ்சமு முண்டாகிறதென்பதற்கு யாதொரு குற்றமுமில்லை. (எ)

யேஷாம் விசேஷகாரணதோ பவித்ர வ்ருத்
வஜாயதே । தேஷாம் யஜ்ஞேந ஸிம்ஹே
ந ஜலம் கிம் நாந வீயதே ॥ அ

சிலர் சேதனனான ஆத்மாவிலிருந்தே அசேதனமாகிய பிரபஞ்ச முண்டாகிறதென்கிறார்கள். அவ்வாறு விருத்த காரணத்திலிருந்து விருத்தகாரிய முண்டாகில் ஜலத்திலிருந்து புகையுண்டானதென்று புகையைக்கொடு ஜலத்தை அவர்கள் அநுமிக்கலாம்; ஏனநுமிக்கவில்லை. (அ)

ஸாங்க்யாதயோ ஜகத்யேஷாம் காரணம் ப
ரமாணவ:। தேஷாம் ஷட்பதார்த்தாதே
ர்ஜ்ஞானாதேவ ஜ்ஞானவைலக்ஷண்யதா ॥ ௯

இன்னுஞ்சில தார்க்கிகர்முதலானவர்கள் ப்ருதிவியாதி பூதம் வரையிற் பிரபஞ்சமென்றும் பரமாணுக்களே பரமகாரண மென்றுஞ் சொல்கிறார்கள்; அவர்கள் திரவ்யாதி ஷட்பதார்த்த ஞானம் அல்லது ஷோடசபதார்த்த ஞானத்தால் மோக்ஷமென்கிறார்களென்று முன்சொல்லிய வேதுவினாலேயே அவர்களின் ஞானசூக்ஷ்மம் தெரியப்படுகிறதல்லவா.

பரமாணுக்கள் அசேதனமாயநேகங்களாகையால் அநித்யமாகும்; பரமகாரணமாகமாட்டாது. மாயையே காரணமென்பது கருத்து. (௯)

शरीरादेश्शरीरादि यदि तद्दृष्टिसिद्धितः ।
न कालान्तरेऽपि निवृत्तं सोऽनसंहृ-
तेः सृष्टावपि च ॥ ௧0

பிரத்யக்ஷமாகத் தாய்தந்தைகளின் சரீராதிகளைப் போற் புத்ராதிகளின் சரீராதிகளுண்டாகக் காண்கையால் தேகாதிக்குக் காரணம் மாத்ரு பித்ரு தேகாதியே, மாயையென்பதொன்று வேண்டுவதில்லையென்னில்? சர்வசங்காரமானபின் சிருஷ்டியாதி காலத்தில் தேகாதிக்குக் காரணமாக வெந்தச் சரீராதி யிருந்தது. ஏககாலத்திற் சர்வசங்காரமில்லை தனித்தனியே சங்காரமாகிறதென்னில்? வேதாகமங்களிற் கூறிய சர்வசங்காரமாகிய மகாப்பிரளயம் பொய்யாகும்போது சர்வஞ்ஞனாகிய வீஸ்வரன் பொய்யனாகவேண்டி வரும்; ஆகையாலப்படிச் சொல்லப்படாது. (௧0)

एकदेशेऽपि यो दृष्टः धर्मो
यस्य यद्गुणः । स तस्य सर्वतः किं
न जायते नापि वा भवेत् ॥ ௧௧

அஃதெவ்வாறெனில்; ஓர் வஸ்துவினது ஒரு கருமம் ஓரிடத்திலறியப்படுமாயின் அதற் கந்தக் கருமமெவ்விடத்திலு முண்டாகுமென்பதற்குத் தடையே

ன்ன; அக்நி முதலானவற்றிற்கு ஓரிடத்திற் காணப்பட்ட புகையும் பிரகாசமுமெங்கு முண்டாயிருக்கிறதல்லவா. (௧௧)

அதுபோல்

கொடிஶொ ஶரணஂஆ ஷ்ராஷ்டா ஸஂஹ்ருதா
நாஂ ஶரீரிணாஂ। ஶொவி ப்ரதீயதெ
காலொ யத்ராஶெஷ ஜநக்ஷயஃ ॥ ௧௨

சர்வப்பிராணி சரீராதிகட்கும் தனித்தனியே அவாந்தர மரணாதிகள் கண்டிருப்பதாற் சர்வ சங்காரமாகுங்காலமு மாகமாதிகளா லறியப்படும். (௧௨)

தஷாயாராணிகாய—ரணி ஶக்திரூ—டுவா
ணிஸஂஹ்ருதா। விக்ருதா வ்யக்திரூடுவா
ணி வ்யாவி யமெஜய—ஶ்விஸமெ ॥ ௧௩

இவ்வாறு கூறிய யுக்தியுபபத்திகளால் நிச்சயிக்கப்பட்ட மாயையென்னு முபாதான காரணத்தை யாதாரமாகக்கொண்ட சர்வகாரியங்களுஞ் சங்காரத்திற் சத்திரூபங்களா யதிலடங்கி யிருக்கின்றன. சிருஷ்டிகாலத்தில் தநுகரணாதியானவை தத்தம் பிரயோசனஞ் சித்திக்கும் பொருட்டாக அம்மாயையிலிருந்து வியக்திரூபங்களாய் வியாபரிக்கின்றன. (௧௩)

சங்கை.

தந்த்வாதிகாரகாந் நூநம் படாபாவே படார்தி²ந꞉ । பா⁴வே காரகஸம்ப்ராப்தி
வ்யர்த்தே²தீதி ஸதர்த²ஜ꞉ ॥ கச
ஸாத்⁴யம் ஸ்யாத³ஸத꞉ கர்த்ருக்ருத் காரகவ்ருத்தய꞉ । கச அ

படம் வேண்டியவன் படமில்லாவிடில் தந்துமுதலிய கருவிகளைத் தேடுகிறான். படமுண்டானபின் தந்துவென்னும் பெயரேயில்லை. ஆகையாற் பிரபஞ்சம் அசத்தே! அசத்தான காரியத்தை யுண்டாக்குவதேகாரகமாகிய வஸ்துவிற்குப் பிரயோசனமாகும். (கச-கச அ)

உத்தரம்.

உத்பாத்³யதே ஸர்வஸ்மாத் ஸர்வம்
ஸர்வைரஸம்ஶய꞉ । கரு

அவ்வாறில்லாதகாரிய மொன்றி லுண்டாகுமாறல் எல்லாக் காரணங்களிலும் எல்லாக் காரியங்களையும் எல்லாரு முண்டாக்கவேண்டி வரும். (கரு)

கார்யாணாம் யத꞉ப்ரஸூத்யை கில
யாவத்³। நியமாதி³ தஸ்மிந் ஸதி
ஸ விப⁴வாய த்வத꞉ ॥ கசு

அவ்வக் காரணங்களி லிருந்து அவ்வக்காரியங்களுண்டாகக் காண்கையால் எல்லாவற்றையு முண்டாக்க மு

டியாதென்னில்? ஒரு காரணம் தன்காரியத்தை மாத்திர முண்டாக்கவும் மற்றதை யுண்டாக்காம லிருக்கவும் நியாமக மொன்றுங் காணப்படவில்லை. அந்தக் காரியத்தைமாத்திர முண்டாக்க வந்தக் காரணத்தி லோர்சத்தி யிருக்கிறதென்னிற் காரியங்கள் காரணத்திற் சத்திரூபமா யடங்கி யிருக்குமென்று நாம் சொல்லியதைச் சாதித்ததா யிருக்கிறது. (௧௬)

[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௭

இல்லாத காரிய முண்டாகுமென்னில்? மலடியின் பிள்ளையை யுண்டாக்கக் கருவிகளால் முடியாததாற் காரியங்கட்குக் கருவிகள் வேண்டுமென்னுஞ் சொல்லும் அவைகளைக் கொண்டுவருகையும் செய்கையும் ஒன்று மில்லாமற்போய் ஜகத்தே யில்லாமற் போகவேண்டிவரும். (௧௭)

[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௮

அவ்வக் காரணங்களி லவ்வக் காரியங்க ளுண்டாகும்படி யோர்சத்தி யிருக்கிறது. காரியமே சத்திரூபமாக இருக்கவில்லை யென்னில்? இவ்வா றந்தச் சத்திகட்கு

விசேஷணஞ் சொல்லவேண்டும். அவ்வாறு சொல்வதில் ஒரு விசேஷத்தையுங் காணோம். (கஅ)

தஸ்மாந்நியாமிகாஜந்ய ஶக்தி: காரகவ
ர்த்திந: | ஸாத்⁴ய வ்யதிரேகாப்⁴யாம் ஸா
ஸித்தா வாவஸீயதே || க௯

ஆகையாற் காரகமாகிய வஸ்துவினிடத்தில் அவ்வக் காரிய சத்தி நியாமிகையா யிருக்கிறது. அது உண்டானாற் காரியமுண்டு; இல்லாவிடி லில்லையென்னும் அந்வய வியதிரேகங்களா லாவது லோகப்பிரசித்தியா லாவது அறியத்தக்கது. (க௯)

தத்வ்ருத்தி ஜந்ந ஜந்ஞாத்ஸ காரக ஸந்நி
த்யாத் | தேந தத்ர மஹாகாரம் படா
காராவரோதகம் || ௨௦

வேமாதி நாபநீயாய படவ்ருத்தி: ப்ர
காஶ்யதே | ௨௧

அந்தக் காரணத்திற் சத்திரூபமாக விருந்த காரியம் கருவிகளின் சகாயத்தால் வியக்தமாகப் பிரகாசிப்பதே யுற்பத்தியென்னப்படும். எவ்வாறென்னில்? காரணமான நூலின்ரூபமானது படரூபத்தை மறைத்துக் கொண் டிருக்கிறது. துரீ வேமாதி கருவிகளா லதைப் போக்கிப் படரூபம் வியக்தமாகப் பிரகாசிக்கச் செய்யப்படுகிறது. அவ்வாறென் றறிக. (௨௦ - ௨௧)

யதா கடாதிமக்நஸ்ய கடாதேஸ்து
ப்ரகாஶக: । நாஶக: க்ரியதேவ்ய
க்தி: கலாதே: ஶக்திதஸ்ததா ॥ ௨௧௨

கடமுதலானதால் மறைக்கப்பட்ட படமுதலானது மறைப்பு நீக்கினமாத்திரத்தி லெவ்வாறு பிரகாசிக்கிறதோ அவ்வாறே மாயையிற் சத்ரூபமாய் மறைந்திருந்த கலாதி தத்துவமானது அநந்தேஸ்வர வியாபாரத்தால் மறைப்புநீக்கி வியக்தமாகப் பிரகாசிக்கச் செய்யப்படுகிறது. இல்லாதகொருபோது முண்டாகாது.

ஒன்பதாவது, மாயா ப்ரகரணம்
முற்றிற்று.

ஆக ஸ்லோகம் - ௧௫௫.

சிவமயம்.

௧௦—வது கலாதி ப்ரகரணம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧

மாயாதத்வத்திலிருந்து முதலிற் கலை நியதி காலம் புருடன் இந்நான்கும், கலையிலிருந்து வித்தை ராகம் அவ்யத்தம் இம்மூன்றும், அவ்யத்தத்திலிருந்து மூக்குணங்கள் அவற்றிலிருந்து புத்தி அதிலிருந்து ஆங்காரம் தைஜஸாங்காரத்திருந்து ஞானேந்திரியங்களும் மனமும், வைகாரிகத்திருந்து கன்மேந்திரியங்களும், பூதாதியிலிருந்து தன்மாத்திரைகளும் அவைகளிலிருந்து பூதங்களும் இவ்வாறு கிரமமாகத் தோற்றுகின்றன. (௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௨

அசுத்தாத்துவாவி லதிகாரியான அநந்தேச்வரர் ஆத்மாக்கட்குத் தேகாதி சித்திநிமித்தம் மாயாதத்வத்திலிருந்து நேரிடவும் கலாதிதத்வ வழியாகவும் எதை எந்தக் காரணத்திற்காக எவ்விதமாகக் கூட்டிவைக்கிறாரோ அது அவ்விதமாகவே யிப்போது சொல்லப்படுகிறது. (௨)

[illegible] ஶக்திரணோர்நித்யா விப்⁴வீ ச
[illegible] | [illegible]
[illegible] || ௩

ஆத்மாவினது கர்த்ருசத்தியானது சிவசத்தியை ப்போலவே நித்யமாயும் வியாபகமாயு மிருக்கின்றது. ஆனல் மலத்தினுலே மறைக்கப்பட் டிருப்பதாற் செய்யவேண்டிய காரியங்களி லீச்வரானுக்கிரகமின்றி பிரவர்த்திக்கிற தில்லை, (௩)

[illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] || ௪

ஆகையா லாத்மானுக்கிரக நிமித்தம் அநந்தேச்வரர் முதற் பிரவிருத்திஹேதுவாய்ப் பிரகாசரூபமான கலையென்னுந் தத்வத்தை மாயையைக்ஷோபித்துத் தோற்றுவிக்கிருர். (௪)

[illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] || ௫

இபத்தை யொத்த வந்தக் கலையாலே அநந்தேச்வரர் மலத்தால் மறைக்கப்பட்ட சைதன்யமுள்ளவாத்மாவிற்குக் கன்மமான விருளைநீக்கி யேகதேசம் பிரகாசிக்கச் செய்கிருர். (௫)

கலதேர் த்வ்யர்த்தயோ யோக: ஸம்வ்ருதோ
நேவேரணே ச வஸ: | ப்ரேக்ஷாரணம்
வாரணம் ஸா கலயதீத்யதஸ் கலா || ௬

கல என்னும் முதனிலைக்கு நீக்கலும் நியமித்தலும் அர்த்தமாகையால் அந்தக்கலையே இருளைநீக்கி நியதிருபமாய் போகநியமனத்தையுஞ் செய்யும், நியமிக்கும்போது நியதிதத்வ மாகும், இதனுல் நியதிதத்வமும் சொன்னதாயிற்று. (௬)

இத்தம் தத்த்வயம் விப்ர ஸம்ஹத்யா
நந்யவத் ஸ்திதம் | போகக்ரியாவிதௌ
ஜ்ஞாத்ருஜந்மந: கர்த்ருகாரகே || ௭

இவ்வா றிந்தக் கலையு மாத்மாவும் பேதமற்றது போ லொன்றாகச் சேர்ந்து போகக்கிரியைகளிற் கர்த்தாவாயுங் காரகமாயு மிருக்குமென்பர். (௭)

ஏவம் வ்யக்தக்ரியாஶக்திர் த்ருஷ்டாக்ஷா
தேஹாதாஶ்ரயா: | ஸஜத்ரந்தோ ஸ்மா
பேக்ஷாம் ஸ்வயம் த்ருஷ்டேஸ் த்ராவது || ௮

இவ்வாறு வ்யக்தமான கிரியாசத்தியுள்ள வாத்மாவானவன் விஷய தரிசனத்திற் காகத்தானே கரணசத்தியில்லாதபடியால் ஞானத்திற் கீஸ்வராநுக்ரஹத்தை யபேக்ஷிக்கிருன். (௮)

ததர்த²ம் க்ஷோப⁴யித்வேஶ: கலாமேவ
ஜநிக்ஷமாம் । தஸ்யாம் வித்³யாம் வ்யஸ்ருஜத் க
ரணம் பரமாத்மந: ॥ ௯

அவனியித்தம் அநந்தேஸ்வரர் தத்வமுண்டாக்க யோக்யமான கலையை க்ஷோபிக்கச் செய்து ஆத்மாவிற்கு முக்யகருவியான வித்தையென்னுந் தத்வத்தை சிருஷ்டித்தார். (௯)

தேந ப்ரகாஶரூபேண ஜ்ஞாநஶக்தி
ப்ரபோ³தி⁴நா । ஸர்வகாரகநிஷ்பாத்³ய
வேத்தி விஷயம் புமாந் ॥ ௧௦

ஞானசக்தியைப் பிரகாசிக்கச் செய்யாநின்ற பிரகாசரூபமான அந்த வித்யாதத்வத்தாலே இந்திரியாதி சர்வ காரகங்களாலு மறியத்தகும் விஷயத்தை யாத்மா அறிகின்றான். (௧௦)

ததா²பி வ்யக்தசிச்சக்திர் த்³ருஷ்டேऽப்யர்தே²ऽப்ய
விலோபி⁴த: । நைதி தஜ்ஜநகம் ராக³ம்
தஸ்யாமேவாஸ்ருஜத் ப்ரபு⁴: ॥ ௧௧

அவ் வித்யாதத்வத்தா லபிவியக்தமான சைதன்ய சக்தியுள்ள ஆத்மா வானவன் விஷயத்தை யறிந்தபோதிலும் அபிலாஷையின்றி போகத்திற் பிரவர்த்திக்க மாட்டானாதலாற் பிரபுவாகிய வனந்தேஸ்வரர் அந்த அபிலாஷையை யுண்டாக்கும் ராகதத்வத்தை யந்தக் கலாதத்வத்தி லிருந்தே யுண்டாக்கினார். (௧௧)

𑌸 𑌤𑍇𑌨 𑌰𑌞𑍍𑌜𑌿𑌤𑍋 𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌅𑌪𑌿
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁। 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌣𑍋
𑌵𑌿𑌰𑌾𑌗 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿॥ கஎ

அவ்விராகத்தா லபிலாஷைகொண்ட வாத்மாவானவன் அசுத்தமா யிருந்தபோதிலும் போக்யத்தை விரும்பிக்கொண்டு புசிக்கிறான். புசிக்கும்போது வைராக்ய மடைகிறதுமில்லை. (கஎ)

𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍
𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌭𑌵𑍈𑌃। 𑌭𑍋𑌗𑌭𑍂𑌷𑍁
𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑍁𑌵
𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃॥ கஅ

இவ்வாறாத்மாவானவன் தேகங்களோடுகூடிய பூத தன்மாத்திரைகளை யாச்ரயமாகக் கொண்ட விந்திரியாதி கருவிகளுடன்கூடி போகத்திற் பிரவர்த்தித்த போதிலும் போகபூமிகளிற் போகங்கள் காலத்தை யநுசரித்திருக்கின்றபடியால் காலமின்றி போகங்களைப் புசிக்கிறதில்லை. (கஅ)

𑌤𑍍𑌰𑍁𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌾
𑌲𑍋𑌽𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃। 𑌕𑌲𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂
𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌪𑌶𑍁॥ க௯

நொடி க்ஷணம் நாழிகை என்பது முதலான விவகார ஞானத்திற்கு நிமித்தமான காலமென்னு மோர் தத்வம் மாயையிலிருந் துண்டாய் நியதிதத்வத்தாலே தானுதித்தகாலந் துவக்கிச் சங்காரகாலம் வரையில் நியமித் தடக்கப்பட்ட பசுவாகிய வாத்மாவைப் போகத்தி ற் பிரவர்த்திக்கச் செய்கையால் காலமென்னும் பெயர் பெற்றிருக்கிறது. (௧௪)

சங்கை.

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௫

போக்தாவான வாத்மாவிற்கு அவஶ்யமான போகமும் அதன் சாமக்கிரியையும் கன்மாதீனமாதலாற் கன்மமென்ப தவசியம் வேண்டியிருப்பதா லதுவே போக்யமனைத்தையுஞ் செய்யட்டுமே, அதற்காக நியதி யென்னு மதிகமாக வேறொரு தத்துவ மொப்புக்கொ ள்வானேனென்கிறார்கள். (௧௫)

உத்தரம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௬

அப்போது சகல தத்வங்களும் போகத்திற் குப யோகப்படுவது கன்மாதீனமே யாதலாற் கன்மமொன்

றே போதும், மற்றவை யொன்றும் வேண்டாம்; அவ்வாறுகிற் சரீரேந்திரியாதிக ளெல்லாம் வியர்த்தமாக வேண்டி வரும். (௧௬)

தச்ச தேஹாதிஸாபேக்ஷம் தத்பும்
ஸ்த்வஸாதகம் | ததா நியதிஸா
பேக்ஷம் ஸ்வஸாதகம் நியாமகம் || ௧௭

சரீராதிகளை யபேக்ஷித்தே யந்தக் கன்மமானது புருஷார்த்தத்தைச் சாதிக்கு மென்னில்? அப்போது நியதியையு மவச்ய மபேக்ஷிக்கும் நியதியே கன்மநியாமகமா யிருக்கவேண்டும். (௧௭)

பும்ஸ்த்வம் தத உத்பந்நம்
வ்யாப்ய ப்ரதாநாந்தம் | தத்பாசம்
யாநாதேர் ஹேதுர் வாமாதி ருத்ரஸம்ஸ்ரயம் || ௧௮

புருடனென்னும் ஞானத்திற்கு நிமித்தமாகிய புருஷதத்துவமானது அம் மாயையிலிருந்தே யுண்டாயிற்று. அது பிரதானமுதலான தத்வங்களை யெல்லாம் வியாபித்துக்கொண்டு புவனமார்க்கத்தில் வாமதேவாதி ருத்ரர்களுக் கிடமாகவிருக்கும். (௧௮)

ததஃ ப்ராதாநிகம் தத்த்வம் குணதத்த்வா
த் ஈஜநதஃ புத்திர் யாநதோ யதஸ்
தஸ்ய காரணம் || ௧௯

புருடதத்வ முண்டான பின்பு தன்மாத்திரையைந்து, மகத்து அகங்கார மிரண்டு, இவ்வேழிற்கு மாதாரமான

குணதத்வத்திற் குபாதான காரணமாகிய அவ்யக்த தத்வத்தை கலாதத்வத்திலிருந் துண்டாக்கினார். (௧௯)

தஸ்மாத³வ்யக்தாது³த்பந்நம் பு³த்³த்⁴யுபாதா³நகார
ணம் ஸத்த்வம் ரஜஸ்தம꞉ | தத்ர க்³ருத்யம் ப்ரகா
ஶாத்³யம் ப்ரஸித்³த⁴ம் ஸர்வஸம்மதம் || ௨௦

அவ் வவ்யக்தத்திலிருந்து புத்திக் குபாதானகாரணமாகிய சத்வம் ராஜச தமசு என்று முக்குண ரூபமான குணதத்வத்தை யுண்டாக்கினார். அம் முக்குணங்களின் செய்கை பிரகாசம் பிரவிர்த்தி நியமம் என்பவை பிரசித்தங்களே. (௨௦)

த்ரயோ கு³ணா ஸம்யோகா³தே³க꞉ ஸ
ந்நிரோத⁴க꞉ | ஸாத்த்விகோ ராஜஸஸ்தாம
ஸஶ்ச வ்யக்தாதி⁴க்யவிவக்ஷயா || ௨௧

குணங்கள் மூன்றாயிருந்தபோதிலும் அவை பிரியாமலிருப்பதால் குணதத்வமொன்றே! ஆனாற் சாத்விக ராஜஸ தாமஸம் என்று குணங்களைத் தனித்தனியாகச் சொல்வது அவ்வக் குணங்களின் செய்கை மிகுதியாலெனவறிக. (௨௧)

ஸத்த்வம் ரஜஸ்தமஸ்ஸ்வம் ஸத்வாதி³ஷ்வபி ஸத்
த்வக꞉ | யதா²ஸ்ரவம் ததா²ந்யேஷு வ்யஷ்டி
தோ³ஷோ கு³ணோ ப்ரதீ³ர்க⁴கோ ஜாயதே || ௨௨

முக் குணங்களால் வியாபிக்கப்படாமலும் கலந்து ஒரு குணமாவ தில்லாமலும் யாதொரு ஜடபதார்த்த மு மிவ்வுலகத்தி லில்லை. (௨௨)

[illegible] ௨௩

அந்தக் குணதத்வத்திலிருந்து மேற்சொல்லும் பாவப் பிரத்யயங்களைக் குறியாகக்கொண்ட புத்தி தத் வத்தை யுண்டாக்கிறார். அந்தப் புத்தி தத்வமானது மே ற்சொல்லும் விஷயங்களோடுகூடி ஆத்மாவிற்கு நேரிட போக்யமாகும். (௨௩)

[illegible] ௨௪

பாவங்களாவன? புத்தியின் குணங்கள். அவை யாவன? தருமம் ஞானம் வைராக்யம் ஐச்வரியம் இந் நான்கும் சாத்விகங்கள். அதருமம் அஞ்ஞானம் அனை ச்வரியம் இம்மூன்றும் தாமசங்கள். அவைராக்கியம் இவ்வொன்றும் ராஜசம் ஆக—௮. (௨௪)

[illegible] ௨௫

பிரத்யயங்களாவன? அந்தத் தருமாதிகளா லுண்டான சித்தி முதலானவை தனித்தனி வர்க்கமாக-௮-௯-௨௮-௫-ஆக-௫0 - விதமாக ப்ரசித்தமாகச் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றன. (௨௫)

பாவாதிகட்கு லக்ஷணம் வருமாறு:—

ஸாம்ஸித்திகா வைநயிகா: ப்ராக்ருதா
ஸ்ச பவந்தி தே: । ௨௫௧

இந்தப் பாவங்கள் சம்சாரியான வாத்மாவிற்குச் சாம்சித்திகங்கள் வைனயிகங்கள் பிராகிருதங்கள் என மூன்றுவிதமா யிருக்கும். (௨௫௨)

அவையாவன?—

விஶிஷ்டபுண்ய ஸம்ஸ்கார ஸம்பத்தித
வேதஸாம் । யஸ்ஸாம்ஸித்திகோ பாவ:
ஜந்மாந்தரீய ஸம்பவ: ॥ ௨௯௧

சிறந்த கோயில் குள முதலானவை செய்வித்த தருமவாசனையால் நின்மலமான சித்தமுள்ளவர்கட்குத் தேகநீங்கின பின்பும் முன்போலவே பிரகாசிக்கும் குணம் சாம்சித்திக மென்னப்படும். (௨௯௨)

லோகயுக்த்யா குருமுகாச்சாஸ்த்ராத்
ப்ரவைநயிகோ குண: । ஸமாஜநிதோ
வைநயிகோ த்விநாவாப்தஶ்சேஷ்டயா ॥ ௨௭௧

லோகத்தார் புத்தியாலும் குருமுகத்தாலும் சாஸ்திரத்தாலும் பிரகாசிக்குங்குணம் வைநயிக மெனப்

படும். அது, மனோ வாக்குக் காயங்களின் வியாபாரங்களால் வருவது. (உஎ)

ப்ராக்ருதோ தேஹஸம்யோகே வ்ருத்தி:
ஸ்வப்நாதிவத்பவேத் | உஅ

ஸ்வப்ன முதலானவற்றைப்போல் தேகமிருக்கும்போது மாத்திரம் தோற்றிக்கொண்டு அப்பால் தோற்றாமலிருக்குங்குணம் பிராகிருத மென்னப்படும். (உஅ)

அவைகளின்பயன் வருமாறு:—

ஸ்வர்காபவர்கௌ ப்ராக்ருதலயோ விகா
தஸ் திர்யக்யோநிர் நிரய ப்ராப்தி பந்த
நம் | தர்மவைராக்யஜ்ஞாநைஸ்வர்யாதீநாம் ப்ரா
க்ருதைஷாம் ஸம்பத்யதே ஸமீபதஸ்
க்ரமாத் || உகூ

வைநயிகப் பிராகிருத தருமாதி குணங்களால்வரும் பயன்களாவன? தருமத்தால் ஸ்வர்க்கமும் ஞானத்தால் முத்தியும் வைராக்யத்தாற் பிரகிருதி லயமும் ஐஸ்வரியத்தால் தடையில்லாமையும் அதருமத்தால் திரியக்கு முதலான யோநிப்பிராப்தியும் அஞ்ஞானத்தால் நரகமும் அவைராக்யத்தால் பந்தமும் அநைஸ்வரியத்தால் தடையு முண்டாகின்றன. (உகூ)

ஸாம்ஸ்க்ருதாம்ஸித்திஸம்ஸித்திர்ஜ்ஞாநயோகா

ஸாம்ஸித்திகாதிஷு ஸம்பவந்த்யுபாய: | ஸா
மர்த்ய ... ...
... ... ஸாம்ஸித்திகேஷு || ரு0

சாம்சித்திக தருமாதி குணங்களால் வரும் பயன்களாவன? தருமத்தால் தேவதா வசீகரணமும் ஞானத்தால் அவ்விஷயஞானயோகமும் வைராக்யத்தால் போகத்தி லிச்சையில்லாமையும் ஐஸ்வரியத்தால் விக்நங்களின் நீக்கமும் அதருமத்தால் போகத்தி லிச்சையும் அஞ்ஞானத்தால் தாழ்வும் அவைராக்யத்தால் தேகப்பிராப்தியும் அநைஸ்வரியத்தால் விக்நமு முண்டாகின்றன.

பத்தாவது,

கலாதி (காரிய நிருபண) ப்ரகரணம்

முற்றிற்று.

ஆக ஸ்லோகம்—கஅரு0.

சிவமயம்.

௧௧—வது, பிரத்யயாதி ப்ரகரணம்.

[illegible] ॥ ௧

இனி, சித்தி துஷ்டி அசக்தி விபர்யயம் என்னு நான்கு பிரத்யய வர்க்கங்களையும் முன் சுருக்கமாகத் தொகையாகக் கூறியபடியால் நன்றாகத் தெரியும்பொருட்டு விரிவாய் அவைகளின் பொதுவிலக்கணஞ் சிறிது சொல்லப்படுகிறது. (௧)

[illegible] ॥ ௨

புருடன் அவ்யக்தம் வியக்தம் இவைகளின் விஷயமாகத் தோற்றும் புத்தியானது, சித்தியென்றிவ்விடத்திற் சொல்லப்படும். தான் பயன்பெறும விருக்கையிலும் பெற்றதாக ஆத்மாவிற்குத் தோற்றும்புத்தி துஷ்டியென்னப்படும். (௨)

[illegible] ॥ ௩

அந்தக்கரண பஹிஷ்கரணங்களில்லாவிடில் விஷய மிருக்கையிலுங் கண்டறியாமை அசக்தியென்னப்படும். சிறிது பொதுவான தருமத்தைக்கொண்டு வேறொன்றை வேறொன்றாக அறிவது விபர்யய மென்னப்படும்.

ப்ரகாஶகதயா ஸத்த்வம் வ்யக்தாதௌ ஸ்ஸுக
ஸாவஜா | ப்ரகாஶார்த்தப்ரவ்ருத்தித்வாத் ப்ர
ரஜோம்ஶ ப்ரஹவாவிச || ௪

அவற்றுள் சித்தியானது விடக்கமுதலானவற்றைப் பிரகாசிப்பிக்கையால் பிரகாசமான சத்வரூபமாகவும் பிரகாசார்த்தத்திற் பிரவர்த்திக்கிறபடியால் பிரவர்த்திரூபமான ரஜோம்சமாகவு மிருக்கும். (௪)

தம்ஷ்டிர்ம்ருஷா ஸ்வரூபேண தமோ
ரூபேண ஸிஷ்யதா | ஸுகரூபே தயா
ஸ்ருஷ்டா ஸாத்விகீ ப்ரவஸீயதே || ௫

துஷ்டியென்பது பொய்யாகையால் தாமசமாகவும் சுகரூபமாகத் தோற்றுவதால் சாத்விகமாகவு மென்னப்படும். (௫)

அஶக்திரப்ரவ்ருத்தத்வாத்தாமஸீ து:கவ
ஸாவத: | ராஜஸ்யபி ஶமேணாக்ருஷ்ட:
காயேந் காரணஸம்ஶ்ரய: || ௬

அசக்தியென்பது விஷயப் பிரவர்த்தி யில்லாமையால் தாமசமாகவும், துக்கமாவதால் ராஜஸமாகவும்

சொல்லப்படும். காரணத்தின் குணங் காரியத்தில் தோற்றுமாதலால் ரஜசின் குணமாகிய துக்கம் அசக்தியில் தோற்றுவதால் ராஜசமென்றுஞ் சொல்லவேண்டும். கூ

விபர்யயஸ் தமோயோநிர் து:கா
த்மா ரஜஸா ஸஹ । ஸாமாந்யாத் ஸாத்விகா
ஸாங்க்ய ஸங்க்யாதேதி விநிஶ்சித: ॥ ௭

விபர்யயமென்பது பொய்யுருவமாகையால் தாமசமென்னப்படும். பின்னும் பொதுப்பட பிரகாசரூபமாகையாற் சாத்விகமென்று நிச்சயிக்கப்படும். (௭)

இதி வ்ருத்தி ப்ரகாரோயம் பாவப்ரத்ய
ய லக்ஷண: । போத இத்யுச்யதே
போத வ்ருத்திஹேதி தயாவபோத: ॥ அ

இந்தப் பிரகாரஞ் சொல்லப்பட்ட பாவப் பிரத்யய ரூபமான புத்தியின் பிரகாசமானது சம்சாரியானவாத்மாவிற்கு அறிவுதோற்று மிடமாகையாற் போதமென்று சொல்லப்படும். (அ)

காபிலமதத்தை யனுசரித்துச் சங்கை.

புத்தேர்போக நிமித்தத்வே ஸித்தாத
ஆவிர்பாவ்யதே । நாமோபி ஸத்வ்ருதே
நாமேத்ய கலயாநி: கலோதிஹி ॥ கூ

சொல்லியவழியாய்ப் புத்தியே போகத்திற்கு நிமித்தமாகுமேயாகில் அப்போது வித்யாதத்வமும் போ

தந்நிமித்தமாதலா லது மிகையாகவேண்டும். பின்னும் பு
த்தியின் தருமமாகிய அவைராக்யமென்னும் பாவமே
அபிலாஷையைத் தரும்போது கலாதத்வத்தி லுதித்த
ராகதத்வ மென்ன செய்யவேண்டும். (கூ)

இதற்குத்தரம்.

வ்யஞ்ஜகாஞ்ஜ ஸத்யேவ வ்யஞ்ஜகம் யதி
வாஸ்யதே | இந்த்ரியைரேவ ஸத்யேவ
ஸுத்திர் வ்யர்த்தஸ்யாத் || க0

போத வியஞ்சகமாகிய புத்திதத்வத்தால் வித்
யாதத்வம் வியர்த்தமென்று சொல்லில்? அப்போதுன்
மதத்திலும் மனதோடுகூடிய இந்திரியங்களாலேயே
போத முண்டாகும்போது புத்தி வியர்த்தமாகவேண்
டும். ஒரு காரியத்திற்கு வியஞ்சகங்களான பதார்த்தங்
களில் ஒன்றொன்றை வேண்டாமென்னில்? எங்கு மி
ப்படி வருமாதலால். (க0)

கேசித்வேவம் வ்யஞ்ஜகே கேவலம் கரண
ஸ்வ விவக்ஷயா | போதகேவ வித்ய
யைஷ: வக்ஷ்யமாண காரணிக: ஸூத்ர: || கக

சிலர் புத்தியை வியஞ்சகமென்னாமல் கரணமெ
ன்று சொல்லி வித்தையும் போதகரணமென்று சொ
ல்லப்பட் டிருக்கையால் புத்தியாகிய கரணத்தால் வித்
தையாகிய கரணம் வியர்த்தமாகு மென்கிறார்கள். அந்

தப்பகூநத்திலும் இந்திரியங்களாகிய காரணங்களாற் போ தமுண்டாகும்போது மனதாகிய காரண மென்னத்திற் கென்று மாக்ஷேப மிப்படியேவரும்.

ஆகையாற் சுரோத்திராதி பஞ்சேந்திரியங்க ளிரு க்கையிலும் மனதும் வேண்டியிருப்பதுபோல் புத்தி தத்வ மிருக்கையிலும் வித்தியாதத்வமும் வேண்டுமெ ன்பதற்கு யாதொரு குற்றமுமில்லை. (கக)

ஏகைக விஷயா சக்திர் வஸ்தேர்க்க
உபலப்தேர் ஸ்ரோத்ராத்யக்ஷாணி வாஹா
த் ததோஸ்தி ஞாநஸாமான்ய ஸாதநம் ॥ கஉ

மேலும் ஒருகாரியவிஷயத்தி லிரண்டுவஸ் துப யோகப்படும்போது ஒன்று மிகையென்று சொல்லில்? அப்போது புருடனுக்கு போக்யார்த்தத்தைச் சாதிக்கு ம்விஷயத்தில் காது கண் கை கால் இவைமுதலானவை வெவ்வேறு அர்த்தத்தைச் சாதிக்கிறதாகவேண்டி வ ரும். சப்தாதிவிஷயம் வெவ்வேறுதானே யெனில்? அ வைகளாற் புருஷனுக்கு வரும்போக மொன்றுதானா லென்றது. (கஉ)

நைக விஷயா சக்திர் விச்ராந்தா
ஸ்ரோத்ராதீநாம் விஷயா மா ஸாமான்யா
நத்வேஷா நைகவாஹ்யதா ॥ கந

மேலு மவ்வாறிந்த வித்தை புத்தி தத்வங்கள் ஒ

ருவிஷயத்தி லுபயோகிக்கவில்லை. அதற்கு வெவ்வே றுபயோக மிருக்கும்போது அநேக சாதனங்களால் ஒருகாரியஞ் சாதிப்பதில் குற்றமில்லை. (கங)

அஃதெங்ஙனமென்னில் ;—

வித்யா வ்யக்தாணுசிச்சக்திர் ஜ்ஞாநாக்ஷ
போக்ஷகோசரா து । புத்திஸ்து ப்ரத்ய
யைஸ்ஸ்வை: கரணைர்போக்த்ருத்ருஷ்டா ॥ கச
இதி வேத்யேந தா கசஉ

ஆன்மாவினது சிற்சத்தியை வியக்தமாக்குவதே வித்தையின் காரியம், பின்புபிரேரிக்கப்பட்ட இந்திரிய விஷயங்களோடு தனை தாக்கிக்கொண்டு புத்தியானது புருஷனோடு கூடிய காரணமாகிய வித்தையாற் கிரகிக்கப்படுகின்றது? ஆகையால் வித்தையைவிட புத்தி வேறேயாக வேண்டும். (கச—கசஉ)

இதுவரையிற் புத்திக்கும் வித்தைக்கும் பேதத்தைச்சாதித்து, இனி அவைராக்யமென்னும் புத்திதருமத்திற்கும் ராகதத்வத்திற்கும் பேதஞ்சாதிக்கின்றார்.

ராகோ நாமாபிலாஷோத்த: । தஸ்ய
போக்த்ருத்வம் விதாராம ஸதோ
மத: ॥ கரு

அபிலாஷையை யுண்டாக்கும் ராகதத்வமானது புத்திதருமமான அவைராக்ய மாகமாட்டாது, தன்மையே வேறுபட்டிருப்பதால். அதாவது புஷ்பசந்தன ஸ்திரீரூப

மான போக்யமாயிருக்கை அவைராக்யம். அதற்குபோ ஜகமா யபிலாஷையைக்கொடுப்பது ராகதத்வம். ஆகையால் அவைராக்யம் பாஹ்யவிஷயாகாரமா யிருக்கிறது, ராகதத்வம் ஆந்தரமா யாத்மாவி லிருக்கிறது. அதுவுமிதுவென்னில் விஷயமிருக்கும்போது ராக மவச்ய மிருக்கவேண்டும். அப்போது வீதராகனென்னும் ராகமில்லாத புருஷனே யில்லாமற்போகவேண்டிவரும்; ஆகையால் வேறே. (கரு)

ஸாமொமெயடு ஷஹீஷொமெஷொ மெயாந

ஹொஷி விஷயஷமெயாஃ । கருஉ

சிருக் சந்தனாதி விஷயங்களி லபிலாஷை ஹேதுவான ராகமென்பது புத்திதருமமான அவைராக்யமாகவும் பாஹ்யவிஷயமான சந்தனாதியாகவு மாகமாட்டாது. புத்திதருமமானல் போக்ய மாகும், விஷயாகாரமானல் பாஹ்யமாய் ராகமில்லாதவனேயில்லாமற் போகவேண்டிவரும்; ஆதலால். (கருஉ)

கஜுராஷடு வ ராமஷகஂ கஷ வூஂ கவீ மெத

வீதாரத யஙஃ। கரு

ராகதத்வ மேற்பட்டிருக்கையிலும் கன்மமானது போகாதி விசேஷத்திற்காக ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதா யிருப்பதா லந்தக் கன்மமே அபிலாஷை ஹேதுவாகட்டுமே, ராக மேகிற்கென்னில்? (கரு)

கஜுணாஃ கெவஷமெஷ ராகஂ மியதா

வெவ ஊடுஷண । கருஉ

கன்மமானது தனித்தொரு காரியசாதக மாகமாட்டாதென்று நியதி தத்வஞ் சாதிக்கும்போதே சொல்லியாயிற்று. ஆகையாற் கன்மமானது தநு கரணாதிகளை வேறுவேறு விசித்ரமாக்க மாத்திரம் ஏதுவே யல்லது ராககாரியமான அபிலாஷையை யுண்டாக்க மாட்டாது. ஆகையா லபிலாஷை ஏதுவாக்க லானன்யமான ராகதத்வ மவச்ய மொப்புக்கொள்ளவேண்டும். (கசுஉ)

ஆனல் ராகத்தைப்போல த்வேஷமும் வேறுதத்வ மாகட்டுமென்னில் அவ்வாறன்று. ராகத்தால் விரும்பப்பட்ட ஒருவஸ்து தடைபட்டால் த்வேஷமுதலானவை யுண்டாவதால் த்வேஷமென்பது ராகத்தால் வந்த பிரவர்த்தி விசேஷமே, வேறுதத்வ மல்ல; ராகமுந் த்வேஷமு மொன்றுக்கொன்று விரோதியாகையால் ஒரு புருடனிடத்திற் கூடியிருப்பது கூடாதென்னில்.

தோஷ ஸஹாநவஸ்தாநம் ந ஸ்யாத்
த்வேஷராகயோ: ।   கஎ

ராகமுந் த்வேஷமு மொரேகாலத்தி லுண்டாகிறதில்லை யாதலால் ஓரிடத்தி லிருப்பது குற்றமில்லை.

ஸுகேஷு ஸுகஹேதுஷு ப்ரவ்ரு
த்தி ஸ்ஸ்ப்ருஹா । ப்ரவ்ருத்தஸ்ய ஸு
கேஷ்வேவ தோஷோவா ப்ரவ்ருஜ்யத
தே ॥   கஅ

ஏனெனில்? எல்லோருக்கு மெப்போது முண்டா
கும் விஷயப் பிரவர்த்தியெல்லாம் சுகமென்கிற புத்தி
யாலேயே யுண்டாகிறது. பிரவர்த்தித்த பின்பு காலகன்
மாறுகுணமாகச் சுகமாவது துக்கமாவது மோகமாவது
உண்டாகிறது. (௧௭)

ப்ரவ்ருத்தஸ்ய த்வேஷோ ராக
ஸ்ச ப்ரவ்ருத்திகாரண: | த்வேஷாத்வேஷ ப்ர
வ்ருத்தே வீர்யத்வ த்ராமகாரணம் ||௧௯

பிரவர்த்தித்த பின்பு த்வேஷ முண்டாகிறது. மு
ன்னமே ராக முண்டாயிருக்கிறது. த்வேஷம் போன
வுடனே மீட்டும் ராகமுண்டாகிறது. இவ்விரண்டி லெ
து வலியதோ அது தோற்றுகிறது. ஆகையால் லோரிட
த்தி லிருப்பது குற்றமென்பது கூடாது. (௧௯)

இதுவரையிற் பிரசங்க சங்கதியால் ராகதத்வத்தி
ற் குடபத்தி கூறி, இனிப் பிரக்ருதமான ஆங்கார தத்
வத்தைக் கூறுகின்றார்.

ஸம்வ்ருத்தாஹங்க்ருதி: ஸம்ரம்ப ஸம்ரம்பா
ஸம்ஸ்காரணம் விது: | வ்யாபாராத்வ்யஸ்ய
ஸம்ஷ்டே ஸாரீரா: ஸம்வாயவ: || ௨௦

புத்திதத்வத்தி லிருந்து சேதனனுக்கு முயற்சி
யுண்டாகக் கருவியான ஆங்காரமென்னுந் தத்வ மு
ண்டாகின்றது. அவ் வாங்காரதத்வத்தின் வியாபாரத்

தாற் சரீரத்தி லுண்டான பிராணாதி யைந்துவாயுக்களு மசைகின்றன. (உ௰)

அந்தப்பிராணாதி வாயுக்களாவன?—

ப்ராணாபாநா உபவ்யாநஸமாநோதாநஸம்ஜ்ஞகா:
பஞ்ச வாயவ: | வ்ருத்தி: ஸங்க்ஷேபதஸ் தேஷாம்
ஸ்ருணு பாரத்வாஜ நிபோத மே || உக

பிராணன் அபானன் வியானன் உதானன் சமானன் என்று வியாபாரபேதங்களா லைந்துவித மாகிறன்து. அந்த வியாபாரத்தைச் சிறிது சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன்; கேளும் பாரத்வாஜ மஹாருஷியே! (உக)

வ்ருத்தி, ப்ராணஸ்ய நாஸாத் யத்ஜீவநம் ப்ர
வ்ருத்தி | யத்ப்ரஸ்ஸ பத்திவஸ்பாஸ்ர
த்ருஷ்டே யாமத்ர தாழ || உஉ

ஜக்ஸ்யஜ்ஞப்ரவ்ருத்தி ப்ராணஃ ப்ரா
ணோவா ப்ராணயோமதஃ | வித்ராக்ஷி
வாஹ்நிகேபக்ஷா ப்ராணபக்ஷஃ கலாவஸ்த்வ||உரு

அவற்றுள் பிராணவாயுவின் வியாபாரமாவது, இருதயத்திலிருக்கும் வாயுவை வெளியில் துவாதசாந்தம் வரையிற் கொண்டுபோகுதல் ஜீவித்தல் புருடன் ஆலோசிக்கும்போது குருடுபோல புத்தி தேடுதல் சரீரபலம் சைதன்யத்திலும் கலாதி க்ஷித்யந்த தத்வசரீரத்திலும் பலரூப சத்தியிலும் சூரியகலை சந்திரகலைகளி

லும் வர்த்திப்பித்தல். இவை பிராணவாயுவின் வியா பாரம். (௨௨—௨௩)

ததாந்நபாநஸம்ஹர்த்ரு பீதவிண்மூத்ர-
ரேதஸாம் । கர்மாபாநஸமீரஸ்ய
யதேதத் க்ஷபிதபிண்டத: ॥ ௨௪

புசித்ததினுடையவும் குடித்ததினுடையவும் விசாரமாகிய விஷ்டை மூத்திரம் சுக்லம் இவைகளைக் கீழேதள்ளுதல் அபானவாயுவின் வியாபாரம். (௨௪)

ஸமந்தாந்நபாநஸ்ய ஸமீகரண-
ஸமர்ப்பணம் । கர்மைதத் ஸமாந ஜந்த்ரோ-
ர்வ்யாநோ விநாமநாத்மக: ॥ ௨௫

அன்னபானங்களை நான்கு பக்கத்திலும் சரிப்படுத்தல் சமானவாயுவின் வியாபாரம். சரீரத்தைச் சந்திகளில் வணங்கும்படிச் செய்தல் வ்யானவாயுவின் வியாபாரம். (௨௫)

விவக்ஷாயத்நப்ரேரணை: கோஷ்ட-
வ்யாப்தோர்த்வகண்ட்யநை: । வாக்ஸித்த்யை ஸ-
ஹாயேந க்ரியதே யேந ஸோதாந: ॥ ௨௬

ஸஞ்சாரஸ்ப்ருஷ்டிர்த்ருஷ்டிஸ்து ஸ்தாநம் யஸ்ய
ஸ்யாத்ரேணே । ஜபம் ஹோமம் வாக்ப்ரே-
ஷம் பஞ்சஸ்வாக்யாநகே ரேரிதம் ॥ ௨௭

ஹ்ருதயாகாசத்தி லுண்டாகிய வோசையை வசனிக்கவேண்டுமென்னு முயற்சியை முன்னிட்டு வாக்கு இந்திரியத்தோடு கூடி அக்ஷரரூபமாகச் செய்தல் உதானவாயுவின் வியாபாரம்.

இந்தப் பிராணாதி வாயுக்களின் ஸ்தானமும் தாரணத்தில் இவைகளின் ஜயமும் பயனும் மற்றுஞ் சொல்லவேண்டிய விசேஷமும் வேறுபாகத்தில் யோகயாதத்திற் சிவனாலே சொல்லப்பட் டிருக்கிறது.

(உகூ—உஎ)

பதினோராவது, பிரத்தியயாதி ப்ரகணம்

முற்றிற்று.

அநுஷ்டுப்ஸ்லோகம் - உகஉ௰.

சிவமயம்.

கஉ—வது இந்த்ரியாதி ப்ரகரணம்.

அத² தேஷாம் ஸிஸ்ருக்ஷாயாம் க்ஷோப்⁴யாநந்த

ஸ்ராத வஸவஸ: । த்ரீந்க்³ரந்தீ²ந்ஸ

ஸ்வாதி ஸத்வயிஷ்டாந் ஸ்ஸக்³ரஹ: ॥ க

இனி இந்திரிய தன்மாத்திரை முதலானவற்றை யுண்டாக்கும்பொருட்டு மாயாகர்ப்பாதிகாரிகளான அனந்தாதி யீசர்களை யதிஷ்டித்த பதியானவர்; சத்வாதி முக்குணங்கள் மிகுந்த இவ் வகங்காரத்தின் முக்கூட்டங்களை யிதிலிருந்தே பிரித் தேற்படுத்தினர். (க)

அவை யாவையெனின்?—

தைஜஸோ வைக்ருதோ யோ

ந்யோ பூ⁴தாதி³ரிதி ஸம்ஸ்ம்ருத: । தை

ஹ்ரு ஸஜாத் கர்மேந்த்³ரியா ஜாதேந்த்³ரியா பூ⁴

தபஞ்சக: ॥ உ

தைஜஸம் வைகாரிகம் பூதாதி என மூன்றுகணங்கள். அவற்றிலிருந்து ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரிய தன்மாத்திரைக ளுண்டாயின. தன்மாத்திரைகளி லிருந்து ஐந்துபூதங்களு முண்டாயின. (உ)

ஶ்ரோத்ரம் த்வக் சக்ஷுஷீ ஜிஹ்வா நா
ஸா ச ஜ்ஞானஸம்ஜ்ஞகா:| ப்ரகாஶாத்ம்ய தஸ்ஸ
த்வா தைஜஸஸ்ய ஸாத்விகா: || ௩

ஶ்ரோத்ரம் த்வக்கு நேத்ரம் ஜிஹ்வை நாசிகை இவ்வைந்து ஞானேந்திரியங்களும் மனதும் பிரகாச ரூபமாகையாற் சாத்விகங்கள். இவற்றிற்குக் காரணமாகிய அகங்காரமுஞ் சாத்விகமே! அதற்குத் தைஜஸமென்று பெயர். (௩)

வாணீ பாணீ பத: பாயு: பாயூப
ஸ்தேதி ராஜஸா ஹவா:| கர்மேந்த்ரியா ஹி ராஜஸா
ஸத்யாந்த்ரோ வைகாரிகோத்பவ: || ௪

வாக்கு பாணி பாதம் பாயு உபஸ்தம் இவ்வைந்து கன்மேந்திரியங்களும் செய்கையுள்ளவைகளாகையால் ராஜஸங்கள். இவற்றிற்குக் காரணமாகிய அகங்காரமும் ராஜஸமே! அதற்கு வைகாரிகமென்று பெயர். (௪)

ஶப்த ஸ்பர்ஶ ரூப ரஸ கந்தா ஸூக்ஷ்ம
பஞ்சக: | தந்மாத்ரா விஶிஷ்டாஸ்தந்மாத்ரா
ஸ்தந்மாத்ர பஞ்சயோஜிதா: || ௫

ப்ரகாஶ கர்மோபயவைலக்ஷண்யா
த்ஸம்பவா: | ப்ரகாஶ்ய ஸ்வாத்யஸ்தாதி
ரஹங்காரோஸ்ய தாமஸ: || ௬

சப்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம் இவ்வைந்தும் தத்தங் குணவிசேடங்களைக் காட்டாமற் சூக்குமங்களாய்ப் பூதப் பிரகிருதியாக மாத்திர மிருப்பதால் தன்மாத்திரையென்னும் பெயருடையன. இவை பிரகாசரூப ஞானேந்திரியங்களையும் செய்கையுள்ள கன்மேந்திரியங்களையும் விட வேருய்ப் பிரகாசிக்கப்படுவதா யிருப்பதால் தாமசங்கள். இவற்றிற்குக் காரணமாகிய வாங்காரமுந் தாமசமே! அதற்குப் பூதாதியென்றுபெயர். (௫-௬)

தைஜஸாத் புத்திகம் ச்ரோத்ராதிஸம்ஜ்ஞ
யஞ்ச | மநஸா ஸஹ விஷயக்ராஹகா:
ச்ரவணாதய: || ௭

ஸ்ரோத்ராதி யிந்திரியங்களை விஷயத்திற் பிரவர்த்திக்கச் செய்துகொண்டு சீக்ர சஞ்சாரியாய்ச் சங்கற்பமென்னும் நினைப்பைக் குணமாகக் கொண்டிருப்பது மனது. சுரோத்ர முதலான விந்திரியங்கள் சப்தாதி விஷயங்களைக் கிரகிக்கும். (௭)

வசநாதாநவிஹாரோத்ஸர்காநந்த விஹ்ருத
க்ரியா: | வாகாதீநாம் ப்ரசாந்த்யம் ப
ரைஸஹ ப்ரத்யக்ஷணா: || ௮

வசனித்தல் எடுத்தல் நடை மலவிசர்க்கம் ஆனந்தம் இவை வாக்குமுதலான கன்மேந்திரியங்களின் தொழில்கள். இந்த ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களெல்லாம் தத்த மாதாரமான விடங்களைவிட வேருக விருக்

கின்றன. ஏனெனில் அவ்விடங்க ளிருக்கையிலும் புருடர்கட் கவ்விந்திரிய சத்தி யில்லாதபோது அவ்வவ்விஷயப் பிரவர்த்தி யில்லாததினாலே. (௮)

ஆத்மேந்த்³ரியார்த²ஸம்ப³ந்தே⁴ ஸ
ஸத்யேவா ப்ரவ்ருத்தித꞉ । ப்ரவ்ருத்திகாரண
கா ஸித்³த⁴ம் யுக்திதோ வ்யவஸீயதே ॥ ௯

ஆத்மாவிற்கு மிந்திரியார்த்தங்களுக்கு மெப்போதுஞ் சேர்க்கை யிருக்கையிலும் விஷயப் பிரவர்த்தி யெப்போது மில்லாமல் ஒவ்வோர்கால் வருகிறபடியால் அந்தப் பிரவர்த்திக்குச் சாதகமாய் மனதுண்டென்று யுக்தியாலும் நிச்சயிக்கப்படுகிறது. (௯)

தத்த்வாந்தராணாம் வ்ருத்திப்⁴யோ வைல
க்ஷண்யாத் விலக்ஷண꞉ । ஸங்கல்போ போ³த⁴
ஹேத்வந்தரஸ்ய பாரிஶேஷ்யத꞉ ॥ ௧0

கலைமுதலான மற்றத் தத்வங்களின் வியாபாரங்களை விடச் சங்கற்பமென்னும் வியாபாரம் வேறுபட்டிருப்பதால் இதற்குக் காரண மொன்றுண்டென் றேற்படுகிறது. அது மற்றவற்றால் முடியாததினாலே பாரிசேஷாநுமானத்தால் மனதென்று நிச்சயிக்கப் படுகிறது. (௧0)

ஜ்ஞாநஸாத⁴கயோர்மாத்ரஸ் க்ரியயோரபி

தயோஸ் ஸம்யோகத: | ததா வ்யாஹாரித்யர்த்தவை
ஸ் நாஸம்வே ஞானாநுக்ரமாத் || ௧௧

அந்த மனதிற்கு மிந்திரியங்கட்கு முண்டாகிய சம்யோகத்தாலே சப்தாதி ஞானமுண்டாகிறது. அதுவும் கிரமமாய்ச் சேருகிறபடியாற் கிரமமாகவே யுண்டாகும். ஒருக்கா லுண்டாவதுபோலத் தோற்றுவது மனதின் சீக்கிர வேகத்தா லல்லது வேறில்லை. (௧௧)

இந்திரியங்கள் பூதங்களி லுண்டாகின்றன, ஆங்காரத்தி லல்லவென்று சொல்லும் வாதியை யநுசரித்து ஆக்ஷேபிக்கிறார்,

ப்ரதிநியதஸ்வ விஷயாணி நாநாயோ
நீநி கலவிஷ: | ஹ்ருதாதி வ்யஞ்ஜகத்வாத்து
ததாயா ஸ்ரோத்ராதிகாநி || ௧௨

ஶ்ரோத்ராதி யிந்திரியங்கள் தனித்தனியே ஒவ்வோர் விஷயங்களைக் கிரகிப்பதால் வெவ்வேறு காரணங்களிலிருந் துண்டானவைகளாகச் சொல்லவேண்டுமென்றும், கந்தமுதலான குணங்களைத் தோற்றுவிக்கிறபடியால் அவைகட் காதாரமான பிருதிவியாதி பூதமயமாகுமென்றும் ஒருவாதி சொல்கின்றான். (௧௨)

இதற்குத்தரம்.

தயாவ்யக்திநாஷ்டே ஸமர்ணம் கா
ரணாஷ்ரு | ஸ்வமிச்யாதியத் யக்தாகம்
ஶ்ராஹியக்த வாஸாத்வேஷ || ௧௩

[illegible] ॥ ௧௪

இந்திரியங்கள் தன்காரணமான பூதந்தவிர மற்றொரு பூதத்தைக் குணத்துடன் கிரகிக்காம லிருக்குமாயின் அது சரியாகும்: அவ்வாறில்லையே. ஏனென்னில் த்வக் கிந்திரியம் பரிசத்துடன் பிருதிவி முதலான நான்கு பூதங்களையுங் கிரகிக்கிறது. நேத்திரம் ரூபத்துடன் மூன்று பூதங்களையுங் கிரகிக்கிறது. அப்போது மூன்று திரவியத்திலிருந்து நேத்திர முண்டானதாகச் சொல்லவேண்டும். அவ்வா றங்கவாதியே ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. (௧௩ - ௧௪)

[illegible] ॥ ௧௫

பின்னும் எப் பூதத்திலிருந்து எவ் விந்திரிய முண்டாயிற்றோ அவ் விந்திரிய மப் பூதத்தைக் கிரகிக்குமென்னில்? அப்போது அப் பூதங்களின் கிரியை ஜாதி சமவாய சம்பந்த முதலானவற்றை இந்திரியங்கள் கிரகிக்காம லிருக்கவேண்டும்; ஆகையா லிவ்வாறு சொல்வதில் வீணான பிரயாச மிவ்வா றுயுண்டாகிறது.

[illegible]

ஸாவகாஶ்நாஸாரந்த்ர விஶிஷ்டம் கஸ்ய ஹே
து கேந நிவார்யதே || ௧௬

தத்ப்ரஷ்டாவ ரந்த்ரஸம்வா தஸ்ய வ்ருத்தி
கிம் க்ருதம் | ப்ராப்தம் க்ரஹாதி நாதேநா
த்ர ஶப்தம் கேந நிவர்த்யதே || ௧௭

பின்னும் சரீர த்வாரத்தி லாகாசம் சப்தத்தைக் கிரகிக்கு மென்னில்? ஸ்ரோத்திர த்வாரத்தைப்போல் நாசித்வாரமும் கிரகிப்பதற்கு என்னதடை. அப்போது நாசாதித் துவாரத்திற்குச் சப்தத்தைக் கிரகிக்கும்படியான அதிருஷ்ட மில்லையெனில்? அப்போது ஆங்காரத்தி லுண்டான இந்திரியங்களும் மற்றொரு பூதாதிகளைக் கிரகிப்பதற்கு அதிருஷ்ட மில்லாததால் கிரகிக்கவில்லை யென்பதற்கு என்ன விரோதம். இதற்காக அவ்வப் பூதத்திலிருந்து வந்ததென்று ஒரு நியமஞ் சொல்வானேன். அவ்வாறொப்புக்கொள்ளாவிடில் நாசாதி த்வாரமும் சப்தத்தைக் கிரகிக்கட்டுமென்னு மாக்ஷேபத்திற்கு ஓருத்தரமுமில்லை. (௧௬—௧௭)

யத்ர க்வசித் விஷயாகாரா ப்ரதீதி
ர்நாநுமா | ததாப்யத்ர ததாப்ய
ஸ்த்யாகமஸித்தி ஸம்ஶயः || ௧௮

இவ்வாறு யுக்திசொல்லக் கூடாத விடங்களிலும் ஆப்தவாக்யமான ஆகமத்தா லறிவதற்கு யாதொரு

குற்றமுமில்லை. அற்பமான அர்த்தத்தைத் தெரிவிக்கு மநுமானாதிப் பிரமாணங்களைவிட சர்வஞ்ஞனை வீஸ்வரனாற் கூறப்பட்ட ஆகமமே மேலான பிரமாணமென்று பெரியோர் சொல்கின்றார்கள். (கஅ)

தன்மாத்திரைகளி லிருந்து ஐந்து பூதங்களு முண்டாயிற்றென்று சொல்லியதை விசேஷித்துச் சொல்கின்றார்.

வ்யோம வாய்வக்நிநீரோர்வ்ய: ஶப்தாத்யேகோத்தரா
யதா ஸம்பவ: | ஸ்வகார்ய்ய கோ
த்ரவாணா அவகாஶாதி வ்ருத்தய: || க௯

யதா ஸம்பவமித்யுக்தா ஶப்தாதி
ரேகாதி குணா: | ஸ்வகார்ய்ய ஸ்வாதிஷ்டேயோ
ஷ்ரு ஸஹவர்த்தி ஶ்ருதிஸம்பவா: || உ0

ஆகாசம் வாயு தேஜசு ஜலம் ப்ருதிவி என பூதங்கள் ஐந்து. இவை சப்தமுதலாக ஒவ்வொரு குணமதிகமாகவுடையன. இடங்கொடுத்தல் முதலான வியாபாரமுள்ளன. ஒவ்வொரு குண மதிகமா யிருப்பதாவது? ஆகாசத்திற்குச் சப்தமாத்திரமும், வாயுவிற்குச் சப்தத்துடன் பரிசமும், தேஜசிற்கு அவற்றுடன் ரூபமும், ஜலத்திற்கு அவற்றுடன் ரசமும், ப்ருதிவிற்குச் சப்த பரிச ரூப ரச கந்தம் ஐந்து முண்டென்றறிக. ஆகாசத்திற் சப்தம் எதிரொலி யாகவும், வாயுவிற் சக

சகவென்று அசைவைக் காட்டுவதாயும், தேஜஸில் தமதமவென்று எரிதலைக் காட்டுவதாயும், ஜலத்திற் சலசலவென்று ஓட்டத்தைக் காட்டுவதாயும் பிருதிவியிற் கடகடவென்று கடினத்தைக் காட்டுவதாயிருக்குமென்றறிக. (௧௯—௨0)

வ்யூஹோவகாஶதாநஞ்ச பக்திஸம்
க்ரஹதாரணா: । வாயவ்யோமஜஸம
த்தாஶாம்ஶேயாஶீநாஞ்ச வ்ருத்தய: ॥ ௨௧

இடங்கொடுத்தல் கும்பலாகக் கூட்டுதல் சமைத்தல் உண்டையாகச் சேர்த்தல் தரித்தல் இவை ஆகாசாதி பஞ்சபூதங்களின் வியாபாரங்களெனவறிக. (௨௧)

சங்கை.

ஶப்த: பேர்யணவேதி தத்ருத்ரா
பேஶ்ரூத: । ஶ்ருவதே ஸர்வதோ ஷ்வி
ஷ் ஸஸ்மாத் ஸர்வகுண: கம்யே ॥ ௨௨

சப்தமானது ஆஶ்ரயமான பேரிமுதலானதை விட்டு வேறிடத்திற் கேட்கிறபடியால் ஆகாசத்தின் குணமேயென்று சிலர் சொல்கிறபடியால் எல்லாப் பூதங்களின் குணமென்று எப்படிச்சொல்லலாம். (௨௨)

உத்தரம்.

க்வநாத்ர ஶ்ரவணாகாஶே கம்யேநாத்ர
த்ர தச்குண: । பேரீஷா தாஶ்ரயாத்
த்ர திணேர்நாதம் ஸம்வேதநா ॥ ௨௩

வேறிடத்தில் தோற்றுகிறதென்பது எவ்விடத்தில், ஶ்ரோத்ராகாசத்திலெனில்? ஆகாசத்தின் குண மங்கே யெவ்வாறு தோற்றலாம். அதுவு மாச்ரயமென்றே யொப்புக்கொண் டிருக்கிறபடியா லெனில்? அவ் விஷயத்தில் மனிதர்களுடைய அநுபவமே பிரமாணமாகும். ஆதாவது இம்மத்தளத்தில் இவ் வீணையில் இப்பேரியிற் சப்த முண்டாயிற்றென்று பிரத்யக்ஷமாகத் தோற்றுமேபடியால். (உ௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ உ௪

ஆனால் ஒருவேளை ஶ்ரோத்ரத்திலும் தோற்றுகிறதே யென்னில்? அவ்விடத்திலும் இந்தச் சப்தம் பரிணமித்துத் தோற்றட்டுமே! என்னவிரோதம். (உ௪)

[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ உ௫

மேலும் பிரத்யக்ஷத்தாலு மாகமத்தாலு மடிபட்டுப்போன ஏது துஷ்டமாகையாற் காரியசாதக மாகமாட்டாதென்று நியாயந்தெரிந்தவர்கள் சொல்கின்றார்கள். ஆகமத்தில் ஐந்துபூதங்களினும் சப்தமுண்டென்ற படியாலும் பிரத்யக்ஷ மாகவும் பரிசத்தைப்போல மற்ற

நான்கு பூதங்களிலும் தோற்றுகிற படியாலும் இதற்கு விரோதமான வேது துஷ்டமே. (உரு)

அல்லது ஆச்ரயத்தை விட்டு வேறிடத்தில் தோற்றுகிற படியால் சப்த மாகாசத்தின் குணமேயென்று பிடிவாதமாகச் சொல்வா யானால், அப்போது,

இதத்ருஷ்டித ஏவாயம் த்ருஷ்டோ வ்ருக்ஷஸ்
ந்தேஹாமதுண: ॥ உருஎ

தாழைப்பூ சண்பக முதலானவற்றின் கந்தமானது ஆச்ரயத்தை விட்டு வெகுதூரத்தில் தோற்றுகிற படியாற் கந்தமு மாகாசத்தின் குணமாகட்டுமென்று வரும். அதற்கெவ்வாறு பிரத்ய க்ஷாகம விரோத மோ, அவ்வாறே யிங்குச் சப்தத்திற்கு மறிக. (உருஅ)

இதி வந்யஸ பஞ்சாயம் ஸம்ஸ்ரா
ஹாத்வதஸ்யே । க்ஷிதௌ தோஷ்ண ஜலே
வாயௌ ஸ்ரீதோஷ்ண வாரிதேஜஸோ: ॥ உகூஎ

ஹாஸ்வத்ருஷ்ண ஜலே ஸங்கம் க்ஷிதௌ ஸ
க்ஷாரத்நேகதா । ஸ்வேதம் க்ருஷ்ணம்
லோமஸஸ்ய யஸ்ஷவித்ய: க்ஷிதௌ ॥ உஎஎ

ம்ருது: க்ஷிதாவஸம்ஹி ஸம்ஹ்ஸு ஐ
தாவேமேய: । உஅ

ஐந்து பூதங்களின் விசேஷ குணங்களாவன ? சப்

த மாகாசமுத லைந்திலும், பரிசம் வாயுமுதல் நான்கிலும், ரூபம் தேஜசுமுதல் மூன்றிலும், ரசம் ஜலமுத லிரண்டிலும், கந்தம் பிருதுவி யொன்றிலு முண்டென்றறிக. அவற்றுள் வாயுவிலும் பிருதிவியிலும் அநுஷ்ண சீத ஸ்பரிசம், ஜலத்திற் சீதஸ்பரிசம் அக்னியி லுஷ்ண ஸ்பரிசம். ஜலத்திற் சுக்கிலரூபம், அக்நியில் ஒளியுள்ள சுக்லரூபம், பிருதுவியிற் சுக்கிலமுத லேழுவித ரூபமும். ஜலத்தில் மதுரரசமும், பிருதிவியில் மதுரமுத லாறு ரசமும். பிருதிவியிற் சுரபி அசுரபி யிரண்டுவித கந்தமு முண்டென்று தெரிந்தவர் சம்மதம். (உசுஎ-உஎ0-உஅ)

देहेऽस्थिमांसकेशत्वङ्नखदन्ताश्च
पार्थिवाः । मूत्ररक्तकफस्वेदशु
क्लानि वारिसंश्रितम् ॥ उक

தேகத்தி லைந்துபூதங்களு மிருக்கும் விதமாவன? எலும்பு மாம்ஸம் மயிர் தோல் நகம் பல் இவை பூமியினம்சம். மூத்திரம் ரக்தம் கபம் வேர்வை சுக்லம் இவை ஜலத்தி னம்சம். (உக)

हृदि पक्त्र्यग्नयोः पित्ते तेज
स्सूक्ष्मसुषिरनासु । प्राणाद्यास्तथा हि
देह नभस्स्थानस्थिते ॥ ௨௦

இருதயத்திலும் பாகஞ்செய்யும் ஜாடராக்நியிலும் நேத்ரங்களிலும் பித்தத்திலும், உஷ்ணம் சமைத்த

ல் பிரகாசம் எரிதல் இவ்வித அக்நியின் தன்மை தோற்றுகிறபடியால் அவை யக்நியி னம்சம். பிராணாதி வியாபார பேதத்தால் வெவ்வேறு பேர்கொண்டு தேகத்தில் வாயு இருப்பது முன்னமே சொல்லியாயிற்று.

ஸர்வவ்ருத்த்யநுரோதேந வ்யோம ஸர்வாஸு
ஸ்நாடிஷு । ௧௦

ஆகாசமானது ஆங்கார விருத்தியை யநுசரித்துச் சகல நாடிகளிலு மிருக்கும். (௧௦)

ப்ரயோக்த்ரீ ஸம்ப்ராப்தௌ ஹ்வ
கலாத்யா க்ஷ்மாந்தா । ப்ரதிபும்நியதா ஸோ
ம ஹேதோ வ்யஞ்ஜநீயதே ॥ ௧௧

கலைமுதற் பூமிவரையி லிந்தத் தத்வங்கள் புருடனுக்குப் போககாரிய சாதகங்களா யிருக்கின்றன. போகஞ் சாதாரண மாகாமல் வேறுபட் டிருப்பதால் இந்தத் தத்வங்களு மாத்மாக்கள்தோறுந் தனித்தனி யுண்டென்று நிச்சயிக்கப்படும். (௧௧)

ஆனாற் போகபேதத்திற்குக் கன்ம நிமித்தமாகுமென்னில்? சரியே. ஆனா லந்தக் கன்மம நேரிட நிமித்தமாகாது தத்வசரீரங்களைப் பேதப்படுத்தி அதன்வழியே போகங்களையும் வேறுபடுத்தும்.

ஸர்வேஷாம் ஸமவர்த்தித்வாத் கர்மணாம்
ஶுத்தஜாதீயயோர்வ்யக்த ஸம்
தீவ்ராதிவ்யக்தஸம்ஸ்ரவ: ॥ ௧௨

இந்தச் சூக்குமமான தத்வமய சரீரமானது கன்ம பல போகரூபமான தனது வியாபாரமொருக்காலிலே யுந் தோற்றுதபடியால் வியாபகமன்று. மகத்து அஹங்கார முதலான வநேக காரணத்திலிருந் துண்டான போதிலு மிந்தச் சரீரம் கன்மபோக ரூபமான ஓரோ பலமுள்ளதென் றறிக. அஃதெவ்வாறெனில்? அநேக விதமான வத்தி எண்ணெய் பாத்திர முதலானதி லுண்டான தீபமானது பிரகாசரூபமான ஓரோபல முள்ளது போல. (௩௨௰)

இத்த்ராதிவ்யாஹ்ருதிகமிதம் வபுர்வப்ரஜ
ந்தோர்ஸ்வஸம்ஸ்ருஷ்டம் பஹுவிதம்ஹ
யாஸ் | ஸ்நேஹாவர்த்திப்ரப்ருதி பஹுவஸ்து
வர்த்தி ஜாயமானேஹ விஷயாஸ்ரயாய
வதீபவத் || ௩௩௰

இவ்வா றிந்தச் சம்சாரியான வனுயிற்குக் கன்மங்களைப் புசித்துக் கழிப்பதாயும் சேதனனுடைய சேர்க்கையாற் சேதனரூபமாயும் மாயாகார்ப்ப விருத்தியாயு மிருக்கின்ற விந்தத் தத்வசரீரமானது சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது. இதுவே போதாதென நினைத்து ஆச்ரயம் தூலதேகம் விஷயங்கள் இவைகளினுற்பத்தியின்பொருட்டுப் புவன தத்வ பரம்பரையை யினிச் சொல்லுவாம். (௩௩௰)

பன்னிரண்டாவது, இந்த்ரியாதி ப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஆ ஸ்லோகம்—௨௪௧.

உ

சிவமயம்.

௧௩—வது, அத்வ ப்ரகரணம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible] ‖ ௧

அசுத்தர்களான வாத்மாக்களுக்கு மேலான சிரேயஸிற்குத் தடையான கன்ம பாச பந்த நீங்கும்பொருட்டு அவ்வப்போகங்கட்குச் சாதனங்களான தநுகரண புவனங்களைச் சிருஷ்டிக்க நினைத்தபின் அனந்தேச்வரர் ஆத்மாவிற்குச் சொல்லிப்போந்த விஷய போகரூபமான காரியம் நன்றாகச்சித்திக்கும் பொருட்டுச் சாதாரணங்களான கலைமுதலான காரணங்களிலிருந்து புவனங்களை யுண்டாக்கினார்.

இவ்விடத்தி லுண்டாக்குவது ஜகத்ரூபமான காரணத்திலிருந்து காரியம் வியக்தமாகச் செய்வதென வறிக. (௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௨

அந்தப் புவனங்கள் காலாக்னி புவனமுதல் கலாபுவன பரியந்தமென்றறிக. இதைத்தான் தத்வ மறிந்தவர்கள் போகஸ்தானமான சம்சார மண்டலமென்று சொல்கிறார்கள். (உ)

முன் சொல்லிய தத்வங்களியாவையும் கலைமுதலான காரணங்களில் தோற்றினவை; மாயையிலிருந்தல்ல. மாயை நிஷ்களமென்று ஸ்வாயம்புவாதி யாகமங்களிற் சொல்லியபடியால் மாயையி லுண்டாயிற்றென்னில்? மாயையும் புவனாதிகளைப்போல சந்நிவேச முள்ளதாய்ப் போக்யமாகும். அவ்வாறாகிற் கடாதிகளைப் போல் அநித்தியமாகும். மாயை போக்ய மாகாவிடில் மாயாகாரியமன்றிப் போக்யமே யில்லாமையாற் புருடனுக்குப் போக்யமில்லாமற் போக்த்ருத்துவ மில்லையாமென்னில்? சரியே. ஆனால் அதன் காரியமெல்லாம் வியக்திரூப மாகையால் அப்போது போக்யமாகும்; சக்திரூபமா யிருக்கும்போது அல்லவென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

இவ்வாறாகில் மாயாகர்ப்பத்தில் புவனங்க ளிருக்கின்றன வென்கையாற் புவனங்களெல்லாம் சந்நிவேச முள்ளதாய்ப் போக்யமா யிருப்பதால் மாயையு மவ்வாறாகுமென்னில்?—

மாயாயா ஸவிகாரத்வே [illegible]

யோऽபி வா: । தத்வமாஶ்ரித்ய தீக்ஷாயாம்
ஸர்வம் தச்ச க்ருதிஸம்ஸ்திதே || ௫

நித்யத்வ வ்யாபகத்வாதி ஶ்ரவணாதவ
ஸீயதே । ஊர்த்வம் மாயாதி யச்சோஹாத்யம்
உக்தம் ப்ரஜயயதிச || ௬

மாயையிலும் மண்டலேஸ்வரர் கஹநேஸ்வரர் முதலான ருத்ரர்கள் புவனபதிகளாய்ச் சொல்லப்படுகிறார்கள். கிரியாபாதத்தில் தீக்ஷையிலும் தத்வசுத்தி சொல்லியிருக்கிறது. ஆகிலுமிவைகளெல்லா மதன்காரியமான கலாமஸ்தகத்திலென் றறியவேண்டும். ஏனெனில்? மாயை நித்தியமென்றும் வியாபகமென்று மாகமங்களிற் சொல்லி யிருக்கிறபடியால், புவனமுதலானவை யுருப்பட்டுப் போக்யமாக விருப்பனவெல்லா மறியக் காண்கையால்; இவை தத்வா றல்லவென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது. ஆகையாற் காரியமாகிய கலைமுதலானவையே புவனகாரண மென்னில்? ஒரு குற்றமு மில்லை. (௫-௬)

இந்நியாயம் மஹாமாயையென்னும் வித்யா தத்வத்திலு மறியவேண்டு மென்கிறார்.

ஶுத்தாத்வநி வித்யாயா: பரஸ்தா:
பதய: க்ருதா: । யே தஸ்யாஶ்ஶிவபத்ரே
ஜ்ஞே தேவி தத்க்ருதிஸம்ஸ்திதே || ௭

சுத்தாத்வாவிலும் பரமான வித்தையென்னு மஹாமாயையின் காரியாதிகாரிகளாய் யாதொரு பதிகளதிற்

சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்களோ அவர்களு மதன் காரிய மஸ்தகத்திலென் றறியவேண்டியது. (௫)

இனி, கீழ் அத்வாவி லேகதேசத்தி லிருக்கும் பிரமாண்டத்தின் அகல வுயரங்களையும் அதற்குட்பட்ட புவனங்களின் அளவையும் சொல்லும்பொருட்டு யோஜனப் பிரமாணத்தைப் பரமாணு முதலாகச் சொல்கின்றார்.

[illegible]

சாலகத்தின் வழியாகவருஞ் சூரியகிரணத்தில் தோற்றும் பரமாணுரூபமான சூக்குமப் பொடியை மும்முறை யெட்டிற்பெருக்க ஒரு (கசாக்ரம்) மயிர்முனை என்னும் பிரமாணமாகும். அது எட்டு கொண்டது ஒரு லிக்ஷை. அது எட்டு கொண்டது ஒரு யூகை. அது எட்டு

கொண்டது ஒரு யவம். அது எட்டு கொண்டது ஒரு அங்குலம். அது இருபத்துநான்கு கொண்டது ஒரு முழம். அது நான்கு கொண்டது ஒரு வில்லு. அது இரண்டு கொண்டது ஒரு கோல். அது இரண்டாயிரம் கொண்டது ஒருகுரோசம். அது இரண்டு கொண்டது ஒரு கவ்யூதி. அது இரண்டு கொண்டது ஒரு யோஜனை யென்று தெரிந்தவர் சொல்கின்றார்கள். (௬—௭—௮)

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௯

அவ்வித யோஜனங் கோடிகொண்டது பிரமாண்டகபாலத்தின் பருமன். அப் பிரமாண்டத்திற்குள் காலாக்கி ருத்ரருடைய ஸ்தானம் பொன்மயமா யிருக்கிறது. அதே கோடியோஜனப் பிரமாணங் கொண்டது. (௯)

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௰

அவ்வாலயத்திற் பிரளயகாலத்தி லுண்டாகிய கோடிசூரியப் பிரகாசமுள்ள காலாக்கி யென்னும் பிரசித்தரான ருத்ரர் அவ்வித அநேக ருத்ரர்களாலே சூழப்பட் டிருக்கிறார். (௰)

[illegible]
[illegible]

[illegible] ॥ கக

அந்தக் காலாக்நி ருத்ரர் பரமேஶ்வரனுடைய ஸங்கார சக்தியினாலே பிரேரிக்கப்பட்டு ஜ்வலிக்கின்றதேஜசுள்ளவராகும்போது சகலாத்வாவிலு மிருக்கின்ற சர்வப் பிராணிகட்கும் பயமுண்டாகிறது. (கக)

[illegible] ॥ கஉ

அவருடைய ஜ்வாலையானது ஸ்வபாவமாகப் பத்துக்கோடி யுயரம் ஜ்வலிக்கின்றது. அதன் புகை திட்டமாய்ப் பயங்கரமா யைந்துகோடி யுயர மிருக்கின்றது.

[illegible] ॥ கங

[illegible] । கங

அதன்மேல் நரகங்களின் விஸ்தாரமாகிய (புடங்கள்) ஸ்தானங்கள் முப்பத்துமூன்று. தனித்தனியே தொண்ணூறு லக்ஷயோஜனையுள்ளன. அவைகளிலொன்றுக்கொன்றந்தரம் முப்பத்திரண்டு லக்ஷயோஜனை, அவை பாபி

கள் நரகபாதனை யநுபவிக்கும்பொருட்டு அத்வாவை யுண்டாக்கின வனந்தேச்வரராலே செய்யப்பட்ட ஸ்தானங்கள். (கங—கங அ)

தாநி தே நாமபிர்வக்ஷ்யே த்விஜேந்த்ர நிபோதமே || கச

அந்த நரகங்களைப் பெயரிட்டுச் சொல்கின்றேன் கேளும் பரத்வாஜருஷியே! (கச)

ரௌரவத்வாந்த ஶீதோஷ்ண ஸந்தாபாம்புஜ
மஹாம்புஜா꞉ | காலஸூத்ராக்யகா அஷ்டௌ
தே நரகா இதி விஶ்ருதா꞉ || கரு

ரௌரவம் த்வாந்தம் சீதம் உஷ்ணம் சந்தாபம் அம்புஜம் மகாம்புஜம் காலசூத்ரம் இவை எட்டும் நரகங்களென்று பிரசித்தங்களா யிருக்கின்றன. (கரு)

ஸூச்யாஸ்ய காலகட்கக்ஷாரதாராம்பரீஷகா꞉ | தப்தாங்கார மஹாதாஹ ஸந்தாபப்ரபசெ்சகை꞉ || கசு

ஸப்தாஷ்டௌ ஸஹிதா மஹாநரகா꞉ | கசு அ

சூசீமுகம் காலகட்கம் க்ஷாரதாரம் அம்பரீஷம் தப்தாங்காரம் மஹாதாஹம் சந்தாபம் ப்ரபச்சம் இவை எட்டும் மகாநரகங்கள். (கசு—கசு அ)

லாக்ஷாப்ரலேப மாம்ஸாத நிருச்வா

ஸ ஸோச்வாஸா: | யுக்மாத்ரி ஸால்மலீ

லோஹ பிண்டதீப்தக்ஷுத்பிபாஸகா: || கஎஉ

க்ருமிநிசய இத்யஷ்டௌ ராஜநரகா: ப்ரகீர்த்திதா: | கஅ

லாக்ஷாப்ரலேபம் மாம்ஸாதம் நிருச்வாஸம் ஸோச்வாசம் யுக்மாத்ரி சால்மலீ லோஹபிண்டதீப்தக்ஷுத்பிபாஸம் க்ருமிநிசயம் இவை எட்டும் ராஜநரகங்கள். கஅ

லோஹஸ்தம்போ விண்மூத்ர ஸரித்

வைதரணீநதீ | தாமிஸ்ரமந்ததாமி

ஸ்ர: கும்பீபாக மஹாரௌரவ: || ககூ

மஹாவீசிரித்யஷ்டௌ ராஜராஜே

ச்வரா: ஸ்ம்ருதா: | ககூஉ

லோஹஸ்தம்பம் விண்மூத்ரம் வைதரணீநதி தாமிஸ்ரம் அந்ததாமிஸ்ரம் கும்பீபாகம் மகாரௌரவம் அவீசி இவை எட்டும் ராஜராஜேஸ்வரநரகங்கள். இவ்வாறு நான்கு வகையாய் முப்பத்திரண்டு நரகங்களென அறிக. (ககூ—ககூஉ)

ஏஷாம் ப்ரத்யேகம் நரகா: ஸஹஸ்ரம்

யோஜந ஸங்க்யயா । ஸந்தி கோடய

த்ரிம்ஶச் ச த்வே ச லக்ஷே த்விஜோத்தமா: ॥ உ௦

இந்த முப்பத்துமூன்று நரக புடங்களினளவு அந்தராளத்தோடு சேர்ந்து முப்பது கோடியும் இரண்டு லக்ஷமும் ஆகிறது. (உ௦)

ததஸ்த்ரிம்ஶத் ஸஹஸ்ராணி த்ர்யக்ஷா

ஸந்த்யவகாஶக: । ஸதத்ர யோஜந

ஸௌவர்ண வர்ணவேணா ஸௌவர்ணகாதுநீ ॥ உக

லோஹமயஸ்ச ம்ருண்மய: ஊர்த்வ

ஸௌவர்ணஸௌ ஆயஸம் । உகஅ

அந்த நரகபுடங்களின்மேல் முப்பதினாயிர யோஜனை வெளி. அதன்மேற் பூமி ஒன்பது லக்ஷயோஜனை யுள்ளது. அதன்மேற்பாதி பொன் மயமாயிருக்கும், கீழ்ப் பாதியிற் பாதி இரும்புமயமாயும் பாதி மண்மயமாயு மிருக்கும். (உக—உஅ)

தத்ர த்வாத்ரிம்ஶ நரகாதீஶாநா

ணாம் பதி: ஸ்தித: । கூஷ்மாண்ட இதி

விக்யாத: ப்ரபயார்க ஸமத்யுதி: ॥ உஉ

அவ்விடத்திற் கூறிப்போந்த முப்பத்திரண்டு நரகங்கட்கு மதிபதியாகிய கூஷ்மாண்டரென்று பிரசித்த

ரான ஈஸ்வரர் பிரளயகால ஸூரியனைப்போலவு மக்கி யைப்போலவுந் தேஜசுள்ளவரா யிருப்பர். (உஉ௭)

[illegible] உ௩௭

அந்தக் கூஸ்மாண்டர் பயங்கரமான முகமுள்ளவ ராயும் கோபிஷ்டராயும் உருட்சியான கண்விழி யுள்ள வராயும் பாசாயுதத்தைக் கையில் தரித்துக்கொண்டும் தன்னைப்போலொத்த அநேக பூதங்களாற் சூழப்பட்டு மிருப்பர். (உ௩௭)

[illegible] உ௪௭

இரும்பு மயமாயும் பொன்மயமாயு மிருக்கும் புடத்திற்கு மேல் நாமிருக்கும் பூமி எட்டாவதாகும். கீழ் ஆறுபூமிகள் ஆயிர ஆயிர யோஜனையுள்ளன. அதற்கு மே லிந்தப் பூமிக்குக் கீழ்ப்பட்ட ஏழாவதுபூமி மாத்திரம் இரண்டுகோடி எண்பத்தெட்டுலக்ஷ யோஜனை யுள்ளது. (உ௪௭)

[illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥ உரு

இந்த வெட்டுப் பூமிகட்கு நடுவிலுள்ள விடங்கள் ஒவ்வொன்று ஒன்பதினாயிர யோஜனை யுள்ளவை. எல்லாவற்றிற்கு மேலாயும் பொன்மயமாயும் மேற்சொல்லு மாடகேச்வரா திஷ்டிதமாயுமிருக்கு மிடமாத்திரம் பதினாயிரயோஜனை யுள்ளது. இவ்வேழுபூமிகளையு மே மூபாதாளமென்பர். (உரு)

[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ உசா
[illegible]
[illegible] । உஎ

அந்தப் பாதாளங்களின் பெயர்களாவன? ஆபாசம் பாதாளாக்யம் நிதலம் கபஸ்திமத் மகாதலம் ரசாதலம் பாதாளம் எனவேழு. (உசா—உஎ)

[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ உஅ

இந்த வேழு பாதாளங்களிலும் அசுரர் நாகேச்வரர் இராக்கதர் இவர்கள் அதிபதிகளாக அவ்வேழுபெய

ரிருக்கிறார்கள் ; அவர்களின் பெயர்களை மேற்சொல்லுவாம். (உஅ)

தைத்யாஃ ஶங்குஶ்ருதிஃ ப்ரஹ்லாதஃ ஶிஶுபால
ஶ்ச கர்கந்துகஃ । ஹிரண்யாக்ஷோ
ப்ருஹத்கர்ப்போ பலிஶ்சேதி யதாக்ரமம்
ஸ்ம்ருதாஃ ॥ உகூ

அசுரர்கள் பெயர், கீழ்ப்பாதாளத்திற் சங்குசுருதி அதன்மேல் பிரஹ்லாதன் சிசுபாலன் கர்க்கந்துகன் இரண்யாக்ஷன் பிரகத்கர்ப்பன் பலி இவ்வா றேழுபெயர் வரிசையா யிருப்பர்கள். (உகூ)

காத்ரவேயாஃ குடிலகோ வாஸுகிஃ
கம்பலஸ்ததா । கார்க்கோடகோ ய காளா
ங்கோ துர்த்தர்ஷஸ் தக்ஷகஸ்ததா ॥ ௩0

நாகேச்வரர் பெயர், குடிலகன் வாசுகி கம்பலன் கார்க்கோடகன் காளாங்கன் துர்த்தர்சன் தக்ஷகன் என வரிசையா யேழுபெய ரிருப்பர்கள். (௩0)

விகடோ லோஹிதாக்ஷஶ்ச யமோ
விகடாநநஃ । கராளோ பீமநிர்ஹ்ராதஃ
பிங்கலஶ்சேதி ராக்ஷஸாஃ ॥ ௩க

இராக்கதர்பெயர், விகடன் லோஹிதாக்ஷன் யமன் விகடாநநன் கராளன் பீமநிர்ஹ்ராதன் பிங்களன் என வரிசையா யேழுபெயரிருப்பர்கள். (௩க)

தேஷாமுபரி நிஶ்ஶேஷபாதாலாதி
பதீஶ்வர: । ஹாடகேஶ: காஞ்சநே யாம
ஸ்வர்ணே ஸ்வாடக: ஸ்தித: ॥ ௧௨

அவ் வேழுபாதாளங்கட்குமேல் அந்தந்தப் பாதாளாதிபதிகட் கெல்லா மீஶ்வரரான ஆடகேஶ்வரர் ஆயிரயோஜனையுள்ள பொன்மயமான வாலயத்தி லிருக்கின்றார். (௧௨)

யம் ஸ்துவந்தி ஸ்த்ரிய: ஸ்தோத்ரைர் யதா
யதி விஶேஷணை: । தைத்யயக்ஷ
ஸுராஹீஶ கந்யாஸ்தே வேதகை: ॥ ௧௩

அவ் வாடகேஶ்வரரை அசுர யக்ஷ தேவ நாக கன்னிகைகள் தங்க ளிஷ்ட நிறைவேறும் பொருட்டு நியமத்துடன் தாள லயாதிகளா லழகாய்ப் பதங்களினால் துதிக்கின்றார்கள். (௧௩)

தத: கோடிப்ரமாணம் ச பூர் நாநாஜந
ஸம்ஶ்ரயா । த்வீபஶைலஸரித்வாரி நி
தியுக்தா யுக்தா ॥ ௧௪

அதன்மேற் கோடியோசனை விசாலமுள்ளதாய்ப் பலவித ஜனங்கட் காதாரமாய் மேற்சொல்லும் த்வீபம் மலை ஆறு சமுத்ரம் இவைகளாற் சூழப்பட்டதாய் பூமி யிருக்கின்றது. (௧௪)

𑌜𑌮𑍍𑌬𑍂𑌶𑌾𑌕𑌕𑍁𑌶𑌕𑍍𑌰𑍌𑌞𑍍𑌚𑌶𑌾𑌲𑍍𑌮𑌲𑌿𑌗𑍋
𑌮𑍇𑌦𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌾𑌃 । 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍀
𑌪𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌬𑍍𑌧𑌿𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௫

த்வீபங்களாவன? ஜம்பூ சாகம் குசம் கிரௌஞ்சம் சால்மலி கோமேதம் புஷ்கரம் என வேழு த்வீபங்கள் லக்ஷமுத லிரட்டிப்பான யோஜனப்பிரமாண முள்ளவைகளாய்த் தங்கட்குச் சரியான அளவுள்ள உப்புமுத லான வேழு சமுத்திரங்களாற் சூழப்பட் டிருக்கும்.

𑌤𑌤𑍋 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑍀 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌲𑍋
𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 । 𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋
𑌦𑌃 𑌕𑌟𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௬

அதற்கப்பாற் பொன்மயமான பூமி. அப்பால் லோகாலோக பர்வதம். அப்பால் இருள். அப்பால் கர்ப்போதமென்னும் சமுத்ரம். அப்பால் அண்டகடாகம். இப்படி பூமண்டல மிருக்கிறது. (௧௬)

ப்ரச்னை.

[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௧௭

[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௧௮

தேவேஶ்வரனாகிய தேவேந்திரனே! சகலமுந் தெரிந்த நீரே வக்த்தாவாய்ச் சொல்லும். முழுதுமறிய வேண்டுமென்றென் மனங் கேட்க முயல்கின்றதாதலால் ஆச்சரியமான மலை ஆறு த்வீபம் காடு கடல் இவைகளா லலங்கரிக்கப்பட்ட சிறந்த பூமியினளவை விஸ்தாரமாகக் கேட்க விரும்புகிறேன். (௧௭—௧௮)

உத்தரம்.

வர்ணயிஷ்யே த்விஜஶ்ரேஷ்ட ஶ்ருணுஷ்வ
தோகஶைலவத் | த்வீபார்ணவநதீநாம் ச
பூப்ரமாணம் விஶேஷகாத்ஸநவஸ: || ௧௯

கூறிப்போந்த கிரமமாக த்வீபம் ஆறு காடு முதலானவற்றை விஸ்தாரமாகச் சொல்கின்றேன், ஜாக்ரதையாகக் கேளும் பரத்வாஜ மகாருஷியே! (௧௯)

ஜம்பூத்வீபம் க்ஷிதேர்நாபிஸ்தத்வ்ருத்தம் லக்ஷயோஜநம் | க்ஷாராப்திநா பரிவ்ருதம் பரிவ்ருத்தேந தாவதா || ௨௦

ஜம்புத்வீப மென்பது பூமியின் நடு. அது வ்ருத்தமாய் லக்ஷயோசனை யளவுள்ளதாய் அவ்வள வளவுள்ள வ்ருத்தமான உப்புசமுத்திரத்தாற் சூழப்பட் டிருக்கும். (௨௦)

தஸ்ய மத்யே ஸ்தித: ஶ்ரேஷ்டோ ராஜராஜோ ஹிரண்மய: | ஶிரஸ்கந்தாம்ஸபாதேஷு ஜ்யோதிர்தேவாஸ்பதம் விஶேஷித: || ௨௧

அந்த ஜம்பூ த்வீபத்தி னடுவில் மலைகட் கெல்லா மதிபதியாயும் பொன்மயமாயும் சூரியனைவிட அதிக காந்தியுள்ளதாயும் தேவதைகட்கு வாசஸ்தானமாயுமி ருக்கிற மேருவென்னு மலை யிருக்கின்றது. (சக)

ஸமெஷாபஸ ஸஹஸ்ராணி க்ஷிதௌ வி
ஷ்டோ ஊர்த்வமாஸ்தி । தத்ரோர்த்வம் ஸ்ரோதோ
க்ஷமேண மெஷாபஸ்தித꞉ ॥ சஉ

அந்த மேரு உயரம் லக்ஷயோஜனை. அதிற் பதி னாறாயிரம் பூமிக்குள்ளிருக்கிறது, பூமிக்குமேல் எண்ப த்துநாலாயிரம். அடியில் அகலம் பதினாறாயிரம், தலையி ல்முப்பத்திராயிரம். (சஉ)

த்ரிம்ஶத்யோஜநஸாஹஸ்ர விஸ்தாரோ
மேருஶைலஸ்ய । ரேகாபங்க்திகாகாரா
ஸ்ருங்கைர்தீர்க்கதரா꞉ ॥ சஙு

ஜநகா உப ஸஹஸ்ரம் தேந ஊர்த்வம்ஸா
ஸ்ர க்ஷேபரா । சஙுஉ

அந்த மலையில் இருபத்தையாயிர விருபத்தையா யிர யோஜனைக்குமேல் ஒவ்வொரு கணுவுள்ள மூன்று கணு மூவாயிர மூவாயிர யோஜனை யுடமுள்ளவைக ளா யிருக்கும். அவைகளில் முதற் கணுவில் பதினாயிர யோஜனை யகலமுள்ள ஒரு மேகலையும், இரண்டாவதிற் பதினாலாயிர யோஜனை யகலமுள் ளொருமேகலையும்,

மூன்றுவதிற் பதினெண்ணாயிர யோஜனை யகலமுள்ள வொருமேகலையும் தேஜோமயமாக வெளிப்புறப்பட் டிருக்கும். (சங—சங௰)

[illegible]
[illegible]
[illegible] சசஉ

தலையிலிருக்கு மேகலையானது சகல ரத்னகாந்தியுள்ளதாய்த் திக்குப்பாலர்கட் காச்ரயமா யிருக்கும். அதைச் சக்ரவாடையென்று ஆகம மறிந்தவர்கள் சொல்வார்கள். (சச௰)

[illegible]
[illegible]
[illegible] சருஉ
[illegible]
[illegible] சகூ

அந்த மேகலைக்குக் கீழ்ப்பட்ட மேகலைகளிற் சித்தர் காந்தருவர் முதலானவ ரிருப்பர்கள். அந்த மேல் மேகலையில் எட்டுச் சிகரங்களுண்டு. அவைகளிற் கிழக்கு முதலாக இந்திராதி திக்குப் பாலகர்களுக்குப் பட்டணங்கள் எட்டிருக்கும். அவைகளின் பெயர்களைச் சொல்கின்றேன் கேளும், (சரு௰—சகூ)

[illegible]

ஸ்வர்க: । விவிதாஶ்சர்ய ஸம்ஜுஷ்டா ஸ்வர்க
ஸ்தா அமராவதீ । சஎ

பலவித மணிகளின் காந்திகளா லலங்கரிக்கப்பட்டுச் சித்தாதிகளா லடையப்பட்டுப் பொன்மய பூமியாயு மிருப்பது தேவேந்திரனுடைய அமராவதியென்னும் பட்டணம். (சஎ)

ரக்தபீத மணிப்ராய ஹேமப்ராகார
ஶோபநா । வஹ்நேஸ்தேஜோவதீ வஹ்நி
துல்யஸத்த்வ நிஷேவிதா ॥ சஅ

சிவந்தும் பொன்னிறமாயு மிருக்கும் மணிகளா லிழைக்கப்பட்ட பொன்மயமான மதிள் கோட்டை வாசலுள்ளதாயும் அக்நிக்குச் சமானமான வநேக பூதங்களா லடையப்பட்டு மிருப்பது, அக்நியினுடைய தேஜோவதி யென்னும் பட்டணம். (சஅ)

உச்ச்ரிதா ஸம்யமநீ தம் ஸ்யமயோ ஸ
ப்ராகாரஸம்வ்ருதா । காலபாஶ பித்ருவ்யாதி
ப்ரேதமாரீ நிஷேவிதா ॥ சகூ

யமனது சம்யமனி யென்னும் பட்டணம் உயர்ந்த இரும்புமயமான மதிள்சூழ்ந்து காலபாசம் பித்ருக்கள் வியாதிகள் பிரேதகணங்கள் மாரியென்னும் லோகக்ஷயகரமான வுற்பாதரோகம் இவைகளாற் சூழப்பட்டிருக்கும். (சகூ)

க்ருஷ்ணா நைர்ருத்யபதேர்
யாம்யவச் ச்யாமிதா | நீலேந்த்ர
ப்ராஸாத விதாநவர பூஷணா || ௫௦

நிருதியினது கிருஷ்ணையென்னும் பட்டணம் யமனதுபோற் கறுத்தும் இந்திரநீலமணி காந்தியுள்ள மேற்கட்டுகளா லலங்கரிக்கப்பட்டும் அசுரர்களா லடையப்பட்டு மிருக்கும். (௫௦)

ஶுத்தவதீ ப்ரசேதஸ꞉ ஸ்படிகோ
பலநிர்மிதா | பாண்டுராப்ரக்ருஹை
யுக்தா ஸத்வைர் ஜலாஶயை꞉ || ௫௧

வருணனது சுத்தவதியென்னும் பட்டணம் படிக மணிகளா லிழைக்கப்பட்டும் மகரகூர்மாதி ஜலஜந்துக்களா லடையப்பட்டும் வெளுத்தமேகத்தையொத்த கிரகங்களினாற் பிரகாசமாயு மிருக்கும். (௫௧)

வாயோர் கந்தவதீ துங்கஸிதபீத
த்வஜாகுலா | பலவத்பூதஸங்குஷ்டா
ஸர்வரத்ந விநிர்மிதா || ௫௨

வாயுவினது கந்தவதியென்னும் பட்டணம் உயர்ந்து வெண்மையாயும் பொன்னிறமாயு மிருக்கும் த்வஜங்களோடு கூடினதாயும் பலமுள்ள பூதங்களா லடையப்பட்டும் சகல மணிகளா லிழைக்கப்பட்டு மிருக்கும்.

உமொஹாஊயா உக்ஷ உஸஂஸ்வூதா உடுகாதி
நிஷேவிதா । விஜஸம்வஸ்தா ஹாதி ஹ
மெஹஷிநிமிரி வநெஹெ: ॥ ருங

சோமனது மஹோதயையென்னும் பட்டணம் வெண்மையாய் முத்து சந்திரகாந்தமணிகளாற் செய்யப்பட்டுப் பிராம்மண கணங்களால் துதிக்கப்பட்டு இமய மலைக்குச் சமானமான காந்தியுள்ள கிரகங்களாற் பிரகாசித்திருக்கும். (ருங.)

ஜவலூாட உர்ஹஹ ஸ ஈ உர தெ ய
யொஹூத: । வஸீயயொ வதீஸவ
ஈநஜா ஈஊ வெஸவிதா ॥ ருச

எரியாநின்ற நெற்றிக் கண்ணினுல் மன்மதனையும் யமனையு மெரித்து அதனாற்கீர்த்திபெற்ற ஈசானருடைய யசோவதியென்னும் பட்டணம், சகல மணிகளாலு மிழைக்கப்பட்டு ருத்ரகணங்களாற் சேவிக்கப்பட்டு மிருக்கும். (ருச)

ஊகிஸவத்ர ஸவஊா ஸூக்ஷவா
டாஊ விஸத்தா: । வயெஷா வநி
ஜொஊகெ வாஸிஜாத ஈஜொஈணா: ॥ ருரு

வெயஸா நிஷேவிதா ஜொகவாஜ உக்ஷா
நா வத்தினாழ । ஹகெயெ ஸமஜ
கெஷ்கொமியஜெ கவிஹி:க்ஷிதள ॥ ருசா

இவ்வாறெப்போதும் சுகத்தையே கொடாநின்றும் காற்றினு லிறைக்கப்பட்ட கற்பகத்தின் பூப்பொடிகளாற் சிவந்து மிருக்கின்ற திக்குப்பாலகர் பட்டணமெட்டும் பிரமாவினுற் செய்யப்பட்டன. இவைதான் லோகபாலகர்கட்கும் அவரை யநுசரித்தவர்கட்கும் மேன்மையின்பொருட்டுச் சுவர்க்கமென்று கவிகளாற் சொல்லப்படுகின்றன. (௫௫—௫௬)

𑌅𑌤 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾-
𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑌃 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶 𑌮𑌨𑍋𑌵𑌤𑍀 𑌨𑌾-
𑌮 𑌪𑍁𑌰𑍀 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾 ॥ ௫௭

𑌯𑌾𑌵𑌕𑌾𑌭𑌾 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰-
𑌭𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 । 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧-
𑌮𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑍀 ॥ ௫௮

இந்தப்பட்டணங்கட்கு நடுவில் பிரமாவினது மனேவதியென்னும் பட்டணம் பதினாலாயிர யோஜன விசாலமுள்ளதாய் லோகபாலர்களால் வணங்கப்பட்டு மிருந்த ரத்னகாந்திகளா லாகாசமார்க்கத்தையெல்லாஞ் சிவக்கச் செய்துகொண்டு ஸ்வர்க்கேச்சையை யதிசயித்துப் பிரமபதப்பிராப்தி யேதுவாகையாற் சாவித்ரியோடு போட்டிசெய்வதுபோ லிருக்கும். (௫௭—௫௮)

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯

மஹௌஜஸஃ । மஹாயோகி த்⁴யேயம் ஸித்³த⁴யே
யமாத்³யைர் ஹ்ருஷ்டவேத⁴ஸம் ॥ ௫௯

அந்த மனோவதிபட்டணத்தில் மிகுந்த தேஜோபலமுள்ள தேவர்களும் முனிவர்களும் யோகிகளால் த்யானிக்கத்தக்க பிரமாவைத் தங்களபீஷ்டசித்தியின் பொருட்டு இயம நியமாதிகளா லுபாசிக்கின்றார்கள்.

ததீ³ஶாநே தஸ்யாம்ஶே ஶ்ருங்க³ம் மேரோஸ்
ஸூர்யஸந்நிப⁴ம் । யஜ்ஜ்யோதிஷ்கமிதி க்²யாதம்
ஸதா³ பஶுபதே: ப்ரியம் ॥ ௬௦

அந்தப் பிரமபட்டணத்திற் கீசான பாகத்தி லந்த மேருமலையின் கொடிமுடி யொன்று சூரியப் பிரகாசமா யிருக்கிறது. அதைப் பரமேஸ்வரனுக் கெப்போதுமிஷ்டமான ஜோதிஷ்கமென்னும் ஸ்தானமென்பர்.

தஸ்ய ஹாடகமயேஷு மணிமயேஷு ச
சித்ரேஷு ஸம்ஸ்தி²தா: । ஸ்கந்த³நந்தி³
மஹாகால மணிப⁴த்³ராதி³ க³ணாதி⁴பா: ॥ ௬௧

அந்த ஜோதிஷ்கத்தின் பொன்மயமாயும் மணிகளாற் சித்ரங்களாயு மிருக்கின்ற சம பூமிகளிலே ஸ்கந்தர் நந்தி மகாகாளர் கணேசர் முதலாகிய சதாசிவ தத்வத்திற்குக் கீழ்ப்பட்ட கணங்க ளிருப்பர்கள். (௬௧)

ஶாஸிதத்வதே³வதா: ஸ்தா²நஸ்தா²:

[illegible] ௬௨

பிரமேந்திராதி தேவர்கட் கெல்லாம் நியந்தாவாய்த் திரிபுர சங்காரியான பரமேஸ்வரனது ஸ்தானமானது அநேக ருத்ரகணங்களாலும் பிரமாதி தேவர்களாலுஞ் சூழப்பட்டிருக்கும். (௬௨)

[illegible] ௬௩

இவ்வாறு மேருபர்வதஞ் சொல்லப்பட்டது. இனி, இதற்குக்கீழிதற்குப் பிடிப்பாகச் சில மலைகளுண்டு. அந்தந்த மலைகள்வரையி லிருக்கும். இந்த ஜம்பூத்வீபத்தில் ஒன்பது கண்டங்கள். அவை யாவுங் கேளும். (௬௩)

[illegible] ௬௪

[illegible] ௬௫

மேருவிற்குத் தென்புறத்தில் நிடதம் ஏமகூடம் இமயம் இம் மூன்றுமலைகளும், வடபுறத்தில் நீலம் ஸ்வேதம் ச்ருங்கவான் இம்மூன்றுமலைகளும், இரண்டாயிர யோஜனைப் பருமனும் பதினாயிர யோஜனை யுயரமும் ஒன்பதினாயிர யோஜனை யொன்றுக்கொன்று நடுவிலிடைவெளிகளு முள்ளவைகளாய்க் கிழக்குமேற்கு நீளமா யிரண் டுப்புச்சமுத்திர பரியந்தம் நீண் டழகான விடமுள்ளவைகளா யிருக்கும். (கூச—கூரு)

த்விஸஹஸ்ர விஷ்கம்பாஸ்தாவதுச்ச்ராய

ஸஹஸ்ராணி । நவஸஹஸ்ராந்தராணி ப்ராக்ப்ரத்ய

க்ச ஸமுத்ராவகாஹாநி ॥ கூகூ

மேருவிற்குக் கிழக்கும் மேற்கும் மால்யவான் கந்தமாதனம் என்னு மிரண்டு மலைகளும், தெற்குவடக்கு நிடத நீல பரியந்த நீண்டு அவைகட்குப் பாதியான ஆயிரயோஜனை பருமனுள்ளவைகளாய் அவ்வளவுயரமு மிடைவெளியு முள்ளவைகளா யிருக்கும். (கூகூ)

மால்யவத்கந்தமாதநௌ ததர்த்தம் ஸஹஸ்ர

ம் மேருமதௌ । ஸஹஸ்ரம் நீலநிஷதாய

தாவஸ்யௌ நிஷதாயதௌ ॥ கூஎ

மால்யவானுக்கு மேற்கு கந்தமாதனத்திற்குக் கிழக்கு நீலமலைக்குத் தெற்கு நிடதமலைக்கு வடக்கு இக

ன் மத்தியிலிருக்குங் கண்டத்திற் கிளாவிருதமென்று பெயர். (சுஎ)

[illegible] சுஅ

மால்யவானுக்குக் கிழக்கே பத்ராஶ்வ மென்னுங் கண்டம் அழகாய் ஜனமுள்ளது. கந்தமாதனத்திற்கு மேற்குக் கேதுமாலமென்னுங் கண்டம் அழகாய் இரதங்களுள்ளது. (சுஅ)

[illegible] சுகூ

நிடதமலைக்குத் தெற்கு அரிவருஷம், ஏமகூடமலைக்குத் தெற்குக் கிம்புருஷவருஷம், இமய மலைக்குத் தெற்கு பாரதவருஷம். (சுகூ)

[illegible] எ0

நீலமலைக்கு வடக்கு ரம்யகவருஷம், ஶ்வேதமலைக்கு வடக்கு இரண்யகவருஷம், ச்ருங்கவான்மலைக்கு வடக்குக் குருவருஷம். (எ0)

[illegible]

[illegible] ௭௧

[illegible] ௭௨

[illegible] ௭௩

மேருமலைக்குக் கிழக்குமுதல் நான்குபக்கமும் வரிசையாக வெண்மையான மந்தரமலையும், பொன்னிறமான கந்தமாதனமலையும், கறுத்தவிபுலமலையும், சிவந்தசுபார்சுவமலையும் ஐம்பதினாயிர யோஜனை யுயரமுள்ளவைகளாய் மேருவிற்குப் பிடிப்பாக பிரமாவினாலே சிருஷ்டிக்கப்பட் டிருக்கின்றன. அம்மலைகளின்மேற் கிழக்குமுதல் வரிசையாகக் கடம்ப நாவல் அரசு ஆல் இந்நான்கு கற்பக விருக்ஷங்களு மாயிரயோஜனை யுயரமுள்ளவைகளா யிருக்கின்றன. (௭௧—௭௨—௭௩)

[illegible] ௭௪

அந்த நாவல் மரத்தின் பலசாரமானது ஆறாக

மேருமலையைச்சுற்றி அந்தப் பூமியெல்லாம் பொன்னு க்கி அந்த மேருவினடியிற் போகிறது. (எச)

தாம் வீக்ஷ்ய பக்ஷிஸங்காஶ்ச ம்ருகாஶ்ச
வா ம்ருகாதய: । ஸர்வே ஸுவர்ணதாம் யாந்தி
ச ஸர்பாஸஹ ஸுவர்ணமயா: ॥ எரு

அந்த நதிஜலத்தில் ஸ்நாநபானஞ் செய்யும் பக்ஷிகள் சர்ப்பங்கள் எலி மிருகங்கள் குரங்குகள் முதலான பிராணிக ளியாவும் பொன்மய மாகின்றன. (எரு)

ஜீவகேதோர் ஹி ஜம்பூ: கல்பவ்ருக்ஷா
விஶேஷ ஸம்ஸ்த்வீ । ப்ரஹாவாதி பதாகேவ
தம் ஜம்பூத்வீப இதிஶ்ருத: ॥ எசு

மற்றக் கற்ப விருக்ஷங்க ளிருக்கையிலு மந்த நாவல்மர மிந்த த்வீபத்திற்குத் த்வஜமானபடியா லதன் மகிமையா லிந்த த்வீபத்திற்கு ஜம்பூத்வீபமென்று பெயராயிற்று. (எசு)

ப்ராச்யாம் விஷ்கம்ப மேரோஸ்து
மே சைத்ரரதம் வநம் । ஸரோ ஸர
ணோதகாநாம தத்ர ஹேமாப்ஜ ஶோபிதம் ॥ எஎ

மேருவிற்குக் கிழக்கே பிடிப்புமலையான மந்தரத்தி னடியில் சைத்திரதமென்னும் உத்யான வனமும் பொற்றாமரையா லலங்கரிக்கப்பட்ட அருணோதகமென்னும் தடாகமு மிருக்கின்றது. (எஎ)

[illegible] எஅ

தென்புறத்திற் கந்தமாதனமலையி னடியிற் கந்தருவர் தேவர் சித்தர் அப்ஸரஸ் இவர்களாற் சூழப்பட்ட நந்தனமென்னும் வனமும் மனோகரமாகிய மானஸமென்னுந் தடாகமு மிருக்கிறது. (எஅ)

[illegible] எக

மேற்கே விபுலமலையி னடியில் வைப்ராஜ மென்னும் வனமும், சூர்யனுக்குச் சமானகாந்தியுள்ள தாமரைகள் சூழ்ந்த சிதோதமென்னும் தடாகமும் தேவர்களா லடையப்பட்டிருக்கும். (எக)

[illegible] அ0

வடபுறத்திற் சுபார்ஸ்வமலையி னடியில் த்ருதிமத்தென்னும் வனமும் செங்கழுநீர் தாமரைசூழ்ந்த பத்ரகமென்னுந் தடாகமும் பித்ருக்களா லெப்போது மடையப்பட் டிருக்கும். (அ0)

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌜𑌮𑍍𑌬𑍂𑌫𑌲
𑌰𑌸𑌾𑌶𑌨𑌃। 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌮𑍇𑌰𑍋𑌃 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌭𑍋𑌦𑌯𑍇 ॥ ௭௧

இளாவிருத கண்டத்தில் ஜனமானது பதின்மூவாயிர வயசுள்ளதாயும் நாவற்பழ ரசம் புசித்துக்கொண்டும் மேருவின்பிரகாசத்தாற் பதார்த்தங்களை யறிந்துகொண்டும் அழகான காந்தி யுள்ளதாயு மிருக்கும். (௭௧)

𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌯𑍁𑌤𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌨𑍀𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃
𑌪𑌨𑌸𑌾𑌶𑌨𑌃। 𑌕𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌲𑍇 𑌜
𑌨𑍋 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌦𑍇𑌹𑌸𑍁𑌖𑍀 𑌬𑌲𑍀 ॥ ௭௨

கேதுமால கண்டத்தில் ஜனமானது பதினாயிர வயதுள்ளதாயும் கருநெய்தல் நிறமுள்ளதாயும் பலாப்பழரசம் புசித்துக்கொண்டும் திவ்யமான சரீரமும் சுகம் பலம் இவைகளுள்ளதாயு மிருக்கும். (௭௨)

𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑍀𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌾𑌶
𑌨𑍋 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌵𑌾𑌜𑌿𑌷𑍁। 𑌦𑌶𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾
𑌯𑍁𑌰𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌶𑍋𑌕𑌭𑌯𑍋𑌜𑍍𑌝𑌿𑌤𑌃 ॥ ௭௩

பத்ராசுவ வருஷத்தில் ஜனமானது பதினாயிர வயதுள்ளதாயும் சந்திர நிறமுள்ளதாயும் கருநெய்தலைப் புசித்துக்கொண்டும் துக்கம் சோகம் பயம் இவைகளில்லாததாயு மிருக்கும். (௭௩)

த்ரிம்ஶத்வர்ஷ ஸஹஸ்ராயுஷ: க்ஷீரவ்ருக்ஷ
பலாஶநா: । யுக்மம் ஸூதி: காந்தா
ஸ்யு: ஸ்யாமாவதாதா: ஸ்த்ரீபும்ஸா: ॥ அசு

குருவருஷத்தில் ஜனமானது முப்பதினாயிர வயதுள்ளதாயும் இச்சைப்படி விருக்ஷபலங்களைப் புசித்துக்கொண்டும் பிரயங்குவென்னும் கொடியினுடைய புஷ்பநிறமுள்ளதாயும் (அதாவது வெண்மை)ஸ்திரீபுமானாக இரட்டையாகவே பிரசவித்துக்கொண்டிருக்கும். அசு

இந்தக் குருவருஷத்தைச் சார்ந்திருக்கு மிரண்டு த்வீபங்களைச் சொல்கின்றார்.

ஸுத்வேத ஸஹஸ்ராணி வேதிகா
ஸ்ரீ கேதிகா । வேலாவாயாமதா ஸிந்து
ர்ஹ்ரீவாரண வேஷ்டிதா ॥ அரு

உத்தர ஸாகராத்தீர்ணா உத்தர ஸ்கா
ஞ்சா ரஜ்ஞுதா । வேலாவ்ருத்தம் தயோஸ்ஸா
யுஷ: ஸமுத்ரோஜ்ஞ வோஜநம் ॥ அசா

சந்த்ரஸூர்யா க்ஷேத்ரவ்யம் வாஜிநீயா
ஸீகா தத: । அசாஉ

குருவருஷத்திற்குச் சமீபத்தி லுப்புச்சமுத்திரத்தில் வரிசையாக ஐயாயிர நாலாயிர யோஜனைவரையில் வியாபித்துக்கொண்டு ஒரு திக்குமூலையால் தெரிந்து

கொண்டு வடபுறமாகவும் வாயுமூலையாகவும் சித்த யோக சாரணர்களாற் சூழப்பட்டுச் சந்திர த்வீபமெ ன்றும் பத்திராகர த்வீபமென்று மிரண்டு த்வீபங்க ளிருக்கும். அவ்விரண்டு த்வீபங்களிலும் ஜனங்கள் கிர மமாகச் சந்திரநிறமும் செந்தாமரை நிறமு முள்ளவை யாயும் இளாவிரத வருஷத்தைப்போல் வயதுள்ளவை யாயும் பலமூலங்களைப் புசித்துக்கொண்டும் இருக்கும். இவை யிரண்டும் குருவருஷ சமீபமாதலாற் சொல் லப்பட்டனவென் றறிக. (அரு—அசு—அசுஉ)

ஸார்த்தாநி த்வாதஶ ஸஹஸ்ராணி ஆயுஷாம்
ஹிரண்மயே | ஜநாஸ் ஸூர்யப்ரபாபா
ஜம்பீரபலபோஜநா: || அஎஉ

இரண்யக வருஷத்தில் ஜனமானது பன்னீராயிர த்தைந்நூறு வயதுள்ளதாயும் சந்திரகாந்தி யுள்ளதா யும் எலுமிச்சம்பழம் புசித்துக்கொண்டி மிருக்கும்.

நீலநீரஜஸங்காஶாஸ் ஸங்க்ஷேபே ஆயு
ஷி ஸ்திதா: | ஜநாஸ்ஸார்த்தஸஹஸ்ராணி த்வ
ந்யக்ரோதபலபோஜநா: || அஅஉ

ரம்யகவருஷத்தில் ஜநமானது பன்னீராயிர வய துள்ளதாயும் கருநெய்தல் நிறமாயும் ஆலின் பழம் புசி த்துக்கொண்டு மிருக்கும். (அஅஉ)

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥௮௯॥

அரிவருஷத்தில் ஜனமானது பன்னீராயிர வயதுள்ளதாயும் வெள்ளிநிறமாயும் கரும்பைப் புசித்துக்கொண்டிருக்கும். கிம்புருட வருஷத்தில் ஜனமானது பன்னீராயிர வயதுள்ளதாயும் பொன்னிறமாயும் பிலக்ஷமென்னுங்கல்லாலின் பழத்தைப் புசித்துக்கொண்டிருக்கும். (௮௯)

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ ௯0

இவ்வாறு கூறிய கிம்புருஷை முதலான எட்டுவருஷங்களிலும் ஜனங்களுக்கு மாறிமாறிவருங் கிருதாதியுகங்களில் அவஸ்தாபேதமில்லை. (௯0)

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥௯௧

ஆறுவிந்தப் பாரதவருஷத்தில் ஜனமானது யுகங்களுக்குத் தக்கபடி அறிவு ஆயுசு தேஜசு பலம் அர்த்தம் பிரஜை இவை மாறிக்கொண்டு உழுது முழாமலு மு

ண்டானதைப் புசித்துக்கொண்டு தாபத்திரயத்தால் வருத்த மடைந்திருக்கும். (௬௧ ற)

கு³ணவத்கார்ய [illegible] ஶ்ரேஷ்ட²ம்
கிஞ்சி [illegible] | ஸர்வாஸாம் ப²ல
பூ⁴மீநாம் கர்மபூ⁴: காரணம் யத: || ௬௨

ஆனு லிந்தப் பாரதவருஷத்தில் ஒரு குணமுண்டு. அதாவது, இவ்விடத்தில் முயற்சிசெய்கிறவன் பயனியாவும் பெறுவான்; பலபூமிகளுக்கெல்லாம் கன்மபூமி காரணமாதலால். (௬௨ ற)

கர்மபூ⁴மி ரியம் ஸ்வர்க³ ப²லபூ⁴மி
ரித: பரா | இஹாஸ்மின் க்ரியதே கர்ம த
த்பரத்ர பு⁴ஜ்யதே || ௬௩

இதுதான் கன்மபூமி, மற்றவையெல்லாம் பலபூமி. இவ்விடத்திற் செய்யுங் கன்மமானது மற்றவிடத்திற் பலங்கொடுக்க வுபயோகமாகிறது. (௬௩ ற)

நவாஸ்மின் [illegible] நவபா⁴
கா³ [illegible] | இந்த்³ர [illegible]
யோ நாக³ [illegible] || ௬௪

இந்த ஜம்பூத்வீபத்திற் சமுத்ரமான தொன்பது பிரிவாகிப் பாதிபூமியும் பாதிஜலமுமாகச் சூழ்ந்திருக்

யதால் ஒன்பது த்வீபங்களுண்டு. அவைகளின் பெயர்களைக் கூறுகின்றேன் கேளுங்கள். (௧௪௨)

இந்த்³ரத்³வீப: கஶேருமாம்ஸ் தாம்ரவ
ர்ணோ க³ப⁴ஸ்திமாந் । நாக³த்³வீபஸ் ததா²
ஸௌம்யோ கா³ந்த⁴ர்வோ வாருணஸ்த்வயம் ॥ ௧௫௨

குமாரிகாக்²யோ நவமோ நாநாப
ர்வதநிம்நகா: । நாநாஜாதிஜநாகீர்ணா
ஸாக³ரைஶ்ச ப்ரகீர்த்திதா: ॥ ௧௬௨

இந்திரத்வீபம் கசேருத்வீபம் தாம்ரபர்ண த்வீபம் கபஸ்திமான் த்வீபம் நாகத்வீபம் சாந்திரமஸ் த்வீபம் காந்தருவத்வீபம் வாருணத்வீபம் குமரித்வீபம் என ஒன்பது த்வீபங்கள். இவையாவும் பலவிதமலை ஆறுகளாலும் பலஜாதிஜனங்களாலுஞ் சூழப்பட்டிருக்கும். (௧௫௨—௧௬௨)

அக்³நீத்⁴ரோ நாம ந்ருபதிர் ஜம்பூ³த்³வீபேஶ்வரோ
ப⁴வத் யோ மநோ: குலே । தஜ்ஜாதா நவவர்ஷம்
ஜா: புத்ரா: ஸ்ம்ருதா பா⁴ரதாத³ய: ॥ ௧௭௨

மனுவம்சத்தில் அக்நீத்திரனென்னு மொருராஜன் ஜம்பூ த்வீபத்திற் கதிபதியாக விருந்தான். அவனுக்குப் பாதன்முதலாகப் பிள்ளைகள் ஒன்பது. அவர்களின் பெயர்களாலே இந்தக் கண்டங்கள் பாரதமுதலான பெயருள்ளன வாயின. (௧௭௨)

𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰 𑌦𑌧𑌿𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹 𑌰𑌸𑍇𑌕𑍍𑌷𑍁𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁
𑌤𑍋𑌯𑌕𑍈𑌃 । 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍 [illegible] 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌾
𑌜𑌮𑍍𑌬𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ ௯௮

இந்த ஜம்புமுதலாக வேழு த்வீபங்களும் வரிசையாக லக்ஷமுதல் இரட்டித்தயோஜனை விசாலமுள்ள உப்பு பால் தயிர் நெய் கருப்பஞ்சாறு கள் சுத்தஜலம் இவ் வேழுசமுத்திரங்களாலும் சூழப்பட்டிருக்கின்றன. (௯௮)

𑌶𑌾𑌕𑍇 𑌶𑌾𑌕 [illegible]
[illegible] । 𑌕𑍁𑌶𑍇 [illegible]
[illegible] ॥ ௯௯

அப்பால் சாகத்வீபத்திற் சாகமென்னு மோர்மரமுயர்ந்து பிரசித்தமாக இருக்கிறபடியா லந்த த்வீபத்திற்குச் சாகமென்று பெயராயிற்று. அப்பால் குசத்வீபத்தில் பிரமா யாகஞ் செய்யும்போது பொன்மயமாக ஓர் குசமென்னும் தர்ப்பமுண்டானபடியா லந்தத்வீபத்திற்குக் குசமென்று பெயராயிற்று. (௯௯)

𑌕𑍍𑌰𑍌𑌞𑍍𑌚𑍇 𑌕𑍍𑌰𑍌𑌞𑍍𑌚𑍋 [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௧௦௦

அப்பாற் க்ரௌஞ்ச த்வீபத்திற் பொன்மயமான ரூகையுள்ள கிரௌஞ்சமென்னு மலையிற் பலவித மாயையுள்ள க்ரௌஞ்சனென்னு மோ ரசுரன் மஹாமாயையுள்ள சுப்ரமணியரால் வெகுவாய்ச் சண்டைசெய்து அடிக்கப்பட்டான். (க00ற)

[illegible]
[illegible] க0கற

அவரா லந்த வசுரனுடைய வாசமான க்ரௌஞ்ச மலை யோட்டையாகச் செய்யப்பட்டதென்று பிரசித்தமா யிருக்கிறது. அம்மலை யந்த த்வீபத்திற்கு அடையாளமா யிருந்தபடியா லதற்குக் கிரௌஞ்சமென்று பெயராயிற்று. (க0கற)

[illegible]
[illegible] க0உற

அப்பாற் சால்மல த்வீபத்திற் பொன்மயமாயும் சூரியப் பிரகாசமாயும் தேவர்கட்குப் பிரியமாயும் ஆயிரயோஜனை யுயரமுள்ளதாயு மிருக்கிற ஓர் சால்மலமென்னு முள்ளிலவமர மந்த த்வீபத்திற் கடையாளமாக விருந்தபடியா லதற்குச் சால்மல த்வீபமென்று பெயராயிற்று. (க0உற)

கோமேதே கோபதிர்நாம ராஜா
ஹுதபுக் ஸமதேஜஸ்க: । யாஜ்யோ
ஹி ஆங்கிரஸாநாம் ஔதத்யாநாம் ஶிஷ்யக:
க்ரதௌ ॥ ௧௦௩

ஸமேதஸ்ய ஹயமேதாய ப்ருகூந்வவ்ரே
ஷு ஸ்வயம்புருஹூதாந்து । ஸமேதஸ்ய தத:
க்ருத்த: கௌதம: பஶவஸ் ஸோமதேவக்ஷ
யம் ॥ ௧௦௪

யஜ்ஞவாடேஷு தாமாவோ கௌதமஸ்ய ஶாபாத்தௌ
பாஶிநா தேநே: । தந்மூலம் தேந்த்ர
ஞா கோமேதே ஸர்வதோ ஹவம் ॥ ௧௦௫

அப்பாற் கோமேதக த்வீபத்தில் மனுவம்சத்து ராஜனொருவன் கோபதியென்பவன் அக்நிபோல் தேஜசுள்ள உதத்ய வம்சத்து ருஷிகளுக்குச் சிஷ்யன், பசுமேத யாகஞ்செய்ய ஆரம்பித்தான். அப்போதவன் குருக்கள் தேவேந்திரன் செய்யும் யாகத்திற்குப் போயிருந்தமையாற் பிருகு வம்சத்தாரைக் குருக்களாக வரித்துக்கொண்டான். பின்பு கௌதமர் கோபத்தால் லவனைச் சபிக்க வவன் க்ஷயமடைந்தான். அவனியாகசாலையிற் பசுக்களெல்லா மவருடைய கோபாக்நியாற் கொளுத்தப்பட்டன. அப் பசுக்களின் மாம்சங்களாலே யத்தப் பூமியெல்லா மறைக்கப்பட்டபடியா லந்த த்வீபத்

திற்குக் கோமேத மென்று பெயராயிற்று. (கOங—
கUசு—கOரு)

நதீ³ புஷ்கரிணீ நாம ஸௌம்யா புஷ்கர
ஸம்ஞிதா | தயாஸ புஷ்கரத்³வீப: ப்ர
தி²த ஸ்வர்க³ஸேவித: || கOசு

அப்பாற் புஷ்கர த்வீபத்திற் பொன்மயமான தாமரைகளா லலங்கரிக்கப்பட்ட புஷ்கரணீயென்னும் பெயருள்ள ஓர் நதி யுண்டு. அதனு லந்த த்வீபம் புஷ்கரமென்று பிரசித்தமாய்த் தேவர்களா லடையப்பட் டிருக்கும். (கOசு)

யதா² கிம்புருஷாத்³யேஷு க்ரமாத்
வர்ஷேஷு வை ஜநா: | ஸாக த்³வீபாதி³ஷு ததா²
க்ஷீராதி³ க்ரமபோ⁴ஜநா: || கOஎ

ஹிமேந்து³ ஹிமதீர்த்தா²ப்³ஜ ஸஸ்ய க்ஷீர ஸுதா⁴
க்ஷேத்ரகா: | தே³ஹவ்ருத்³தி⁴ ஸமஸ்ரீகா ரூபா
ஷட்ஸு: ஸௌவர்ணகா: || கOஅ

ஜம்பூ த்வீபத்திற் கிம்புருஷ முதலான வெட்டுக் கண்டங்களிலு மெவ்வாறு ஜனங்களுக்கு யுகங்களோடு நிலைமாறுகிற தில்லையோ, அவ்வாறே சாகமுதலான மற்ற ஆறு த்வீபங்களிலு மறிக. மேலும் அவ்விடங்களில் ஜனங்கள் கிரமமாக பால்முதலான சமுத்திர ஜலங்களை யாகாரமாகக் கொண்டு பனிச்சந்திரன் புனி கருநெய்தல் பயிர் படிகம் இவைகளின் காந்தி யு

ள்ளவைகளாய்ப் பதினாயிரவருஷ துள்ளவைகளாய் துக்க
வேச மில்லாம லிருக்கும். (௧௦௭-ம—௧௦௮-ம)

ஸ்வாதூ³த³கோத³தி⁴பர்யந்தம் த்³வே கோடீ
லக்ஷத்ரிபஞ்சாஶத் | பஞ்சாஶச்ச ஸஹஸ்ராணி
லக்ஷாணி மேர்வாதே³ரிஹாக³த: || ௧௦௯-ம

மேருமலையி னடுவிலிருந்து ஏழாவது சமுத்ரம் வ
ரையி லளவு இரண்டுகோடியே யைம்பத்துமூனறு ல
க்ஷத்து ஐம்பதினாயிர யோஜனையென் றறிக. (௧௦௯-ம)

ததோ ஹிரண்மயீ பூ⁴மிர் நாநாரத்ந
த்³ருமாசலா | க்ரீடா³ர்த²ம் வேத⁴ஸா ஸ்ரு
ஷ்டா தே³வாநாம் த³ஶகோடிகா || ௧௧௦-ம

அப்பாற் பலவித ரத்னங்களும் மரங்களும் மலை
களு நிறைந்த பொன்மயமான பூமி பத்துகோடி யோஜ
னை தேவர்கட்கு விநோத நிமித்தம் பிரமாவினாற் சிரு
ஷ்டிக்கப்பட் டிருக்கிறது. (௧௧௦-ம)

லோகாலோகோ மஹீத்⁴ரோ(அ)ஸ்மாத் லோ
காலோகநியாமக: | யோஜநாயுதவிஷ்கம்ப⁴:
ஸமுத்துங்க³மஹாஶ்ருங்க³: || ௧௧௧-ம

அப்பால் வெளியில் அலோகமு முள்ளேலோகமு
மாகிய லோகாலோகமென்னு மலை பதினாயிர யோஜ
னை யகலமுள்ளதாயு முயர்ந்த கொடுமுடிக ளுள்ளதாயு
மிருக்கும். (௧௧௧-ம)

தஸ்ய ஶ்ருங்கேஷு தீக்ஷ்ணேஷு ஸஹஸ்ரா
ம்ஶோர்மயூகாः । ந தாபயந்தி
வைக்ருஷ்ட்யாஜ்ஜ்யோதிஷாம் ஸ்தானானி ।। ௧௧௨

அந்த லோகாலோக மலையின் கொடுமுடிகள் மிக வுயர்ந்திருக்கிற படியா லவ்விடத்திற் சூரிய கிரணங்கள் நிலாவைப்போலக் கொடுமையின்றிப் பிரகாசமுள்ளதாக மாத்திர மிருந்துகொண்டு திக்குப்பாலகருடைய விநோதஸ்தானங்களைத் தபிக்காமலிருக்கும். (௧௧௨)

தமःபாரஸ்ய விஸ்தாரம் லக்ஷாண்யேகோ
நவிம்ஶதிः । சத்வாரிம்ஶத் ஸஹஸ்ராணி ப
ஞ்சத்ரிம்ஶச்ச கோடயः ।। ௧௧௩

அப்பா லந்தகார பூமி முப்பத்தையாயிர கோடியே பத்தொன்பது லக்ஷத்து நாற்பதினாயிர யோஜனையுள்ளது. (௧௧௩)

ஸப்தவிம்ஶதிலக்ஷாணி கோடிரேகா
ஸமுத்ரகः । ஹைமாண்டகடாஹகம் கோ
டிரேகா ஹி ஸம்ஸ்த்ருதः ।। ௧௧௪

அப்பாற் கர்ப்போத மென்னும் பெருங்கடல் ஒருகோடியே இருபத்தேழுலக்ஷ யோஜனை யுள்ளது. அப்பாற் பொன்மயமான வண்டகடாக மொருகோடி யோஜனை யுள்ளது. இவ்வாறே மேருவி னடியிலிருந்து நா

ன்கு பக்கமு மறிக. ஆகக் கூடிய பூலோகத்தி னகலம் நூறுகோடி யோஜனையென் றறிக. (ககச உ)

இதுவரையிற் பூலோகப் பிரமாணஞ் சொல்லியது. இனி; புவர்லோக முதல் மே லுலகங்களினளவு சொல்கின்றார்.

த்ருவாத் க்ஷிதே ஸ்ம்ருதோ லக்ஷை
பஞ்சாசீதயா ச | ஸ்வர்லோகஸ்
ஸப்தவிம்சதிவிஷயாவாஸாச்ரய: || ககரு உ

பூதலத்தி லிருந்து துருவமண்டல பரியந்தம் புவர்லோகத்தினுயரம் பதினைந்து லக்ஷம். அப்பால் தேவதைகளுக் கிடமான சுவர்லோகம் எண்பத்தைந்து லக்ஷ யோஜனை யுயரமுள்ளது. (ககரு உ)

மஹோ த்விகோட்யுச்ச்ராயஸ் ஸ்யாந்
மரீச்யாதிமுநிவ்ரஜ: | ஜநோஷ்டகோட்யுச்ச்ரித:
பித்ருஸநந்தநாச்ரய: || ககசா உ

அப்பால் மரீசிமுதலான முனிகளுக் கிடமான மகர்லோகம் இரண்டுகோடி யுயரம். அப்பாற் பிதுருக்களும் ஜனக முதலான ருஷிஜனங்களும் வாசஞ்செய்யும் ஜனலோகம் எட்டு கோடி யுயரமுள்ளது. (ககசா உ)

தபோ த்வாதசகோட்யுச்ச்ராயஸ் ஸ மஹா
யோகஸித்தாநாம் | ஸநத்குமாரப்ரமுகா
ஸநகாத்யா மஹாதபா: || ககஎ உ

அப்பால் மிகுந்த தவமுள்ள சனந்தன ருபு சனத்குமார சனகயோகிகள் வாசஞ்செய்யுந் தபோலோகம் பன்னிரண்டு கோடி யுயரமுள்ளது. (ககஎ)

ததஸ்தத்ர்யஸ்தாநம் ஸத்யலோக:
ஸ்வயம்பூவ: | ஷோடசகோடிஸமாயுக்தோ
கோடியோ நவஸ்தேச || ககஅ

ஸாவித்ரீ ச ஸ்ருதிஸ்சைவ யத்ர வை
திஷ்டந்தி ஸாநுகா: | ககசூ

அப்பாற் சத்ய ஞானமுள்ள பிரமாவினுடைய ஸ்தானமாகிய சகலைஸ்வரிய சம்பத்தும் நிறைந்த சத்தியலோகம் பதினாறு கோடி யுயரமுள்ளது. அவ்விடத்திற் சரஸ்வதியும் வேதோபவேதங்களும் மூர்த்தியுடனிருப்பார்கள். (ககஅ—ககசூ)

ததஸ்தஸ்யோர்த்வதேசே து ஷட்கோடி
ரவிஸ்மிதோ: | ஸ்தாநே ஜ்யோதிஷ்மதீ வி
தே கோடிப்ரமாணகடாஹக: || கஉ0

அப்பாற் காந்தியுள்ள விஷ்ணுவினுடைய ஸ்தானம் நான்கு கோடி. அப்பால் விசித்ரமான சிவனுடைய ஸ்தானம் ஆறு கோடி யுள்ளது. அப்பால் அண்டகடாகம் ஒருகோடி கனமுள்ளது. (கஉ0)

ஶதகோடிப்ரவிஸ்தீர்ணம் இத்யுச்ச்ராயமா
ணமேவைகம் | ஹைமயஶாதக்ரமாத் பவா
யம் ஸர்வம் ஸோத்ரஸ்தம் ஜாநத: || ௧௨௧

இவ்வாறு பிரமாண்ட கோளத்தி னுயரம் நூறு கோடி யோஜனை. இவ்வளவு கீழும் மேலும் நான்கு பக்கமும் சரியாக நூறு கோடி அண்டகோளமென் றறிக. (௧௨௧)

தஸ்ய ப்ராசீம் திஶம் ஶக்ர: பாதி
ந்ரு: ப்ரவிஷ்டதக்ஷிணாம் | தக்ஷிணாம் ஸம்
தமோஹந்தா ரக்ஷோ தக்ஷிணாபராம் || ௧௨௨

அண்டத்தின் கிழக்கை தேவேந்திரனும், தென்கிழக்கை அக்கினியும், தெற்கை யமனும், தென்மேற்கை நிருதியும் ரக்ஷிக்கின்றனர். (௧௨௨)

பஶ்சிமாம் வருணோ பாதி நபஸ்வா
ந் பஶ்சிமோத்தராம் | உதீசீம் ஸோமய
க்ஷேஶௌ ஶம்பு: ப்ராகுத்தராம் திஶம் || ௧௨௩

அதன் மேற்கே வருணனும், வடமேற்கே வாயுவும், வடக்கே சோமனும், குபேரனும், வடகிழக்கே ஈசானனும் ரக்ஷிக்கின்றார்கள். (௧௨௩)

ஊர்த்வம் ப்ரஹ்மா ஹரிரத: ஸர்வத்ர
வஹ்நிதாஸ்தயா | ௧௨௩ ௧

அதன்மேல் பிரமாவும், கீழே விஷ்ணுவும் இவ்வா றெல்லாரும் சாவதானமாக வெப்போது மதை ர க்ஷிக்கின்றார்கள். (கஉகூ)

[illegible]
[illegible]
[illegible] || கஉசூ

இந்தப் பதின்மருக்கும் நியாமகராய்ப் பத்துத்திக்கிலும் பத்து ருத்திர ரிருக்கிறார்கள். இவர்களெல்லாம் ஐஸ்வரியவான்களா யிருந்தபோது அவ்வருத்திரர்களின் பயத்தினாலே தத்தம் ஸ்தானத்தை விட்டு அசையாம லிருக்கிறார்கள் (கஉசூ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] || கஉரு

அந்த ருத்திரர் பதின்மரும் பலவித ரூபமுள்ளவர்களாயும் மிகுந்த சக்தியுள்ளவர்களாயும் சூரியகாந்தியுள்ளவர்களாயும் பலவித ஆயுதங்களைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற அநேக பரிவாரங்களினாலே சூழப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் பெயர் சொல்லக்கேளும்.

[illegible]

ஸ: ப்ரமர்த்தந: | விபூதிரவ்யய: ஶாஸ்தா
பிநாகீ த்ரிதஶாதிப: || ௧௨௬

புத்கர் அஜர் வஜ்ரதேகர் கபாலீசர் பிரமர்த்தனர் விபூதி அவ்யயர் சாஸ்தர் பிநாகி திரிதசாதிபர் இப்பதின்மரு மிந்திர நாயகர்கள். (௧௨௬)

ஹுத க்ஷயாந்தகஶ்சைவ ஜ்வலநாக்நி ஹுதாஶநா:
பிங்கல: காதகோ பப்ருர் தஹநஸ்
தாந்த்ரிகோ ஹுதா: || ௧௨௭

பஸ்மாந்தகர் க்ஷயாந்தகர் ஹரர் ஜ்வலனர் அக்நி உதாசனர் பிங்கலர் காதகர் பப்ரு தகனர் இப்பதின்மரு மக்நிநாயகர்கள். (௧௨௭)

விதாதா தாதா கர்தா ச யாம்யோ ம்ருத்யு
ர்வியோஜகா: | தர்மாதர்மபதி: ஸம்
யோக்தா ஹரஸ்ச யமநாயகா: || ௧௨௮

விதாதா தாதா கர்த்தா யாம்யர் மிருத்யு வியோக்தா தருமபதி அதருமபதி சம்யோக்தா ஹரர் இப்பதின்மரும் யமநாயகர்கள். (௧௨௮)

நிர்ருதி ர்மாரணோ ஹந்தா க்ரூர
த்ருஷ்டிர் பயாநக: | ஊர்த்வகேஶோ
விரூபாக்ஷோ தூம்ரலோஹிததம்ஷ்ட்ரவாந் || ௧௨௯

நிருதி மாரணர் ஹந்தா க்ரூராக்ஷர் தூம்ரர் லேலிஹர் ஊர்த்வலிங்கர் விரூபாக்ஷர் தம்ஷ்ட்ரீ பீமர் இப்பதின்மரும் நிருதிநாயகர்கள். (௧௨௯)

பலோऽதிபல: பாஶஹஸ்த: ஶ்வேதபத்ர

ஜலாந்தகா: | மஹாபலோ மஹாபாஹு: ஸு-

நாதோ மேகநாதகா: || ௧௩௦

பலர் அதிபலர் பாசஹஸ்தர் ஸ்வேதர் பத்ரர் ஜலாந்தகர் மகாபலர் மகாபாகு சுநாதர் மேகநாதர் இப்பதின்மரும் வருணநாயகர்கள். (௧௩௦)

லகு: ஶீக்ரோ வாயுவேக: ஸூக்ஷ்மஸ்தீக்ஷ்ண:

க்ஷயாந்தகா: | கபர்தீ மேகவாஹஶ்ச பஞ்சாந்த:

பஞ்சஶிகா வாயவ: || ௧௩௧

லகு சீக்ரர் வாயுவேகர் சூக்ஷ்மர் திக்ஷணர் க்ஷயாந்தகர் கபர்த்தி மேகவாகனர் பஞ்சாந்தகர் பஞ்சசிகர் இப்பதின்மரும் வாயுநாயகர்கள். (௧௩௧)

நிதீஶ ரூபவாந் தந்ய: ஸௌம்யோ லக்ஷ்மீ

ஜடாதரா: | [illegible]

[illegible] || ௧௩௨

நிதிசர் ரூபவான் தன்யர் சௌம்யர் லக்ஷ்மீதரர்

ஜடாதரர் பிரஹ்மதர் ஸ்ரீதரர் ரத்னதரர் பிரசாதர் இப்ப
தின்மரும் சோமகுபேரநாயகர்கள். (கருஉ உ)

[illegible]
[illegible]
[illegible] கரு௩ உ

சர்வர் வித்யாதிபர் ஸர்வஞர் ஞானி ஜ்யேஷ்டர் ஈசர் வேதபாரகர் பலிப்பிரியர் சுரேசர் பூதேசர் இப்ப
தின்மரும் ஈசானநாயகர்கள். (கருச உ)

[illegible]
[illegible]
[illegible] கருரு உ

சம்பு விபு கணாத்யக்ஷர் திரியக்ஷர் த்ரிதசேச்வரர் திரிலோசனர் நபஸ் விப்வ சம்வாகர் விவாகர் இப்ப
தின்மரும் ஊர்த்வபாகத்தில் பிரமநாயகர்கள். (கருசு உ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] கருஎ உ

குரோதனர் மாருதாசனர் பணீந்திரர் க்ரசனர் உடும்பரேச்வரர் விருக்ஷர் விருக்ஷதரர் அனந்தர் வஜ்ரர் தம்ஷ்ட்ரீ இப் பதின்மரும் கீழே விஷ்ணுநாயகர்கள்.

ததோऽண்டாத் ப்ரஸவாபோக ஸம்ஶ்ரய
ஸ்தாநேஷு ஸம்ஸ்திதா: | பஞ்சாஷ்டகாபிதா
ருத்ரா: க்ஷேத்ராவாஸ்த்ரைகத்ருஷ: || ௧௫௬

அப்பாற் பிரமாண்டத்திற்கு மேல் ஜலமுதலான போகபூமிகள். அவ்விடங்களில் அவ்வவ் ஸ்தானங்களிற் கிடைக்கும் பலங்களை நியமிக்கிற ருத்ரர்கள் எட்டெட்டிப்பெயராக ஐந்துகணங்க ளிருப்பார்கள். (௧௫௬)

பாரபூத்யாஷாடி டிண்டி லாகுலைஶ்ச
அமரேஶ்வரா: | ப்ரபாஸ நைமிஶௌ
சேதி குஹ்யாஷ்டக மிஷ்யதே || ௧௫௭

பாரபூதி ஆஷாடர் டிண்டி லகுளீசர் அமரேசர் புஷ்கரர் பிரபாசர் நைமிசர் இவ்வெட்டுப்பெயரும் ஜல தத்வத்திற் குஹ்யாஷ்டக மென்று பெயருள்ளவர்கள்.

ஶ்ரீஶைல ஜல்ப கேதார பைரவா
ஆம்ராதகேஶ்வரா: | ஹரிஶ்சந்த்ர மஹாகாளௌ
மத்யமாஶ்சாதிகுஹ்யகா: || ௧௫௮

ஸ்ரீசைலர் ஜல்பர் கேதாரர் பைரவர் ஆம்ராதகேஶ்வரர் அரிச்சந்திரர் மஹாகாளர் மத்யமர் இவ்வெட்டுப்பெயர்களும் தேஜஸ் தத்வத்தில் அதி குஹ்யாஷ்டக மென்னப்படுவர்கள். (௧௫௮)

ததோ ஹிமவதோ க்ஷேத்ர

[illegible]
[illegible] ௧௩௯

மஹேந்திரர் பீமர் விமலர் குருக்ஷேத்ரர் கயர் நாகலர் அட்டகாசர் நகலர் இவ்வெட்டுப்பெயரும் வாயு தத்வத்தி லிருப்பார்கள். (௧௩௯)

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௪௦
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௪௧

ஸ்தாணு ஸ்வர்ணாக்ஷர் கோகர்ணர் பத்ரகர்ணர் மஹாலயர் வஸ்திரபாதர் அவிமுக்தர் ருத்ரகோடி இவ்வெட்டுப்பெயர்களு மாகாச தத்வத்திற் பவித்திராஷ்டகரென்னப்படுவர்கள். இனி அகங்கார தன்மாத்திரேந்திரிய தத்வங்களில் ஸ்தாணு வஷ்டகரென்பார்கள். அவர்களின்பெயர் சொல்கின்றேன். (௧௪௦—௧௪௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௪௨

யாகோடர் மண்டலேஶ்வரர் த்விரண்டர் சகலண்டர் ஸ்தலேஶ்வரர் ஸ்தூலேஶ்வரர் சங்குகர்ணர் காலாஞ்சனர் இவ்வெட்டுப்பெயரும் ஆங்கார தத்வத்திலும் தன்மாத்திரையிலும் இந்திரிய தத்வத்திலும் ஸ்தாணுவஷ்டக ரென்னப்படுவர்கள். (கசஉ)

பைஶாசம் ராக்ஷஸம் யாக்ஷம்
காந்தர்வம் மாஹேந்த்ரம் ॥ கசங
ஸௌம்யம் ப்ராஜேஶம் ப்ராஹ்மம்
புத்தௌ ஸூக்ஷ்மாஷ்டகம் ஸ்ம்ருதம் । கசச

பைசாசம் ராக்ஷஸம் யாக்ஷம் காந்தர்வம் மாஹேந்திரம் சௌம்யம் பிராஜேசம் பிராம்ஹம் இவ்வெட்டும் புத்தி தத்வத்திற் சூக்ஷ்மபுவனாஷ்டக மென்னப்படும்.

குணே யோகீஶ யாநாநி அக்ருதம்
க்ருதமேவ ச । ப்ராஹ்மம் வைஷ்ணவம்
கௌமாரம் ஔமம் ஶ்ரீகண்டகம் ஸ்ம்ருதம் ॥ கசரு

குணதத்வத்தில் யோகீசர்களுடைய ஸ்தானங்கள் அக்ருதம் க்ருதம் பைரவம் பிராம்ஹம் வைஷ்ணவம் கௌமாரம் ஔமம் ஸ்ரீகண்டம் என எட்டுப் புவனங்கள். (கசரு)

ஶ்ரீஹரஸ்ய ருத்ரபீஜஸ்ய யோநி வ

ருத்³ரஸம்ஸ்த²ம் । ஸர்வாதி⁴காரஸ்ய ஸ
வஹ்ந்யாதி³ ஸாயிகைஶ்வர்யயு: ॥ ௧௪௬

அப்பால் தமது ஸ்தானத்திற்குக் கீழ்ப்பட்ட அதி
காரத்தி லிருக்கும் சகல ருத்திரரைவிட மேலான ஐஶ்
வரியமுள்ள வீரபத்திரருடைய காந்தியுள்ள ஸ்தானம்
யோகீசர்களால் துதிக்கப்பட் டிருக்கின்றது. (௧௪௬)

வாமதே³வ ப⁴வாநந்த பீ⁴மோமாபதயோ(அ)ஜ
ஶ்வரா: । ஸர்வேஶாநேஶ்வரைக வீ
ரைக ஶிவஸஞ்ஜ்ஞிதா: ॥ ௧௪௭

உக்³ர: ப்ரசண்ட³த்³ருக்³ ஈஶோ மந்த்ரா
நாம [illegible] ஸம்ஸ்தி²தா: । ௧௪௭,௮

வாமதேவர் பவர் அனந்தர் பீமர் உமாபதி அஜே
ஶ்வரர் ஸர்வேசானர் ஈஶ்வரர் ஏகவீரர் ஏகசிவர் உக்
ரர் பிரசண்டதிருஷ்டி ஈசர் இவர்கள் இந்த குணதத்வ
மூர்த்தாவிலே யிருக்கிறார்கள். (௧௪௭—௧௪௮)

தப ஸா மந்த்ர ணோ வாஸ்ய
க்ரோதா⁴த்³யா மந்த்ரதாம் மதா । ஸாதி⁴கா
ர வியதீக்ஷா மந்த்ர [illegible]
க்ரியா: ॥ ௧௪௮

இவர்கள் மிகுந்த தவத்தினால் மேலிருக்கும் கு
ரோதேசாதிகளை யுபாசித்து அனுக்கிரக கர்த்தாக்களா

ய்த் தங்களதிகாரத்திற் சமர்த்தாளாய்ச் சர்வவிஷய ஞா
னக் கிரியை யுள்ளவர்களா யிருப்பார்கள். (௧௪௮)

தேஷா மத்யே ஸ்ரீகாந்த ப்ரயா
நாயிவதீநும்ப்ராண | க்ரோயேமச
ணேஷாவத் ஜ்யோதிஃ விமலேசுர
மா: ॥ ௧௪௯

பஞ்சாக்ஷரைகவீராச் சிகேசுதி
தேஷ்ரதா: | ௧௫௦

ருத்ரோ தேசர் சண்டர் சம்வர்த்தர் ஜோதி பிங்கலர் சூர
கர் பஞ்சாந்தகர் ஏகவீரர் சிகேதர் இவர்கள் முன்சொன்
ன வாம தேவாதிகளுக்குப் பத்துப்பங் கதிகமான ஐ
ச்வர்ய முள்ள பிரதானேச்வரர்கள். (௧௪௯—௧௫௦)

ஸமஸ்தேந்த்ரிய ஸம்ஸ்தாந ஸம்ஸ்தா
கோ காரணாத்மக: | பும்ஸோ நியதி
தவயகோ காலேசவந்மகீநாநு | ௧௫௧

புருஷ தத்வத்திற் சகல இந்திரியங் களையுந் தநு
க்களையுந் தனதாகக் கொண்டு சர்வாந்தர்யாமியான ஈச்
வரர் அதிஷ்டாதா, நியதி தத்வத்தில் நியமிக்கின்றவர்
அதிஷ்டாதா, காலத்தில் எண்ணுஞ் சத்தியுள்ளவர் அ
திஷ்டாதா. (௧௫௧)

ஸர்வேஷ்வ ஏஷாமேவ வாமேவ ஸ

[illegible]

[illegible] ௧௫௨

மிருந்த காந்தியுள்ள புவனேசர் மகாதேவர் வாமதேவர் பவோத்பவர் ஏகபிங்கர் ஏகேக்ஷணர் ஈசானர் அங்குஷ்டமாத்ரர். (௧௫௨)

[illegible]

[illegible]

[illegible] ௧௫௩

இவ்வெட்டுப் பெயரும் பரமேஸ்வர சமான சக்தியுள்ளவர்கள். ராக தத்வம் வித்தியா தத்வமிவ் விரண்டையு முள்ளே கொண்ட கலாதத்வத்தில் மதங்காதி யாகமங்களிற் கூறியபடி யெட்டெட்டாக விருக்கும் அறுபத்து நான்குபுர மண்டலங்களுக்கு மதிபதிகள்.

[illegible]

[illegible]

[illegible] ௧௫௪

அனந்தர் த்ரிகலர் கோப்தர் சேக்ஷமேசர் பிரமபதி த்ருவர் தேஜோதிபர் கஹனேசர். (௧௫௪)

[illegible]

[illegible]

[illegible] ௧௫௫

இவ்வெட்டுப் பெயரும் மாயையில் அதிகாரிகள், முன்சொன்ன மண்டலேசர்களுக் கதிபதிகள், சம்சார மாயிய சக்ரத்திற் சுழலும் பிராணிகளைத் திருப்புகிறவர்கள். (௧௫௫)

एतावत्तत्त्वयोन्यं [illegible]
सृष्टि स्वावधिः । सीदन्त्यज्ञानिनो यत्र
पङ्कमग्ना इव पशवः ॥ ௧௫௬

ஞானமில்லாதவர்கள், சேற்றிற் காலிட்ட பசுக்களைப்போல அகப்பட்டுக் கொண்டு அசக்தர்களாய்த் துக்கப்படுகின்ற பயங்கரமான சர்வப்பிராணிகளு முண்டாகும்பூமி யிவ்வளவே. (௧௫௬)

भृगुणी ब्रह्मवेताली स्थाणु-
मत्यम्बिका तथा । रूपिणी नन्दिनी ज्वा-
ला [illegible] ॥ ௧௫௭
विद्याराज्ञ्यः [illegible] कथिता विद्यायां
सप्तकोटि[illegible] ॥ ௧௫௮

அப்பால் சுத்தவித்தையிற் பிருகுணீ பிரமவேதாளீ ஸ்தாணுமதி அம்பிகை ரூபிணீ நந்தினீ ஜ்வாலை இவ்வேழு வித்யேஸ்வரிகளும் கீழ்ச்சொன்ன மண்டலேஸ்வரர்களாலே துதிக்கப்பட் டிருப்பார்கள்; இவர்கள் சப்தகோடி மந்திரங்களுக்கு மீஸ்வரிகள். (௧௫௭—௧௫௮)

[illegible]

[illegible] ॥ கரு௮உ

அப்பா லீஸ்வர தத்வத்தில் இவ் வித்யேஸ்வரிகளுக்கு மேற் பிரகாசமான காந்தியுள்ள வித்யேஸ்வரர் அனந்தாதிகளைப் பிரேரிக்கு மீஸ்வரராலே யபிவியக்தமான ஞானக்கிரியை யுள்ள ருத்ரகணங்க ளெல்வெட்டுப் பெயராற் சூழப்பட்டிருப்பார்கள். (கரு௮ற)

[illegible] ॥ கருசுஉ

அங்குள்ள ருத்ரகணங்களாவன ? உச்சுஷ்மர் அம்பார் சண்டர் மகாவீரியர் முதலானவர்கள். அவ்விடத்தில் திக்குப்பாலகர்கள் தேவீஸ்கந்தர்சண்டேசர் விருஷபேஸ்வரர் முதலானவர்கள். சாஸ்திரங்கள் நிஸ்வாச காரிகை முதலானவை. பதிகள் அனந்தாதிகள். (கருசுற)

[illegible] ॥ கசுOஉ

அந்த அனந்தாதிகளின் பெயர்களும் ஸ்வரூபங்களும் முன்னமே பிரஸ்னை செய்யும்போது சொல்லியாயிற்று. (கசுOற)

ஸதாஶிவே பஞ்சப்ரஹ்ம ஸகளாதி ப
ரிச்சதா:। தைவ ஸதாஶிவோஜ்வாலிந்யாதி நி
ஷ்கலாத்யா ருத்ராஸ்ச வேஷ்டிதா:॥ கசுகஎ

அப்பாற் சதாசிவ புவனத்திற் பஞ்சப்ரம்ஹ ஷடங்கங்களையும் சதாசிவர் ஜ்வாலினிமுதலான சகள நிஷ்களரான வெட் டுருத்திரர்களையும் பரிவாரமாகக் கொண்ட சதாசிவதேவ ரிருக்கின்றார். (கசுக.அ)

அப்பால் பிந்துவில் நிவ்ருத்தி முதலான கலாதிபதிகள் நால்வரு மிருக்கின்றார்கள்.

நாதே ஸ்வதந்த்ரகள ஸர்வசக்தி ஸ
மாவ்ருதா:। யோகிநீ ஸ்ருஷ்ட்யா வாமேஶா:
பிந்து நாதஸ்திதா:॥ கசுஉஎ

நாதபுவனத்தில் ஸ்வதந்திராகமத்திற் கூறியபடி கோடிசந்திரப் பிரகாசராயும் பத்துக்கை மூன்று நேத்திர முள்ளவராயும் வெண்டாமரை யாசனத்தி லிராநின்றும் சந்திர சூடராயும் ஐந்துமுக முள்ளவராயு மிருக்கின்ற நாதேச்வரரிருக்கின்றார்.

சத்தியிற் சகலமான சத்தியுள்ளவர்களுக்குந் தலைவரான பரமேச்வர ரிருக்கிறார். அங்கேயே நாதபிந்துவாதிக் கிரமமாகச் சகல ஜகதுற்பத்தி யேதுவான குண்டலினீ சத்தியும் புவனபதிகளான வாகீசர்களு மிருக்கின்றார்கள்.

அப்பாற் சகல காரணங்களையுங் கடந்து நிஷ்கள மாய்ப் பரமானசிவஸ்வரூப மிருக்குமென்றறிக. ககூஉ-௦

பிரச்னை.

ஸதாஶிவ ஶிவாந்தஸ்த்வ க்வசித் தாஸ்ஸந்த்வ

ஸந்த்ருஷ்டி: | ஸம்வஸ்தாதி ஶயவிஶ்ராந்தி ஸ்த்

ஊர்த்த்வம் ஸம்பத்யதே கதம் || ககூந-உ

சதாசிவ தத்வத்திற்கு மேற் சிவதத்வம் வரையி லிருக்கு மத்வாவில் நிவிர்த்தியாதி கலேஸ்வரர்களுக் கும் நாதேஸ்வரர் முதலானவர்களுக்கும் திவ்ய தேக யோகஞ் சொல்லியது, அந்தச் சதாசிவ தத்வத்தில் தா னே சர்வாதிசயங்களுக்கு முடிவு. அதற் கப்பால் நிஷ் கள சிவந் தவிர வேறொரு அதிசய தாரதம்ய மில்லை யே! அவ்வாறிருக்க அப்பாற் பதிபேதங்க ளெப்படிச் சொல்லலாம். (ககூந-௦)

உத்தரம்.

ஸம்ஸாரதீத்ய ஸாத்ஸம் தத்வ ஸா

தாஶிவம் ஸ்திதம் | ஸவநாந்த்வி நாதா

தி க்ஷோநாந்தி: ஸந்திஶிவா: || ககூச-உ

அனந்தேசாதி வித்யேஸ்வரரோடு கூடிய ஈஸ்வ ர தத்வத்தைக் கடந்து நிஷ்கள தத்வம் வரையிற் சதா சிவ தத்வமென் றறிக. இவ்விடத்திற் புவனங்களும் நாதபிந்துவாதி கலைகளே; சிவனன்றி வேறொரு பதி யுமில்லை. (ககூச-௦)

ஶாஸ்த்ரே ய: பதிபேதோऽஸ்தி ஸமா
ஸ்த்ரே ஶக்திபேதவத் | க்ருத்யபேதாச்ச
உபசாரேண தத்ரோக்தஸ்தாநபேதஜ: ||க௬௫௨

ஆறு விவ்விடத்திற் பதிபேதஞ் சொல்லியது இந்தச் சாஸ்திரத்திற் சத்திபேதஞ் சொல்லியதுபோற் செய்கையின் பேதத்தாலும் ஸ்தான பேதத்தாலும் உபசாரமாகச் சொன்னது. (க௬௫௨)

அந்தச் செய்கைபேதத்தைத் தெரிவிக்கும்பொருட்டு பிந்துபுவனத்தி லிருக்கும் நிவ்ருத்தியாதி கலேசுவரர் நால்வருக்கும் பொதுவான வுருவஞ் சொல்கின்றார்.

க்ஷேத்ராத்ர்யுக்திர்யயா ஶக்த்யா ப்ரோக்தா
தேஜஸா | நிவ்ருத்த்யாதிஸம்ஜ்ஞாஸ்தா
ஸ்தத்வந்தோऽபி தத்பதேஶ்வரா: || க௬௬௨

எந்தச் சத்திகளாலே புருஷசத்திகளைப் பிரகாசிக்கச்செய்கிறாரோ அவைகள் நிவ்ருத்திமுதலான பெயருள்ளவைகள். அந்தச்சத்தியுள்ளவர்கள் அந்தப் புவனேசுவரர்கள். (க௬௬௨)

இனி தனித்தனி ரூபஞ்சொல்கிறார்.

நிவ்ருத்தியதி ஸம்ஸ்தாநி யயா ஸாஸ்ய

நிவர்த்தகா । நிவ்ருத்திரிதி தத்ஸ்தாநம் ச
தேஷாமபி நிவ்ருத்தீசாஸ்து ॥ ௧௬௭

எந்தச் சத்தியினாலே பதிநான்குவித பூதசர்க்கத்தையும் ஜனனமார்க்கத்திலாசையையும்விட்டுக் கைவல்யாபிமுகமாகச் செய்கிறாரோ அவ்வாறு திருப்புகிற சத்திக்கு நிவ்ருத்தியென்று பெயர். அந்தப் புவனமும் நிவ்ருத்திபுவனம். அங்கிருக்கு மீஸ்வரனுக்கும் நிவ்ருத்திமானென்று பெயர். (௧௬௭)

இவ்வாறு ஸ்தானபேதத்தாலும் க்ருத்யபேதத்தாலும் பதிபேதமென்றறிக.

நிவ்ருத்தஸ்ய க்ஷிதௌ யோ யயா ப்ரா
ச்யாவலக்ஷணா । ப்ரதிஷ்டேதி ப்ரதிஷ்டா
ஸ்தாநம் தந்நாதஸ்ச தத்பதி: ॥ ௧௬௮

இவ்வித கைவல்யாபிமுகனைத் திரும்பினவனுக்கு மீட்டுந் தாழ்ந்த சம்சார மார்க்கத்திற் கதியில்லாமல் தடுத்து நிறுத்துகிற படியால் அந்தச் சத்திக்குப் பிரதிஷ்டையென்று பெயர். அந்த ஸ்தானமும் பிரதிஷ்டையே! அதற்கதிபதியும் பிரதிஷ்டாவானென்னப்படுவார். (௧௬௮)

த்ருக்க்ரியாப்ரஹ்வவிஷயம் யயாஜ்ஞாநம் ச தா
த்ருசோ: । ஸாவித்யாஸ்தாநமேவேதம்
வித்யேசாஸ்ச தத்பதா: ॥ ௧௬௯

எந்தச் சத்தியால் அணுவிற்குச் சப்தாநுமானங்களை விட்டு நேரிட ஸ்வரூப சாக்ஷாத்காரத்தைக் கொடுக்கிறதோ அந்தச் சத்திக்கு வித்தையென்று பெயர். அந்த ஸ்தானமும் வித்தையே! அதிபதியும் வித்யேசர்.

ஸர்வது:க²ப்ரஶமநம் யயா ஸ க்ரி-
யதே அணு: । ஸா ஶாந்தி: ஸ்தா²நமப்யேவம்
தத்³வாந் ஶாந்திமாநபி ॥ ௧எ௦

எந்தச் சத்தியினால் அணுவிற்குச் சகல துக்கங்களையுஞ் சாந்தி செய்கிறதோ அதற்குச் சாந்தியென்று பெயர். அந்த ஸ்தானமும் சாந்தியே! அதைச் செய்பவரும் சாந்திமான். (௧எ௦)

இவ்வாறு விந்துகலைகள் நாலையுஞ் சொல்லி யினிநாதகலைகளைச் சொல்கின்றார்.

ஊர்த்⁴வாதோ⁴ விஷயா யோகோ ஹ்யா
நந்த்³ய ஸம்ஸ்தா²: । ஸம்ஸ்தா²ஸ்வ ஸ்தி²தி யதோ வி
தோ⁴யாஸ்வித்யஸ்ய ஸ்ருதா: ॥ ௧எ௧

தா ஜ்ரிக் காஸ்த்ராஸ்ஸூக்ஷ்மா ஸ்தா²நம் தத³தீஸ
ஸ்ரிவஸ்ஷவி । ௧எ௨

முமுக்ஷுவான ஆன்மாவிற்கு மேலுங் கீழு மெங்கு முண்டாகும் பிரகாசமானது எந்தச் சத்திகளாலே பெரிதாகவும் மிகப்பெரிதாகவும் மிகமிகப்பெரிதாகவும் செய்யப்படுகிறதோ அந்தச் சத்திகள் மூன்றிற்கும் வ

ரிசையாக இந்திகை தீபிகை ரோசிகையென்று பெயர். அந்த ஸ்தானங்களுக்கு மதேபெயர். அந்தச் சத்தியுள்ளவருக்கும் இந்திகாவான் தீபிகாவான் ரோசிகாவான் என்றுபெயர். (௧௭௧—௧௭௨)

மேல் மோசிகை ஊர்த்வகை என்னுஞ் சத்திகளின் வியாபாரஞ் சொல்கின்றார்.

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௭௩

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௭௪

வித்யேசர் முதலான வதிகாரிகளுக்குச் சர்வஞ்ஞத்வாதி குண மிருந்தபோதிலும் மலாம்சஞ் சிறிதிருப்பதா லுண்டான பிரேரிக்கப்படுந் தன்மை யாதொருசத்தியாலே விடுவிக்கிறாரோ அதற்கு மோசிகையென்றுபெயர். அந்தஸ்தானமும் மோசகமென்னப்படும். அதைச் செய்பவரும் மோசகராவர். எந்தச்சத்தியாலே அவ்வா றநுக்கிரகிக்கப்பட்ட வாத்மாவை ஊர் வரணைச் செய்கிறாரோ அந்த சத்திக்கு ஊர்த்வகையென்றுபெயர். அந்தஸ்தானமு மூர்த்வகமென்னப்படும். அதற் கதிபதியும் ஊர்த்வகேச ரென்னப்படுவர். (௧௭௩—௧௭௪)

யே விதீ³க்ஷாஜ்ஞாநயோகே³ஶ்வஸாயுஜ்ய
யோகி³த: | தே தத்ர ஸித்⁴யே ஜாநந்தம்
ப்ராப்யாந்தி பரம்பத³ம் || ௧௭௫

ந சஸ்ருஷ்ட்யாதி³ க்ருத்யேஷு ஸாமர்த்²யம்
ஷாஹிதேயத: | ௧௭௫௨

யாதொரு பெயர்கள் மேற்சொல்லும் பலவித புவனங்களிற் கூட்டிவைக்கும் பலவித வுபதேசரூபமான சைவதீக்ஷா ஞானயோகத்தால் எந்தப் பதத்தையடைந்திருக்கிறார்களோ அவர்களந்தப்பதத்திலிருக்கும்வரையில் ஒப்பற்ற ஆனந்தமயமான போகத்தை யடைந்து பின்பு பரமான சிவசமான சாயுச்யபதத்தை யடைகிறார்கள். ஆனாலவர்கள் நிரதிசய நிர்வாணானந்த நிஷ்டர்களாகையாற் சிருஷ்டியாதி கிருத்யங்களொன்றுஞ் செய்கிறதில்லை. ௧௭௫—௧௭௫௨)

இதி ஸாதா³ஶிவம் தத்வம் வ்யாக்²யாதம்
ஸம்க்ஷேபதஸ்தவ | ௧௭௬

இவ்வாறீஶ்வர தத்வத்திற்கு மேல் நிஷ்கள சிவதத்வம் வரையிற் சதாசிவ தத்வஸ்வரூபஞ் சுருக்கமாக வுமக்குச் சொல்லப்பட்டது. (௧௭௬)

அவரது சத்திதத்வமு மதற்கு ளடங்கினதென்கிறார்,

ஶக்திரப்யேவ மித்யுக்த்வா கலாஸ்ஸ க்ரு
த்யயோகத: । க்ருத்யாபாவே விஷயம்
நிஷ்கலோ நாதவம்ஸா ॥ ௧௭௭

சத்தியு மிவ்வாறே வியாபகையா யிருக்குமென்
றுயிக. இவ்வாறு சொல்லிய முறையே யிந்தச் சதாசி
வநாதர் ஸ்திதியாதி வியாபார வசத்தினாற் பஞ்சப்ரம்ம
சம்பந்தங்களான தாரை ஸுதாரை தரணீமுதலான மு
ப்பத்தெட்டு கலைகளுடன் கூடியிருப்பர். அந்த பஞ்சகி
ருத்யமு மவருடைய இச்சையினாலே முதலி லேற்பட்
டது. கிருத்ய மில்லாதவேளையி லெப்போது மவர் நி
ஷ்களரே. (௧௭௭)

ஸம்ஸ்தி: ப்ராயா நிகோ ந்யஸ்தி விஸ்ருதா
விந்து கலாதய: । ஶுணகாரா தயாதயா
ஸ்ஸ்யு ந்வாதகோடி ரயோஸ்தே ॥ ௧௭௮

ப்ருத்வி பிரகிருதி மாயை சுத்தவித்தை விந்து நா
த கலைக ளொன்பது இவை பந்த ஸ்தானங்களாகும்.
இதிற் பார்த்திவ பிராகிருத மாயாதத்வங்கள் மூன்று
ம் பாசபந்தமா யிருக்கும். நாதகலைகளில் நடுவிலிருக்
கும் ரோசிகையென்னுங் கலைக்குக் கீழ்ப்பட்ட இந்தி
கை தீபிகை கலை யிரண்டும் பிந்து கலை நான்கும் சுத்த
வித்தைமாயை பிரகிருதி பிருத்வீ ஆகப்பத்தும் முக்கி
யமான பந்தஸ்தானமென்று சிலர்சொல்வர்கள். விந்து
நாத கலையொன்பதும் சுத்தவித்தையும் இந்தப் பத்து

ம் முக்கிய பந்தஸ்தானமென்பர் சிலர். நாதகலை முடிவு வரையிற் கீழ்ப்பட்ட ஸ்தானங்களெல்லாம் நிரதிசய சர்வஞ்ஞத்வாதி பாரமேஸ்வர ஸ்தானத்திற்குப் பிரதிபந்தக மாகையாற் பாசங்களே பந்தஸ்தானங்க ளாகுமென் றறிக. (களஅ)

இனி முன்சொன்ன ககனேசர் முதலானவர்களின் ஸ்தான மிவ்வளவு அளவுள்ள தென்பதைக் கூறுகின்றார்.

உளஸ்வஃம் கலாயாவிஷ்வாய ஸ்ரூ ஷயஜெ
ஶஹநாயிவாஃ। தஜஹூாலெ ஜெஷா வகி
கியீ ஜாத்ருவக்ஷணா ॥ களகூ

வித்தையென்ப திவ்விடத்தில் மாயையென் றறிக. மாயைக்குக்கீழே கலைக்குமேலே ககனேசர்முதலான ருத்ரர்களின் ஸ்தானங்களென்று சாஸ்திரங்களிற் சொல்லப்படுகிறது. அந்த மாயைக்குங் கலைக்கு நடுவினளவு இவ்வளவென்று புத்தியாற் குறிப்பா யறியவேண்டியது; மாயாதத்வ மனந்தமென்று சொல்லுகிறபடியால். (களகூ)

ஆயொ ஸவஃவநாலெவஃ க்ருஜஷஃ
ஸவ யொமிநாஃ। விஷயஃ ஷாகிஷா
ஜெஷ்ந ஸக்தித்த அயாவயிஃ ॥ கஅ௦

இவ்வாறு சொல்லிய முறையே வுற்பத்தியுள்ள சுத்தாசுத்த மார்க்க மிரண்டிற்கு முற்பத்திக்குப் பிரதி

லோமமாகச் சுத்தாத்வாவிற்குப் பராசக்திவரையிலும் அசுத்தாத்வாவிற்கு மாயைவரையிலும் ஒடுக்க மறியவேண்டியது. (கஎ0)

சுருக்கமாகச் சொன்ன சங்காரக்கிரம விசேஷத்தை யறிய இச்சைகொண்டு முனிவர் பிரச்னை செய்கிறார்.

வ்யஸ்தஸ்யாஸ்ய ஸமஸ்தஸ்ய விஷய ஸ
ஸம்ஹ்ருதி: க்ரியா கதம் । தத்வாதிகஸ்ய ஹரவத
ப்ரூஹி ஸ்வகால ஸம்ப்ரமிதி ॥ கஎக

பகவானே! தேவரீர் சர்வாகமார்த்தமுந் தெரிந்தவராகையால் வியஸ்தமான பிரகிருதிமுதலான அசுத்தமார்க்கத்திற்கும் சமஸ்தமான சக்தி தத்வம்வரையிலிருக்கும் சுத்தமார்க்கத்திற்கும், சங்காரமானது எவ்விதமாய் எத்தனைகால முண்டாயிருக்கும்; அதைத் தெரியச் சொல்லவேண்டும். (கஎக)

இதற் குத்தரம்.

உபாஸ்தாவே ஸமஸ்தஸ்ய வ்யஸ்தஸ்யா
வாஞ்சிதா பய: । ஸம்ஹாரவேத்ரவா ஸ்ரு
தே: காலா: க்ஷுத்ரோபாவ யாயகால ॥ கஎஉ

எப்போது மனேக புருஷர்களுக்குப் போகசாதனமான தனுகரண புவனாதிகளை யுண்டாக்குவதாற் குறைந்த சக்தியுள்ள மாயா தத்வத்திற்கு மீட்டும் காரியங்க

ளை யுண்டாக்கும்படியான விசித்ரசத்தி கூர்மையாகும் பொருட்டும், சம்சார மார்க்கத்தி லிளைப்படைந்த சம்சாரிக ளிளைப்பாறும் பொருட்டும், வியஸ்தமான பிரகிருதி முதலானவற்றிற்கு நடுவி லவாந்தரப் பிரளய முண்டாகின்றது. தன்னிச்சையால் பரிக்ரகிக்கப்பட்ட சதாசிவாதி சகள ரூபங்களி னுபசங்கார காலமான மகாப் பிரளயத்திற் சமஸ்தமான சத்தியந்தமான சுத்தாத்வாவிற்குப் பிரளய முண்டாகிறது. சிருஷ்டியு மிப்படியே வியஸ்த சமஸ்தக் கிரமமாக வுண்டாக்கும் பராபரர்களான வித்யேஸ்வரர் முதலான அநேக அதிகாரிகளாலே செய்யப்பட்ட படியால் வியஸ்தமென்றும் பரமேஸ்வரர் இச்சையாற் பிரேரிக்கப்பட்ட அனந்தாதிரூபமாக விருந்து சிருஷ்டிக்கிறபடியால் சமஸ்தமென்றும் சொல்லப்பட்டது. இந்தப் பிரளயத்தின் காலமெவ்வள வென்னில்? இதற்கு ஸ்திதி பூர்வமாதலால் ஸ்திதிகாலத்தி னளவை முன்னஞ் சொல்கின்றேன் கேளும். (கஅஉ)

சதுர்யுகஸஹஸ்ராந்தே ப்ரஹ்மண

[illegible] | [illegible]

[illegible] || கஅங

[illegible]

[illegible] | கஅஙஉ

கிருதயுகமுதலான நான்குயுகமு மாயிரமுறை தி

ரும்பின் பிரமாவிற் கோர் பகலாகும். அவ்வளவே ரி ரவும். ஆகக் கூடிய தினங்கள் முன்னூற் றறுபதானல் ஓர்வருஷம். அவ்வருஷம் ஒன்று பத்து நூறு இதுமு தலாக வரும் கணக்கில் பரார்த்தமென்னும் கணக்குவ ரையி லானல் இந்த வியஸ்தமான அசத்காத்வாவிற்கு ப் பிரளயமாகும். இந்தப் பிரகிருதிமுதலான உபாதா னகாரணங்கள் சிருஷ்டிக்கு விபரீதமாய்த் தலைகீழாகச் சம்ஹரிக்கப்படும். (கஅக—கஅ௨)

அப்போ தகும் அதிகாரிக ளெவ்விதமிருப்பவ ரில்?

ததா³ ருத்³ரஶதம் விப்ர ஶ்ரீகண்டா²த்³ய
ப்ரயாந்தவா: । ஸாக்ஷாத்ஸ்ருஷ்டா ஜக³த்³வஶாத்
க்ஷமா ஸூக்ஷ்மதே³ஹாஸ்து விஶுத்³தா⁴: ॥ கஅ௪
ப்ரக்ருதி ஸ்தா²ஸ்யாந்து காலே தத்³வ்யா
வாதே ஸர்வாஸதே ॥ கஅ௫

அப்போது சதருத்ரர்களும் வியபத்ர ஸ்ரீகண்ட தேவரும் குரோதேசர் சண்டர் சம்வர்த்தர் முதலான பிரதானதிகாரிகளும் தங்களா லதிஷ்டிக்கத் தக்கதாயும் அப்போது சத்திருபமாதலாற் சூக்ஷ்மமாயு மிருக்கின்ற ஜகத்தையும் பிரகிருதியி லிராநின்ற கர்மவாசனை யு ள்ளவர்களாயும் சுதிமுதல் கலையனையி லிருக்குந் தத் வங்களா லுண்டாக்கப்பட்ட சூக்ஷ்மதேக முள்ளவர்க ளாயு மிருக்கின்ற அணுக்களையும் தமது சத்தியா லதி

ஃடித்துக்கொண்டு அந்தப் பிரளயகால முடிவுவரையி லிருப்பார்கள். (கஅச—கஅரு)

[illegible]

[illegible] கஅசு

பின்பு அயாந்தர சிருஷ்டி யாரம்பகாலத்திற் பரமேஶ்வர னிச்சையா லேவப்பட்ட அனந்தாதி வித்யேஶ்வரர்களாற் பிரேரிக்கப்பட்ட மண்டலேசரொன் றுமதிகாரி, ருத்திரர்களாலே பிரவர்த்திக்கப்பட்டவர்களாய்க் கொண்டவர்கள். அந்தக் காலத்தில் ஜகத்தை யுண்டாக்கித் தங்கள் தங்க ளதிகாரத்தைச் செய்வார்கள்.

இவ்விடத்திற் பிரகிருதியிற் கர்மவாசனை யிருக்குமென்று சொன்னதிற் சந்தேகித்து ருஷி வினவுகிறார்.

[illegible]

[illegible] கஅஎ

தருமாதரும ரூபமான கன்மங் குணமாதலாற் புத்தியிலிருக்கும் குணியைவிட்டுக் குண நீங்காதாகையாற் பிரகிருதியி லிருக்குமென்று எவ்வாறு சொல்லலாம். (கஅஎ)

இதற் குத்தரம்.

[illegible]

[illegible] ௧௮௮

கன்மம் புத்திகுண மென்பதும், குணியைவிட்டுக் குணம் நீங்காதென்பது முண்மை. ஆனும் சரீரேந்திரிய விஷய போக பூமிகளெல்லா மவ்விடத்தி லிருப்பதா லுபசாரமாகச் சொல்லியது. (௧௮௮)

இவ்வா றுபசாரமாகச் சொல்லுவதற்குத் திருஷ்டாந்தம்.

[illegible] ௧௮௯

முக்யார்த்தஞ் சொல்லக்கூடாத விடத்திற் கௌணவிருத்தியாகச் சொல்லு மர்த்தத்தை லக்ஷணையென்று தெரிந்தவர் சொல்கின்றார்கள். அஃதெங்ஙனமெனில்? கட்டில் கூப்பிடுகிற தென்றுமிடத்தில் கூப்பிடும் பிள்ளைக்குக் கட்டி லாதாரமாகையா லாதாரத்தி லக்ஷணை. நெல்லைப் பெய்தானென்றுமிடத்தில் அதற்குக் காரணமான மழையில் லக்ஷணை. பஞ்சு வஸ்திரமென்றுமிடத்துப் பஞ்சின்காரியமானதில் லக்ஷணை. கங்கையி லிடைச்சேரியென்றுமிடத்துக் கங்கையின் சமீபமான கரையில் லக்ஷணை. பிக்ஷை யிருக்கச் சொல்லுகிறதென்றுமிடத்துப் பிக்ஷை யிருந்த அன்னவியஞ்ச

ளுதிருப்தியேதுவாதலால் உபகாரலக்ஷணை. சிங்கம் பிள்ளை யென்றுமிடத்துச் சிங்கத்தின் தருமமான சௌரியாதிகுணமிருப்பதால் தருமாநுகார லக்ஷணை. சுமக்கிறவன் மாடென்று மிடத்து மாடுபோல் முதுகில் சுமப்பதால் ஆகாராநுகாரலக்ஷணை. இவ்வாறு முக்கியார்த்தஞ் சொல்லக்கூடாத விடங்களிலெல்லாம் உபசாரமாக லக்ஷணை சொல்கின்றார்கள். (௧௦௯)

ஏவம் ப்ரளயாதிஸம்ப்ராப்தே ப்ரா
க்ருதே ப்ரளயகாரணே | கலா ஸ்வஸ்ய க
லாயாயா மாயிகாரப்ரலீயதே || ௧௧௦
தந்நிவ்ருத்தௌ நிவ்ருத்தேஷு தேஷ்வாவஸ்து
யிகாரிண: | ஸம்ஹ்ருத்ய த்ராஷ்டகோ யஸ்ஸா
மாயிகாரஸ்த்ராஸ்ரய: || ௧௧௧

இப்படிக் குணமுதலான சிருஷ்டிகட்குப் பரார்த்தமென்னும் காலமுடிவில் லயமுண்டாகிற தெப்படியென்னில்? இந்தக் குணங்கட்குக் காரணமான அவ்யக்த மானது கலையி லொடுங்குகிறது. அந்தக் கலை தன்னதிகாரத்தை விட் டொழிந்த மாயையி லடங்குகிறது. மாயாதிகார மொழிந்தவுடனே அந்த மாயாதிகாரிகளின் சிருஷ்டியாதி யதிகாரம் மாயையை யாச்ரயித்த தாகையா லவர்களு மொழிந்திருக்கிறார்கள். (௧௧௦—௧௧௧)

இப்படி யசுத்தாத்வாவின் சங்காரஞ் சொல்லியாயிற்று. இனி, சுத்தாத்வாவின் சங்காரஞ் சொல்கின்றார்.

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௯௨

[illegible]
[illegible] ௧௯௨½

இவ்வாறு மந்திரேசர் முதலான அனந்தாதி மந்திர மகேச்வரர் தங்க ளதிகார மொழிந்தபடியாற் பரகைவல்யத்தை யடைந்தபோது சுத்த வித்யாதத்வ மானது சதாசிவதத்வத்தி லொடுங்குகிறது. அந்தச் சதாசிவதத்வம் விந்துவிலும், விந்து நாதத்திலும், நாதம் பராசக்தியிலு மொடுங்குகிறது. கலையின் வ்யாபாரத்தை யெல்லா மொடுக்கிக்கொண்ட அந்தச் சக்தியை சாக்ஷாத் பரமேச்வரர் தமக்குள்ளே உபசங்காரஞ் செய்து கொள்ளுகிறார். (௧௯௨—௧௯௨½)

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௯௩½

இந்தப் பிரகாரம் பரமேச்வரர் சம்சாரிகளுக்கும் மாயைக்கும் இளைப்பாற்றுதற் பொருட்டுத் தமது ஞானசக்தியாலே பிரளயத்தை யுண்டாக்கி மறுபடியும் முன்போலவே சிருஷ்டியிலே பிரவர்த்திக்கிறார். (௧௯௩½)

ஏவம் தத்வாநி பாவாஶ்ச புவநாநி
வபூம்ஷி ச । ஸ்வாம் ஸ்வாம் ப்ரக்ருதிமாவிஶ்ய
ஶுத்3தா4ஶுத்3தா4த்4வஸம்ஸ்தி2தா:॥ ௧௲௪௨

இந்தப்படி சுத்தாசுத்தாத்வாக்களிலே தத்வங்களும் பாவங்களும் புவனங்களும் சரீரங்களும் தத்தங் காரணங்களி லிலயிக்குமென்று சுருக்கமாகச் சொன்னேன்.

பிரச்னை.

வித்3யா ப்ரணேஶ்வரஸ்யாந்தே
நாதா3ந்தாய காரணம் । ப்ரத்யயா: ப
ராஶாந்தா: க்வ பா4வா: ப்ரத்யயா: ஸ்தி2
தா:॥ ௧௲௫௩

சுத்தாத்வாவில் பாவங்களுக்கு லயஞ்சொல்லிய து, அவ்விடத்து வித்தை சதாசிவம் விந்து நாதம் பராசக்தி என்று ஐந்து ஸ்கந்தரூபமான சுத்தாத்வாவிலே பாவங்களும் பிரத்யயங்களு, மெங்கே யிருக்கும். (௧௲௫௪)

இதற் குத்தரம்.

நாத3ஸ்யைக: கலாகாலராக3மாயாமயோ
மல: பஞ்சமோऽஸ்யை: ப்ரத்யயோ
நாத3: ப்ரத்யயா: ப்ரயோஜகே॥ ௧௲௬௨
ப்ரயாநாதி3 சதுர்த்தி2 ந்யஸேத்

[illegible] ககஎ

[illegible] ககஅ

சுத்தாத்வா பஞ்ச ஸ்கந்தமானபோதிலும் அதில் விந்து தத்வ மடங்கி யிருக்கிறபடியால் பாவப் பிரத்தியயங்களு மிருப்பதற்கு விரோதமில்லை. அஃதெவ்வாறென்னில்? சூக்குமமாகிய பராநாதமே கலை காலம் ராகம் வித்தை புருடன் என்னும் ஐந்து தத்வங்களுக் காச்ரயமாய்ப் பஞ்ச கலையென்று பெயர்கொண்டு ஸ்தூலநாத மாகிறது. விந்துவானது அவ்வியத்தம் குணதத்வம் புத்திதத்வம் ஆங்காரம் என்னும் நான்குபாசக் கிரந்திக் காதாரமாய்ச் சதுஷ்கலையென்னப்படுகிறது. அதில் ஆங்காரத்தில் மனமுதலான இந்திரியங்களும், புத்தியில் முன்சொன்னபடி பாவப் பிரத்யயங்களு மிருக்கும். பஞ்ச மந்திர மூர்த்தியான சதாசிவ தேவர் பஞ்ச தன்மாத்திரைகளை யதிஷ்டித்துக்கொண் டிருப்பார். சூக்குமதேகத்தை யுண்டாக்கு

ம் பூதங்களில் மந்திரேசர்கள் வியாபித் திருப்பர். பிருதிவியாதி ஸ்தூலபூதங்களிலே மந்திரங்கள் வியாபித்திருக்கும். இவ்வாறு சுத்தாத்வாவு மிவற்றையெல்லா முள்ளடக்கிக்கொண் டிருக்குமென்பது கருத்து. (ககூகூ0 —ககூஎ0—ககூஅ0)

உரைத்த வித்யாபாதத்தை முடிக்கவும், மேலுரைக்கவேண்டிய கிரியாபாதத்தைச் சூசிப்பிக்கவும் ஸ்லோகஞ் சொல்கின்றார்.

இத்யேஷா ஶிவேநோக்தா தத்வஸ்ருஷ்டி
ர்யதா தத: பஶுஶாஸ்த்ர விதாம் பாஶ
ஜாலம் ஸம்ஹர்தும்| தஸ்யோபாய ஸ்திதம் வ
க்ஷ்யேஹம் க்ரியாபாதே சுதீக்ஷ்ணம் ஶ
க்திமாம் ஶிவமந்த்ர ஸம்பத்|| ககூகூ

இவ்வாறு சொல்லப்பட்டதாயும் பசுசாஸ்திரங்களிற் பதிந்த ஞானமுள்ளவர்களா லறியப்படாததாயுமிருக்கின்ற மலம் கன்மம் மாயை முதலான மிகுந்த பாசங்களாகிய வலையை நீக்குவதற் கேது வேதென்னில்? மேற்சொல்லும் தீக்ஷாக் கிரமத்தினாலே பிரகாசமான தடையற்ற வல்லமையுள்ள சிவமந்திர சம்பத்தாகும் தீக்ஷாக் கிரியாநுஷ்டானத்தினாற் கூர்மையான தனது சத்தியுள்ள சிவமந்திர சம்பத்தானது மலமுதலான பா

சங்கையைப்போக்கி மேலான சிரேயஸிற்கு நிமித்தமாகுமென்பது கருத்து. (௧௯௯.௨)

பதின்மூன்றாவது, அத்வ ப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ம்ருகேந்த்ர வித்யாபாதமுடிந்தது.

ம்ருகேந்த்ராகம வித்தியபாதம்

படலம்—௧௩—கூடிய

ஶ்லோகம்—௪௪௫.௨.

சமஸ்கிருத உரையாசிரியர் வாக்யம்.

[illegible]

॥ ௧

இந்த மிருகேந்திராகம வியாக்யானத்தில் ஏதாவதொருசொல் உபயோக மில்லாததாயும் பிரகிருதமாகாமலு மிருந்தபோதிலும் அது சமயத்திற்குத் தக்க

படி உசிதமான பிராகிருத வஸ்துவை விசேஷித்து விசாரிக்கும் பொருட்டாதலாற் பிராகிருதத்தில் நிஷ்பிரயோசன மாகாது. ஆதலா லிதனிடத்தில் இந்தச் சாஸ்திரார்த்தந் தெரிந்தவர்களுக்கு மிகவு மன்புண்டாகக் கடவது. (௧)

शङ्करकण्ठश्रीविद्याकण्ठतनू-
द्भवस्सुधीः । नारायणकण्ठ इमां
वृत्तिं तन्त्रावत्याकरोत् ॥ २

சங்கரகண்டருடைய குமாராராகிய பட்டவித்தியாகண்ட ரிடத்தி லநுக்கிரகம்பெற்ற அவர் குமாராரானே பட்டநாராயணகண்ட ரென்பவ ரிந்த மிருகேந்திராகமத்திற் குரைசெய்தார். (௨)

இவ்வாறு பட்டவித்யாகண்டருடைய குமாரர் பட்டநாராயணகண்டர் செய்த மிருகேந்திர விருத்தி முற்றிற்று.